

Euroopan unionin virallinen lehti

L 192

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta
19. heinäkuuta 2008

Sisältö

I EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista

ASETUKSET

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 684/2008, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2008, Kiinan kansantasa-**
vallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuontiin
sovellettavien asetuksella (EY) N:o 1174/2005 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten
toimenpiteiden soveltamisalan tarkentamisesta 1
- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 685/2008, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2008, Norjasta peräisin**
olevan viljellyn lohien tuonnissa asetuksella (EY) N:o 85/2006 käyttöön otetun polkumyynnin
lin kumoamisesta 5
- Komission asetus (EY) N:o 686/2008, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008, kiinteistä tuontiarvoista
tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 18
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 687/2008, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008, maksajavirastojen tai**
interventioelinten suorittamaan viljan haltuunottoon sovellettavista menettelyistä sekä mene-
telmistä viljan laadun määrittämiseksi (Kodifioitu toisinto) 20
- Komission asetus (EY) N:o 688/2008, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008, asetuksessa (EY)
N:o 1109/2007 markkinointivuodeksi 2007/2008 vahvistettujen tiettyjen sokerialan tuotteiden edus-
tavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien määrien muuttamisesta 49

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

DIREKTIIVIT

- ★ **Komission direktiivi 2008/74/EY, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/55/EY sekä direktiivin 2005/78/EY muuttamisesta moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntään liittyvien kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjä (Euro 5 ja Euro 6) sekä ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta koskevien säännösten osalta** ⁽¹⁾ 51

II *EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista*

PÄÄTÖKSET

Komissio

2008/595/EY:

- ★ **Komission päätös, tehty 25 päivänä kesäkuuta 2008, elimiä, joiden palveluksessa olevilla tutkijoilla on oikeus käyttää salassa pidettäviä tietoja tieteellisiin tarkoituksiin, koskevan luettelon vahvistamisesta tehdyn päätöksen 2004/452/EY muuttamisesta** (tiedoksiannettu numerolla K(2008) 3019) ⁽¹⁾..... 60

SUUNTAVIIVAT

Euroopan keskuspankki

2008/596/EY:

- ★ **Euroopan keskuspankin suuntaviivat, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008, kansallisten keskuspankkien suorittamasta Euroopan keskuspankin valuuttavarantosaamisten hoidosta sekä näillä valuuttavarantosaamisilla suoritettavia operaatioita varten laadituista oikeudellisista asiakirjoista (uudelleenlaadittu teksti)** (EKP/2008/5) 63

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen on pakollista)

ASETUKSET

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 684/2008,

annettu 17 päivänä heinäkuuta 2008,

Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuontiin sovellettavien asetuksella (EY) N:o 1174/2005 käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan tarkentamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoa-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

- (1) Neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 1174/2005 ⁽²⁾, jäljempänä 'alkuperäinen asetus', käyttöön lopullisen polkumyynnitullin Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien tuonnissa. Tutkimusajanjaksona edellä mainittuun asetukseen johtaneessa tutkimuksessa, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', oli 1 päivän huhtikuuta 2003 ja 31 päivän maaliskuuta 2004 välinen aika.

2. TÄMÄ TUTKIMUS

2.1 Menettely

- (2) Komissio pani tämän osittaisen välivaiheen tarkastelun vireille omasta aloitteestaan. Komission käytettävissä olevien tietojen mukaan tietyt tuotteet (niin sanotut korkealle nostavat nostovaunut, pinoamistrukit, saksinostimet ja punnitustrukit), jäljempänä 'HSSWT-laitteet', joiden voitaisiin olettaa kuuluvan tarkasteltavan tuotteen määritelmään, kuitenkin vaikuttavat poikkeavan käsikäyt-

töisistä haarukkatrukeista ja niiden keskeisistä osista eli alustasta ja hydraulikasta muun muassa erityisten toimintojensa (kuormien nostaminen, pinoaminen tai punnitseminen) ja käyttötarkoitustensa vuoksi. Laitteissa näyttää olevan eri toimintoihin perustuvia eroja hydraulikan ja alustan lujuudessa ja rakenteessa. Mainitut ominaispiirteet korostavat käyttötarkoitusten eroja, eivätkä nämä tuotteet ja käsikäyttöiset haarukkatrukit vaikuta olevan vaihdettavissa keskenään. Sen vuoksi katsottiin tarkoituksenmukaiseksi tarkastella tapausta uudelleen ja pyrkiä selkeyttämään tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää; tehtävillä päätelmillä voi olla taannehtivaa vaikutusta asiaan liittyvien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottopäivästä lähtien.

- (3) Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätti, että osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanoa varten oli olemassa riittävä näyttö, mistä syystä se ilmoitti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistussa ilmoituksessa ⁽³⁾ panevansa perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan nojalla vireille tarkastelun, joka rajataan koskemaan tarkasteltavana olevan tuotteen määritelmää.

2.2 Tarkastelua koskeva tutkimus

- (4) Komissio ilmoitti virallisesti osittaisen tarkastelun käynnistämisestä Kiinan, jäljempänä 'asianomainen maa', viranomaisille ja kaikille muille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, eli asianomaisen maan vientiä harjoittaville tuottajille, yhteisön käyttäjille ja tuojille sekä yhteisön tuottajille. Asiaan liittyville osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää kuulemista menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa. Mahdollisuus tulla kuulluksi myönnettiin kaikille asiaan liittyville osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.
- (5) Komissio lähetti kyselylomakkeet kaikille osapuolille, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikille muille osapuolille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUVL L 189, 21.7.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 184, 7.8.2007, s. 11.

- (6) Osittaisen tarkastelun soveltamisalan vuoksi tarkastelua varten ei määritetty tutkimusajanjaksoa. Kyselylomakkeeseen saatujen vastausten tiedot kattoivat vuosien 2003 ja 2006 välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso', eli ne kattoivat myös alkuperäisen tutkimuksen tutkimusajanjakson. Tarkastelujaksolta pyydettiin tietoja käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja HSSWT-laitteiden myyntiin ja ostoon liittyvistä määristä ja arvoista samoin kuin tuotantomäärästä ja -kapasiteetista. Lisäksi osapuolilta pyydettiin kommentteja käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja HSSWT-laitteiden tuotantoprosessiin, teknisiin ominaisuuksiin, käyttötarkoituksiin ja keskinäiseen vaihdettavuuteen tms. liittyvistä eroavaisuuksista tai samankaltaisuuksista.
- (7) Riittävän täydelliset vastaukset saatiin kahdelta kiinalaiselta käsikäyttöisten haarukkatrukkien / HSSWT-laitteiden vientiä harjoittavalta tuottajalta, neljältä yhteisössä toimivalta käsikäyttöisten haarukkatrukkien tai HSSWT-laitteiden tuottajalta sekä yhdeltä käyttäjältä ja 14 tuojalta.
- (8) Komissio hankki ja tarkasti kaikki tutkimuksensa kannalta tarpeellisina pitämänsä tiedot sen arvioimiseksi, pitäisikö voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalaa selkeyttää tai muuttaa, ja suoritti tutkimuksia seuraavien yritysten toimitiloissa:
- BT Products AB, Mjölby, Ruotsi,
 - Franz Kahl GmbH, Lauterbach, Saksa,
 - RAVAS Europe B.V., Zaltbommel, Alankomaat.

2.3 Tarkasteltavana oleva tuote

- (9) Tarkasteltavana oleva tuote on alkuperäisen asetuksen yhtenäisen määritelmän mukaisesti CN-koodeihin ex 8427 90 00 ja ex 8431 20 00 luokiteltavat Kiinasta peräisin olevat, ei-itseliikkuvat, tavallisesti kuormalavoilla olevien materiaalien käsittelyyn käytettävät käsikäyttöiset haarukkatrukit sekä niiden keskeiset osat eli alusta ja hydraulikka. Käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja ja niiden keskeisiä osia on erilaisia, ja ne eroavat pääasiassa nostokapasiteetin, haarukoiden pituuden, alustaan käytetyn terästyypin, hydraulikan, renkaiden ja mahdollisen jarrun osalta.

2.4 Päätelmät

- (10) On muistettava, että alkuperäinen tutkimus kattoi tavallisesti lavoilla olevien kuormien manuaaliseen käsittelyyn ja siirtämiseen käytettävät käsikäyttöiset haarukkatrukit ja niiden keskeiset osat eli alustan ja hydraulikan. Käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja on jo niiden luonteen vuoksi käytettävä ihmisvoimin vetämällä ja työntämällä. Käsikäyttöisten haarukkatrukkien mekanismien avulla kuormia nostetaan manuaalisesti niin ylös, että niitä voidaan siirtää paikasta toiseen.

- (11) HSSWT-laitteet, jotka osa kansallisista tulliviranomaisista on väitetyksi luokitellut tarkasteltavana oleviksi tuotteiksi, joihin sovelletaan polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä, voivat olla itseliikkuvia tai manuaalisesti liikuteltavia. Niillä siirretään ja nostetaan kuormia korkeammalle tasolle sekä varastoidaan kuormia (korkealle nostavat nostavaunut), pinotaan kuormalavoja päällekkäin (pinoamistrukit), nostetaan kuormia työskentelytasolle (saksinostimet) sekä nostetaan ja punnitaan kuormia (punnitustrukit).

- (12) Ainoastaan edellä johdanto-osan 10 kappaleessa määritellyt käsikäyttöiset haarukkatrukit on katsottu tarkasteltavana olevaksi tuotteeksi, joka on tutkittu alkuperäisen asetuksen mukaisesti. On syytä todeta, että komissio ei ole alkuperäisen tutkimuksen yhteydessä pyytänyt yhteistyössä toimineita osapuolia toimittamaan HSSWT-laitteita koskevia tietoja eikä ole tarkastanut HSSWT-laitteita koskevia tietoja. Näin ollen kaikki alkuperäisen asetuksen perusteella esitetyt tiedot ja alkuperäisen tutkimuksen tulokset sekä lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön ottaminen perustuivat pelkästään käsikäyttöisiin haarukkatrukkeihin.

- (13) HSSWT-laitteiden ja käsikäyttöisten haarukkatrukkien fyysiset ja tekniset ominaisuudet, tuotantoprosessi, tavantomaiset käyttötarkoitukset ja vaihdettavuus tutkittiin ottamalla huomioon johdanto-osan 2 kappaleessa kuvattu tilanne, jotta voitaisiin todeta, poikkeavatko HSSWT-laitteet käsikäyttöisistä haarukkatrukkeista.

2.4.1 Käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja HSSWT-laitteiden fyysiset ja tekniset ominaisuudet

- (14) Käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja ja niiden keskeisiä osia, kuten hydraulikka ja alusta, on erilaisia, ja ne eroavat pääasiassa nostokapasiteetin, haarukoiden pituuden, alustaan käytetyn terästyypin, hydraulikan, renkaiden ja mahdollisen jarrun osalta. Näiden eri tyyppien fyysiset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset ovat kuitenkin samat, ja niitä kaikkia pidettiin sen vuoksi alkuperäisessä tutkimuksessa tarkasteltavana olevana tuotteena.

- (15) Tarkastelua koskeva tutkimus on osoittanut, että HSSWT-laitteilla on samoja ominaisuuksia kuin käsikäyttöisillä haarukkatrukkeilla: niissä on esimerkiksi haarukalla varustettu alusta sekä hydraulikkajärjestelmä. Niissä on kuitenkin lisätoimintoja, joita tarvitaan kuormien nostamiseen korkeammalle tai pinoamiseen, työpöytänä tai -tasona käyttämiseen tai kuormien punnitsemiseen ja jotka edellyttävät kehittyneitä tai erityisiä teknisiä komponentteja. Edellä mainittujen HSSWT-laitteiden erityistoimintojen vuoksi niiden haarukoiden, alustan ja hydraulikan lujuutta ja rakennetta koskevat vaatimukset poikkeavat käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja koskevista vaatimuksista. Näiden lisätoimintojen vuoksi HSSWT-laitteet ovat myös huomattavasti (jopa kymmenen kertaa) kalliimpia kuin käsikäyttöiset haarukkatrukit.

2.4.2 Tuotantoprosessi

- (16) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa todettiin, että käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja HSSWT-laitteiden tuotantoprosesseissa on huomattavia eroja, koska viimeksi mainittujen valmistukseen tarvitaan lisäosia ja sen vuoksi eri tuotantovaiheita kuin käsikäyttöisten haarukkatrukkien valmistukseen. Tarkastelua koskeva tutkimus osoitti itse asiassa, että alustan kehyksen on korkealle nostavissa nostovaunuissa ja pinoamistrukeissa oltava käsikäyttöisiin haarukkatrukkeihin verrattuna paljon korkeampi ja hydraulikkajärjestelmän erilainen, jotta kuorma voidaan nostaa korkeammalle, kun taas punnitustrukeissa alustan haarukkarakenne on täysin erilainen kuin käsikäyttöisissä haarukkatrukeissa, koska niiden alustaan on asennettu vaaka.

2.4.3 Käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja HSSWT-laitteiden yleiset käyttötarkoitukset

- (17) Käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja käytetään yleisesti tavaroiden jakeluun ja varastointiin liittyvässä kuormankäsittelyssä. Niitä käytetään sekä tavaroiden tuotannossa että vähittäismyymälöissä. Käsikäyttöiset haarukkatrukit on suunniteltu siten, että käyttäjä voi kävellen ja nivellettyä vetoaisaa käyttämällä työntää, vetää ja ohjata niitä käsivoimin sileällä, tasaisella ja kovalla pinnalla. Käsikäyttöiset haarukkatrukit on suunniteltu siten, että kuorma voidaan nostaa vetoaisaa pumppaamalla niin ylös, että kuormaa voidaan siirtää esimerkiksi jakeluajoneuvoissa, varastoissa, tuotantolaitoksissa tai myös vähittäismyymälöissä. Käsikäyttöisen haarukkatrukin tavanomainen enimmäisnostokorkeus on noin 210 millimetriä. Käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja pidetään yleensä myös muiden kuormankäsittelylaitteiden, kuten ajettavien haarukkatrukkien, apuvälineinä. Käsikäyttöisten haarukkatrukkien käyttäminen ei edellytä erityistä koulutusta.
- (18) Tarkastelua koskeva tutkimus on osoittanut, että HSSWT-laitteita ja käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja käyttävät pääasiassa samat käyttäjät, vaikka HSSWT-laitteiden käyttötarkoitukset, kuten kuormien nostaminen korkeammalle, kuormien pinoaminen, työtasona toimiminen tai kuormien punnitseminen, ovat erilaiset kuin käsikäyttöisillä haarukkatrukeilla. Koska HSSWT-laitteilla on tiettyjä erityisominaisuuksia, niitä ei käytetä yhtä yleisesti kuin käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja. Sen vuoksi niiden myynnin määrä on vain noin kymmenesosa käsikäyttöisten haarukkatrukkien myynnistä yhteisön markkinoilla. Lisäksi HSSWT-laitteiden käyttäminen edellyttää erityiskoulutusta, jota käsikäyttöisille haarukkatrukeille ei tarvita.

2.4.4 Vaihdeavuus

- (19) Tarkastelua koskeva tutkimus osoitti, että HSSWT-laitteita käytetään paljon enemmän erityisiin käyttötarkoituksiin kuin käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja. Korkealle nostavia nostovaunuja/pinoamistrukkeja käytetään kuormien nos-

tamiseen korkeammalle tasolle, kuormien varastointiin ja kuormalavojen pinoamiseen päällekkäin; saksinostimia käytetään kuormien nostamiseen työskentelytasolle ja punnitustrukkeja kuormien punnitsemiseen.

- (20) Eräitä HSSWT-laitteita (esimerkiksi punnitustrukkeja) voidaan, vaikkakin varsin rajoitetusti, käyttää käsikäyttöisten haarukkatrukkien tavoin kuormien nostamiseen ja siirtämiseen. Käsikäyttöisen haarukkatrukin korvaaminen HSSWT-laitteella ei kuitenkaan ole käytännöllistä eikä taloudellisesti kannattavaa, koska käsikäyttöisiä haarukkatrukkeja on helpompi käyttää silloin, kun vain nostetaan ja siirretään kuormia; HSSWT-laitteet ovat myös huomattavasti kalliimpia kuin käsikäyttöiset haarukkatrukit ja niiden käyttäminen edellyttää erityiskoulutusta. Lisäksi, kun HSSWT-laitteita käytetään jatkuvasti käsikäyttöisten haarukkatrukkien sijasta, HSSWT-laitteiden päätoiminnot saattavat rikkoutua; esimerkiksi punnitstrukkien vaakalaite on niin herkkä, että se voi vaurioitua, jos niitä käytetään kuormien nostamiseen ja siirtämiseen.
- (21) Toisaalta tarkastelua koskevassa tutkimuksessa todettiin myös, että käsikäyttöisillä haarukkatrukeilla ei voida korvata HSSWT-laitteita. HSSWT-laitteilla on erityistoimintojen vuoksi erityiset ja erilliset markkinat, joilla vallitsevat erilaiset vaatimukset sekä erilaiset loppukäyttäjien tarpeet ja näkemykset.
- (22) Komissio tutki myös, ovatko käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja HSSWT-laitteiden keskeiset osat eli alusta ja hydraulikka vaihdettavissa keskenään. Tarkastelua koskeva tutkimus osoitti tältä osin, etteivät käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja HSSWT-laitteiden alusta ja hydraulikka ole vaihdettavissa keskenään, koska niiden rakenne ja ominaisuudet ovat erilaiset.
- #### 2.5 Tuotteen määritelmään liittyvät päätelmät
- (23) Tarkastelua koskevassa tutkimuksessa todettiin, että HSSWT-laitteet eivät kuulu voimassa olevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalaan kuuluvien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien määritelmän piiriin, koska HSSWT-laitteiden ja käsikäyttöisten haarukkatrukkien tekniset ominaisuudet, käyttötarkoitukset ja tuotantoprosessit ovat keskenään erilaiset. Sen vuoksi komissio katsoi, etteivät HSSWT-laitteet kuulu alkuperäisen tutkimuksen tuotemääritelmän piiriin.
- (24) Tämän vuoksi katsotaan tarpeelliseksi selventää, että HSSWT-laitteet poikkeavat käsikäyttöisistä haarukkatrukeista ja ne on jätettävä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden soveltamisalan ulkopuolelle.

- (25) Asiaan liittyville osapuolille ilmoitettiin edellä olevista päätelmistä.
- (26) Yksi osapuoli väitti, että HSSWT-laitteet ja käsikäyttöiset haarukkatrukit olisi katsottava samaksi tekniseksi tuoteyksiköksi, mutta saadut tiedot eivät anna aihetta tällaiseen päätelmään. Kaikki muut huomautuksia esittäneet osapuolet hyväksyivät komission päätelmät.
- (27) Edellä mainittu huomioon ottaen katsotaan, että alkuperäistä asetusta on tarkoituksenmukaista muuttaa tuotteen määritelmän selkeyttämiseksi.
- (28) Koska tämä tarkastelututkimus rajoittuu selkeyttämään tuotteen määritelmää ja koska HSSWT-laitteet eivät kuulu alkuperäisen tutkimuksen ja siihen perustuvan polkumyynnin vastaisen toimenpiteen piiriin, katsotaan, että päätelmiä on tarkoituksenmukaista soveltaa perusasetuksen voimaatulopäivästä, mukaan luettuna väliaikaisten tullien alainen tuonti 29 päivän tammikuuta 2005 ja 21 päivän heinäkuuta 2005 välisenä aikana. Komissio ei ole todennut erityistä syytä olla soveltamatta asetusta taannehtivasti.
- (29) Niiden tuotteiden osalta, jotka eivät kuulu tällä asetuksella muutetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1174/2005 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, olisi palautettava tai peruutettava asetuksen (EY) N:o 1174/2005 1 artiklan 1 kohdan mukaan maksettu tai tileihin kirjattu lopullinen polkumyöntitulli sekä edellä mainitun asetuksen 2 artiklan mukaan lopullisesti kannetut väliaikaiset polkumyöntitulit.
- (30) Palauttamista tai peruuttamista on pyydetävä kansallisilta tulliviranomaisilta voimassa olevan tullilainsäädännön mukaisesti.
- (31) Tämä tarkastelu ei vaikuta päivään, jona asetuksen (EY) N:o 1174/2005 voimassaolo päättyy perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan nojalla,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1174/2005 1 artiklan 1 kohta seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2008.

”1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien, CN-koodeihin ex 8427 90 00 ja 8431 20 00 (Taric-koodit 8427 90 00 10 ja 8431 20 00 10) luokiteltavien käsikäyttöisten haarukkatrukkien ja niiden keskeisten osien eli alustojen ja hydraulii-kan tuonnissa. Tässä asetuksessa käsikäyttöisillä haarukkatrukeilla tarkoitetaan trukkeja, joissa on kuormalavojen käsittelyyn tarkoitettut, pyörillä varustetut nostavat haarukkavarret ja jotka on suunniteltu siten, että käyttäjä voi kävellen ja nivellettyä vetoaisaa käyttämällä työntää, vetää ja ohjata niitä käsi-voimin sileällä, tasaisella ja kovalla pinnalla. Käsikäyttöiset haarukkatrukit on suunniteltu siten, että kuormaa voidaan nostaa vetoaisaa pumppaamalla niin ylös, että kuormaa voidaan siirtää, eikä niillä ole muita lisätoimintoja tai käyttötarkoituksia, kuten i) kuormien siirtäminen ja nostaminen korkeammalle tai kuormien varastoiminen (korkealle nostavat nostovaunut), ii) kuormalavojen pinoaminen päällekkäin (pinoamistrukit), iii) kuormien nostaminen työskentelytasolle (saksinostimet) tai iv) kuormien nostaminen ja punnitseminen (punnitustrukit).”

2 artikla

Palautetaan tai peruutetaan asetuksen (EY) N:o 1174/2005 alkuperäisen version 1 artiklan 1 kohdan mukaan maksetut tai tileihin kirjatut lopulliset polkumyöntitulit sekä mainitun asetuksen 2 artiklan mukaan lopullisesti kannetut väliaikaiset polkumyöntitulit niiden tuotteiden osalta, jotka eivät kuulu tällä asetuksella muutetun asetuksen (EY) N:o 1174/2005 1 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan.

Palauttamista tai peruuttamista on pyydetävä kansallisilta tulliviranomaisilta voimassa olevan tullilainsäädännön mukaisesti. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92⁽¹⁾ 236 artiklan 2 kohdassa säädettyä määräaikaa voidaan pidentää yhdellä vuodella.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tätä asetusta sovelletaan 22 päivästä heinäkuuta 2005.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. WOERTH

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 685/2008,

annettu 17 päivänä heinäkuuta 2008,

Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuonnissa asetuksella (EY) N:o 85/2006 käyttöön otetun polkumyöntitullin kumoamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan ja 11 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on tehnyt neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

muuttuneet pysyvästi. Pyynnön esittäjät väittivät, että laskennallisen normaaliarvon ja vientihintojen vertailu johdaisi polkumyynnin vähenemiseen merkittävästi alle voimassa olevan toimenpiteen tason, ja ne toimittivat tästä alustavan näytön. Näin ollen toimenpiteen soveltamisen jatkaminen sen nykytasolla ei enää ole tarpeellinen polkumyynnin poistamiseksi. Näyttö katsottiin riittäväksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.

(4) Kuultuaan neuvoo-antavaa komiteaa komissio julkaisi 21 päivänä huhtikuuta 2007 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoituksen⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepanoa koskeva ilmoitus', Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuontiin sovellettavia polkumyöntitoimenpiteitä koskevan osittaisen välivaiheen tarkastelun vireillepanosta perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(5) Tarkastelu oli rajoitettu polkumyöntiin, ja tarkoituksena oli arvioida, onko voimassa olevien toimenpiteiden jatkaminen, kumoaminen tai muuttaminen tarpeen.

A. MENETTELY

1. Voimassa olevat toimenpiteet

(1) Asiasta tehdyn tutkimuksen, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', jälkeen neuvosto otti asetuksella (EY) N:o 85/2006⁽²⁾ käyttöön lopullisen polkumyöntitullin Norjasta peräisin olevan viljellyn lohen tuonnissa. Lopullinen tulli vahvistettiin vähimmäistuontihintana.

2. Tarkastelua koskeva pyyntö ja käynnistäminen

(2) Komissio vastaanotti perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti 20 päivänä helmikuuta 2007 osittaista välivaiheen tarkastelua koskevan pyynnön seuraavilta jäsenvaltioilta: Italia, Liettua, Puola, Portugali ja Espanja, jäljempänä 'pyynnön esittäjät'.

(3) Pynnön esittäjät esittivät alustavaa näyttöä siitä, että perusteet, joiden mukaisesti toimenpiteet toteutettiin, ovat

3. Menettelyn osapuolet

(6) Komissio ilmoitti menettelyn aloittamisesta kaikille tunnetuille Norjan viejille/tuottajille, kauppiaille, tuojille ja yhdistyksille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä Norjan kuningaskunnan edustajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

4. Otos

(7) Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdan mukaan komissio voi päättää käyttää otantaa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti. Menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdassa esitetyn pyynnön perusteella 267 yritystä toimitti pyydetty tiedot asetetussa määräajassa. Näistä 169 oli viljellyn lohen vientiä harjoittavia tuottajia. Vienti tapahtui joko suoraan tai välillisesti etuyhteydessä olevien ja riippumattomien kauppiaiden välityksellä.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2117/2005 (EUVL L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUVL L 15, 20.1.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 88, 21.4.2007, s. 26.

- (8) Asianomaisten yritysten suuren määrän takia päätettiin käyttää otantaa ja valita Norjan tuotannonalan edustajia kuullen otokseen tuottajarytykset (vientiiä harjoittavat tuottajat), joiden yhteisöön suuntautuneen viennin määrä oli suurin. Norjan tuotannonalan edustajat ehdottivat, että otokseen sisällytettäisiin i) tuottajaryitys, joka ei itse harjoita vientiiä vaan vie ainoastaan etuyhteydettömien Norjassa toimivien kauppiaiden välityksellä ja ii) kaksi tarkasteltavana olevan tuotteen viejää, jotka eivät ole tuottajia. Tätä ei voitu hyväksyä, sillä tuottajaryityksen osalta ei ollut riittäviä takeita siitä, että vientimyynni yhteisöön etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä voitaisiin todella tunnistaa. Niiden viejien osalta, joilla ei ole omaa lohentuotantoa, ei voitu määrittää normaaliarvoa, joten näille yrityksille ei voitu määrittää tullia.
- (9) Valittu otos kattoi perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti suurimman mahdollisen edustavan vientimäärän, jota voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Lopulliseen otokseen valitut vientiiä harjoittavat tuottajat kattoivat lähes 60 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan viennin ilmoitetusta määrästä.
- (10) Jotta komissio pystyisi tuojien osalta päättämään, onko otanta tarpeen, vireillepanoa koskevan ilmoituksen 5 kohdan a alakohdan ii alakohdassa pyydettiin yhteisön tuojia toimittamaan kyseisessä kohdassa täsmennetyt tiedot. Ainoastaan neljä yhteisön tuojaa vastasi otantalomakkeeseen. Koska yhteistyössä toimineiden tuojien lukumäärä oli näin pieni, otantaa ei tässä tapauksessa tarvittu.
- (11) Komissio hankki ja tarkisti kaikki polkumyynnin määrittämisen kannalta tarpeellisia pitämänsä tiedot. Tätä varten komissio kehotti kaikkia osapuolia, joita asian tiedettiin koskevan, ja kaikkia muita osapuolia, jotka olivat ilmoittautuneet vireillepanoa koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa, toimimaan yhteistyössä tässä menettelyssä ja täyttämään siihen liittyvät kyselylomakkeet. Tältä osin 267 Norjan tuottajaa ja viejää, yhteisön lohentuottajien edustajat sekä Irlannin ja Skotlannin hallitukset toimivat yhteistyössä komission kanssa ja ilmaisivat näkemyksensä. Lisäksi neljä tuojaa ja kuusi otokseen valittua Norjan vientiiä harjoittavaa tuottajaa toimitti asetetuissa määräajoissa täysimittaiset vastaukset kyselylomakkeeseen.
- (12) Komissio teki tarkastuskäyntejä seuraavien yritysten toimiloihin:
- a) *Tuojat/jalostajat/käyttäjät*
- Laschinger GmbH, Bischofsmas, Saksa
 - Gottfried Friedrichs KG (GmbH & Co.), Hampuri, Saksa
 - Rodé Vis B.V., Urk, Alankomaat
 - Hätälä Oy, Oulu, Suomi.
- b) *Norjan vientiiä harjoittavat tuottajat (ryhmätaso)*
- Marine Harvest AS, Bergen, Norja
 - Hallvard Leroy AS, Bergen, Norja.
- (13) Kaksi suurinta Norjan vientiiä harjoittavaa tuottajaa eli Marine Harvest AS ja Hallvard Leroy AS vastaavat yli 44 prosentista yhteistyössä toimineiden Norjan tuottajien ilmoittamaa kokonaistuotantoa ja 45 prosentista Norjan vientiiä yhteisöön.
- (14) Neljän muun otokseen valitun yrityksen toimittamat tiedot analysoitiin tarkoin, ja todettiin, että niiden tuotantokustannukset ja vientihinnat olivat yleisesti samansuuntaiset kuin yrityksissä, joihin oli tehty tarkastuskäynti.
- (15) Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille asianomaisille osapuolille, jotka olivat sitä pyytäneet ja osoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

5. Tutkimusajanjakso

- (16) Polkumyynnitutkimus käsitti 1 päivän tammikuuta 2006 ja 31 päivän joulukuuta 2006 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelua koskeva tutkimusajanjakso'.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- (17) Tarkasteltavana oleva tuote on sama kuin alkuperäisessä tutkimuksessa eli Norjasta peräisin oleva viljelty lohi (muu kuin luonnonlohi), joka voi olla fileinä, tuore, jäädytetty tai jäädytetty, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote'. Määritelmään eivät sisälly muut samankaltaiset viljeltyt kalastustuotteet, kuten isotaimenet ja biomassat (elävät lohet), eivätkä luonnonlohet ja savustetun lohien kaltaiset jatkojalosteet.

(18) Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 ja ex 0304 29 13 tuotteen esittämismuodosta riippuen (tuore tai jäädytetty kala, tuoreet tai jäädytetyt fileet, jäädytetty kala ja jäädytetyt fileet).

2. Samankaltainen tuote

(19) Kuten alkuperäisessä tutkimuksessa todettiin ja tässä tutkimuksessa vahvistui, tarkasteltavana oleva tuote ja Norjan kotimaan markkinoilla valmistettu ja myytävä tuote todettiin fyysisiltä ominaisuuksiltaan ja käyttötarkoitukseltaan samanlaisiksi. Tämän vuoksi niitä pidettiin perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuina samankaltaisina tuotteina. Koska tässä tarkastelussa käsiteltiin vain polkumyyntiä, päätelmiä ei tehty yhteisön tuotannonalan valmistamasta ja yhteisön kotimarkkinoilla myymästä tuotteesta.

C. POLKUMYYNTI

1. Yleistä

(20) Norjalaiset viljellyn lohien tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisöön joko suoraan taikka etuyhteydessä olevien tai etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä. Tuottajan vientihinnan laskemiseen käytettiin ainoastaan myyntiä, jonka voitiin todeta suuntautuvan yhteisön markkinoille ja joka tapahtui joko suoraan tai etuyhteydessä olevien Norjaan asettautuneiden yritysten välityksellä.

2. Normaaliarvo

(21) Normaaliarvon määrittämiseksi komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan viljellyn lohien kokonaisynti kotimarkkinoilla edustavaa verrattuna sen yhteisöön suuntautuneeseen kokonaisvientiin. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti yrityksen kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan edustavaa, jos kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään 5 prosenttia sen yhteisöön suuntautuneen viennin kokonaismäärästä.

(22) Jotta voitiin selvittää, oliko kotimaan myynti edustavaa, tarkastelusta suljettiin pois myynti etuyhteydettömille Norjassa sijaitseville kauppiaille, joilla oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vientilupa, koska tällaisen myynnin lopullista määränpäättä ei voitu varmuudella selvittää. Tutkimus osoittikin, että tällainen myynti oli valtaosaltaan suunnattu kolmansien maiden markkinoille eikä siis kotimaiseen kulutukseen.

(23) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne kotimarkkinoiden kokonaisyntiltään edustavien yritysten kotimarkkinoillaan myymät tuotetyypit, jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myytävät tyypit tai suoraan verrattavissa niihin.

(24) Tietyn tuotetyypin kotimarkkinamyntiä pidettiin riittävän edustavana, jos sen myynti kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille tutkimusajanjakson aikana oli vähintään 5 prosenttia yhteisöön vietäväksi myydyn vastaavan tuotelajin kokonaismäärästä.

(25) Lisäksi tutkittiin, voitiinko kunkin sellaisen tuotelajin, jota myytiin kotimarkkinoilla edustavia määriä, kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisessa tavanomaisessa kaupankäynnissä, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen tuotelajin kaikesta riippumattomille asiakkaille suuntautuneesta myynnistä oli kannattavaa. Tätä varten määritettiin seuraavasti, kuinka suuri osuus kunkin vietyjä tuotelajeja vastaavan lajin myynnistä kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille oli kannattavaa tutkimusajanjaksona:

(26) Jos vähintään määritettyjä tuotantokustannuksia vastaavilla nettomyyntihinnoilla tapahtuneen myynnin osuus oli yli 80 prosenttia tietyn tuotelajin kokonaisyntiltään ja jos kyseisen tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallisia kotimarkkinahintoja. Tämä hinta laskettiin määrittämällä kyseisen tuotelajin kaiken kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksona riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa.

(27) Jos tuotelajin kokonaisyntimäärästä enintään 80 prosenttia oli kannattavaa tai jos kyseisen tuotelajin painotettu keskihinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perustana käytettiin tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä yksinomaan kyseisen tuotelajin kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kannattavan myynnin osuus tuotelajin kokonaisyntimäärästä oli vähintään 10 prosenttia.

(28) Tapauksissa, joissa jonkin tuotelajin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia sen kokonaisyntimäärästä, kyseisen lajin myyntiä pidettiin riittämättömänä, eikä kotimarkkinahinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon määrittämisen perustaksi.

(29) Kun vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn tuotelajin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen, oli sovellettava toista menetelmää.

- (30) Ensiksi selvitetiin, voitaisiinko normaaliarvo määrittää perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti Norjan muiden tuottajien kotimarkkinahintojen perusteella. Koska tässä tapauksessa muiden tuottajien kotimarkkinahinnoista ei ollut käytettävissä luotettavampia tietoja, käytettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti laskennallista normaaliarvoa.
- (31) Siksi komissio määrittä laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti seuraavassa esitetyllä tavalla. Laskennalliset normaaliarvot määritettiin lisäämällä kohtuullinen osuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä kohtuullinen voittomarginaali kunkin vientiä harjoittavan tuottajan vientiin myytyjen tuotelaajien tuotantokustannuksiin, jotka oikaistiin tarvittaessa.
- (32) Kaikissa tapauksissa myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdassa esitettyjen menetelmien mukaisesti. Tätä varten komissio tutki, olivatko tiedot kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle kotimarkkinoilla aiheutuneista myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksista sekä sen kotimarkkinoilla saamasta voitosta luotettavia.
- (33) Yhdelläkään kyseisistä kuudesta vientiä harjoittavasta tuottajasta, joiden osalta normaaliarvo oli laskettava, ei ollut edustavaa kotimarkkinamyynniä. Siksi 2 artiklan 6 kohdan johdantokappaleessa kuvattua menetelmää ei voitu käyttää. Perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohtaa ei voitu soveltaa, sillä yhdelläkään kyseisistä vientiä harjoittavista tuottajista ei ollut edustavaa kotimarkkinamyynniä. Myöskään 2 artiklan 6 kohdan b alakohta ei soveltunut, sillä saman yleisen ryhmän tuotteiden myyntiä kotimarkkinoilla ei todettu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset ja voitto määritettiin näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti eli muulla hyväksyttävällä menetelmällä. Koska muita luotettavampia tietoja ei ollut saatavilla, katsottiin näiltä osin, että 30 prosentin voittomarginaali ja 3 prosentin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset olisivat kohtuulliset, kun otetaan huomioon kuuden vientiä harjoittavan tuottajan ilmoittamat niiden omaa kotimarkkinamyynniä koskevat luvut tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksoilla.
- (34) Norjalaiset vientiä harjoittavat tuottajat asettivat 30 prosentin voittomarginaalin käytön kyseenalaiseksi ja katsoivat, että se ei vastaa mitään todellisia lukuja, jotka kuvastavat kalanviljelyalan tavanomaisia marginaaleja. Asiakirja-aineistossa ei kuitenkaan ollut mitään osoitusta siitä, että edellä kuvatulla tavalla määritetty voitto ylittäisi tavanomaisesti muilla vientiä harjoittavilla tuottajilla toteutuneen voiton samaan yleiseen luokkaan kuuluvien tuotteiden myynnissä alkuperämaan kotimarkkinoilla tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Kuten edellä mainittiin, käytetty voittomarginaali perustui nimenomaan todellisiin tarkistettuihin lukuihin. Väite oli sen vuoksi hylättävä.

3. Vientihinta

- (35) Kaikissa niissä tapauksissa, joissa tarkasteltavana olevaa tuotetta oli viety yhteisöön riippumattomille asiakkaille, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti eli tosiasiallisesti maksettujen tai maksettävien vientihintojen perusteella.
- (36) Jos vienti tapahtui etuyhteydessä olevien kauppiaiden välityksellä, vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle ja jota oikaistiin asianmukaisesti kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneiden kustannusten sekä kohtuullisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten ja kohtuullisen voiton huomioon ottamiseksi. Tältä osin käytettiin etuyhteydessä olevan tuojan omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia. Saatavilla olevien tietojen pohjalta ja koska mitään muita luotettavampia tietoja ei ollut saatavilla, määritettiin, että 2 prosentin voitto oli kauppiaille kohtuullinen tällä toimialalla.
- (37) Kuten johdanto-osan 22 kappaleessa todettiin, viedyn tuotteen lopullista määränpäättä ei voida varmuudella määrittää, kun myynti tapahtuu etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä. Tämän vuoksi ei ollut mahdollista selvittää, tapahtuiko jokin tietty myynti yhteisön vaiko jonkin muun kolmannen maan asiakkaalle, joten myynti etuyhteydettömille kauppiaille jätettiin tarkastelun ulkopuolelle. Yhteisön tuotannonala ei hyväksynyt tätä lähestymistapaa, vaan katsoi, että tällainen myynti olisi tutkittava, sillä sen mukaan lohta myytiin etuyhteydettömien kauppiaiden välityksellä yhteisöön hintoihin, jotka alittivat vähimmäistuontihinnan.
- (38) Tässä yhteydessä muistutetaan, että vientihintaa määrittäessä olisi perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti otettava huomioon myynti ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle ja että jälleenmyyntihinnat ensimmäisiltä riippumattomilta asiakkailta ovat tämän vuoksi polkumyynniä määrittäessä merkityksettä. Väite oli sen vuoksi hylättävä.

4. Vertailu

- (39) Normaaliarvoa ja vientihintoja verrattiin noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (40) Jotta normaaliarvon ja vientihinnan vertailu olisi tasapuolinen, hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot otettiin asianmukaisesti huomioon tekemällä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Asianmukaisia oikaisuja tehtiin kaikissa tapauksissa, joissa niitä pidettiin kohtuullisina ja paikkansa pitävinä ja joissa niistä esitettiin todennettu näyttö. Tämän perusteella tehtiin oikaisu alennusten, hyvitysten, kuljetusten, vakuutusten, käsittelyn, lastauksen, liittämis- ja pakkaus-kustannusten sekä luottokustannusten ja tuontitullien erojen mukaisesti.

5. Polkumyynti

5.1 Otokseen valitut yritykset

- (41) Otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille laskettiin yksilöllinen polkumyyntimarginaali. Kunkin yhteisöön viedyn tarkasteltavana olevan tuotteen tuotelajin normaaliarvon painotettua keskiarvoa verrattiin näiden yritysten osalta tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin vientihinnan painotettuun keskiarvoon, kuten perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdassa säädetään.

5.2 Otokseen kuulumattomat yritykset

- (42) Otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien vientihintojen todettiin valtaosin vastanneen otokseen kuuluneiden viejien hintoja. Koska tiedossa ei ollut mitään, mikä olisi osoittanut päinvastaista, otannan tulosten katsottiin edustavan kaikkia muitakin viejiä.

5.3 Yhteistyöstä kieltäytyneet yritykset

- (43) Koska yhteistyön taso oli korkea, lähes 100 prosenttia, pääteltiin, että otokseen valituille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille määritetyt polkumyyntimarginaalit olivat Norjan kannalta edustavia.

5.4 Polkumyyntimarginaalit

- (44) Edellä esitetyn perusteella polkumyyntimarginaalit ovat prosentteina CIF-nettohinnasta vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana ilmaistuna seuraavat:

Marine Harvest AS	- 20,3 %
Norway Royal Salmon AS	- 5,9 %
Hallvard Leroy AS	- 13,0 %
Mainstream Norway AS	- 0,8 %
Norwell AS	- 0,8 %
Polar Quality AS	- 2,7 %

- (45) Kaikkien kuuden viejäyrityksen painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali on -16,1 prosenttia.

D. POLKUMYYNNIN TOISTUMISEN TODENNÄKÖISYYS

1. Yleistä

- (46) Koska tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla todettu polkumyynti ylitti vähimmäistason, tutkittiin perusase-

tuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäksi, onko polkumyyntin toistuminen todennäköistä, jos toimenpiteiden annetaan raueta, eli selvitetään, ovatko tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson olosuhteet luonteeltaan pysyviä. Tässä yhteydessä tarkasteltiin erityisesti seuraavia neljää seikkaa: i) normaaliarvon kehittyminen, ii) vientimäärien ja -hintojen kehitys viennissä yhteisöön ja muihin kolmansiin maihin, iii) Norjan tuotantomäärät ja -kapasiteetti ja iv) Norjan tuotannonalan tilanne.

2. Normaaliarvon kehitys

- (47) Vientimyyntin valtaosasta (eli 99 prosentista) normaaliarvo laskettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien valmistuskustannusten pohjalta lisäämällä niihin myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset sekä voitto. Tämän vuoksi katsottiin sopivaksi tarkastella Norjan tuotantokustannusten todennäköistä kehitystä kotimarkkinahintojen sijaan, jotta voidaan määrittää normaaliarvon todennäköinen kehitys.

- (48) Tutkimus osoitti, että Norjan vientiä harjoittavien tuottajien kustannusrakenne oli pysynyt vakaana koko tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ajan. Tutkittujen yritysten yksikkökohtaiset tuotantokustannukset olivat tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana itse asiassa 20–25 prosenttia vähimmäistuontihintaa alhaisemmat.

- (49) Kustannusten todennäköisen kehityksen osalta tarkasteltiin useita yksikkökustannusten tasoon vaikuttavia tekijöitä, kuten rehukustannuksia, smolttien kustannuksia, Norjan lohentuotantoalan yhdentymisprosessin vaikutusta sekä uuden entistä kustannustehokkaamman teknologian lisääntyvää käyttöä.

- (50) Katsottiin, että rehukustannukset, jotka vastaavat 50–60 prosentista kokonaiskustannuksia, ovat luotettava kokonaiskustannusten kehityksen indikaattori. Tämän vahvistavat myös toimialaan erikoistuneet asiantuntijat. Tietyt asianomaiset osapuolet väittivät, että kokonaiskustannukset olisivat nousseet tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen ja että ne todennäköisesti nousisivat edelleen, vähintään 30 prosenttia vuoden 2008 loppuun mennessä verrattuna tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson alkuun, ja että tämä johtuisi pääosin esitetystä rehun hinnan noususta. Ne katsoivat lisäksi, että yhdistettäessä kasvava normaaliarvo laskeviin vientihintoihin saataisiin tuloksena polkumyyntin toistuminen.

- (51) Asianomaiset osapuolet eivät toimittaneet mitään erityistä näyttöä esittämänsä rehukustannusten ennakoidun 30 prosentin kasvun tueksi. Mahdollisen kustannuskehityksen tarkastelu ei myöskään vahvistanut näitä väitteitä. Näiden asianomaisten osapuolten esittämän vastaisesti tutkimuksessa ilmeni, että Norjan vientiä harjoittavien tuottajien todennetut rehukustannukset ovat pysyneet lähestulkoon vakaina koko tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson ja vuoden 2007 kolmen ensimmäisen neljänneksen ajan. Näin ollen johdanto-osan 54 kappaleessa olevasta taulukosta 1 käy ilmi ainoastaan vähäinen rehukustannusten nousu vuosina 2006–2007. Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että rehun hinnannousu kytkeytyy lähinnä tiettyjen rehun ainesosien (raaka-aineiden), kuten kalaöljyn ja kalajauhojen, hinnannousuun. Olisi pantava merkille, että kalaöljy ja kalajauhot voidaan tiettyssä määrin korvata kalanrehun koostumuksessa edullisemmilla raaka-aineilla, kuten kasviöljyillä ja -jauhoilla. Tämän vuoksi rehuntuottajat muuttaisivat yleensä kalanrehun koostumusta, jotta kokonaisrehukustannukset pysyisivät mahdollisimman alhaisina. Vaikka tiettyjen rehun ainesosien kustannukset nousisivat, ei tämän vuoksi siis ole odotettavissa, että nousulla olisi välitön ja lineaarinen vaikutus kokonaisrehukustannuksiin, eli mahdollinen nousu tapahtuisi huomattavasti hitaammin. Olisi myös pantava merkille, että muut jäljempänä johdanto-osan 52 sekä 55–63 kappaleessa kuvattavat kustannustekijät ovat todennäköisesti laskussa ja niillä on näin ollen rehukustannusten mahdollista nousua kompensoiva vaikutus.
- (52) Smolttien hinnat edustavat noin 15:tä prosenttia viljelyn kokonaiskustannuksista, ja niiden osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että hinnat ovat laskeneet jäljempänä taulukossa 1 osoitetulla tavalla. Vaikka smolttien kustannusten kehityksen tarkka ennakointi on vaikeaa, taulukossa 1 esitetty johdonmukaisesti laskeva kehityssuunta katsottiin luotettavaksi indikaattoriksi, jonka avulla voidaan kohdulla päätellä, että samanlaiset suuntaukset jatkuvat vastaisuudessaakin. Tutkimuksessa ei kuitenkaan ilmennyt eikä yksikään asianomainen osapuoli esittänyt, että smolttien kustannuskehitys muuttuisi huomattavasti tulevaisuudessa.
- (53) Koska smoltti- ja rehukustannukset vastaavat yhdessä vähintään 65 prosentista kokonaiskustannuksista ja koska kalaöljy ja kalajauhot ovat tiettyssä määrin korvattavissa muilla, kustannuksiltaan alhaisemmilla raaka-aineilla kalanrehun koostumuksessa (ks. johdanto-osan 51 kappale), pääteltiin, että kokonaiskustannukset eivät todennäköisesti kasvaisi huomattavasti lähitulevaisuudessa.
- (54) Taulukko 1: Rehun ja smolttien kustannusten kehitys, Norjan kruunua (lohikiloa kohden, perattuina, päineen) (lähde: Kontali Analyse AS⁽¹⁾ (2008))

Norja	2003	2004	2005	2006	2007 E
Rehu	10,36	9,41	8,90	10,08	10,65
Smoltit	2,10	2,00	1,94	1,72	1,70

- (55) Yhteisön tuotannonala vastusti edellä esitettyjä tuloksia sen jälkeen kun niistä oli ilmoitettu, ja esitti, että rehukustannukset olisi pitänyt jaotella sukupolvittain, koska jonkin tietyn vuoden kustannukset eivät vaikuta senvuotiseen satoon vaan tulevien satojen kustannuksiin. Muutoin rehukustannusten kehitystä koskevat tulokset eivät kuvastaisi todellista tilannetta asianmukaisesti. Tämä oli hylättävä, koska analyysissä käytettiin todellisia todennettuja rehukustannuksia, jotka oli aggregoitu sukupolvittain.
- (56) Yhteisön tuotannonala vastusti myös päätelmiä, joiden mukaan tiettyjen rehun ainesosien korkeampia hintoja voitaisiin kompensoida korvaamalla niitä muilla ainesosilla. Näiltä osin väitettiin, että muiden rehun ainesosien hinnannousun sekä toisaalta tällaisella korvaamisella lohien laatuun olevan kielteisen vaikutuksen vuoksi korvaamisen kompensoiva vaikutus olisi vähäinen. Muiden rehun ainesosien kustannusten nousun tueksi ei ollut riittävää näyttöä, ja väite oli tämän vuoksi hylättävä. On myönnettävä, että tiettyjen rehun ainesosien korvausmahdollisuudet ovat rajalliset. Kuten kuitenkin johdanto-osan 51 kappaleessa mainittiin, korvaaminen on silti jossakin määrin mahdollista. Tältä pohjalta päätellään, että rehukustannusten mahdollinen tuleva nousu ei todennäköisesti kuitenkaan ole samaa luokkaa kuin kalaöljyn ja kalajauhon kustannusten nousu. Yhteisön tuotannonala ei esittänyt mitään näyttöä, joka olisi voinut kumota nämä päätelmät.
- (57) Toinen tuotantokustannusten vakiintumiseen vaikuttava tekijä on alan yhdentymisprosessi. On huomattava, että vuodesta 2000 vuoteen 2006 Norjassa niiden yritysten lukumäärä, jotka tuottavat 80 prosenttia atlantinlohesta, on supistunut 55:stä 31:een. Vaikka Norjan kalanviljelyalaa voidaan yhä pitää pirstoutuneena, yhdentymisprosessi vaikuttaa myönteisesti tuotantokustannuksiin otokseen valittujen Norjan tärkeimpien tuottajien lisäksi myös koko toimialan osalta, minkä erikoistuneet toimialan asiantuntijat vahvistivat. Uusi synergia, tuotantotoiminnan yhdentymisen ja mittakaavaedut ovat tarjonneet tuottajille mahdollisuuden hallita yksikköpohjaista kustannuspainetta, vaikka tuotantomäärät ovat merkittävästi kasvaneet.
- (58) Yhdentymissuuntauksen odotetaan jatkuvan tulevaisuudessa, mikä erittäin todennäköisesti vaikuttaa mittakaavaetujen kautta edelleen myönteisesti kustannuksiin.

(¹) Kontali Analyse AS on lähinnä vesiviljelyä ja kalantuotantoalaa koskevien tilastojen toimittaja (www.kontali.no).

- (59) Uuden teknologian ja laitteistojen käyttöönotto kalantilajityötoiminnassa on lisäksi tukenut kustannusten kasvun hallintaa yksikkökohtaisesti, vaikka tuotantomäärät ovat kasvaneet (ks. johdanto-osan 64 kappaleesta alkaen).
- (60) Kun näistä tiedoista oli ilmoitettu, yhteisön tuotannonala asetti kyseenalaiseksi sen, että tuotantokustannukset olisivat supistuneet, ja katsoi, että yhdentymisen ei aina välttämättä ole kustannuksia vähentävä tekijä. Näin ollen se katsoi, että Norjan tilastojen mukaan Norjan pienet ja keskisuuret yritykset olisivat tehokkaampia kuin suuret ryhmittymät. Se katsoi lisäksi, että kustannusten pienentämistä koskeva päätelmä olisi ristiriidassa johdanto-osan 92 kappaleen tulosten kanssa, jotka koskevat taudin puhkeamisen mahdollisia seurauksia ja tulevaisuudessa odotettavaa pienempää tuottoa smolttia kohden; kumpikin näistä tekijöistä vaikuttaisi kustannuksia nostavasti.
- (61) Ensinnäkin huomautetaan, että johdanto-osan 92 kappaleessa ei viitata taudin puhkeamisen seurauksiin, vaan tavanomaiseen kuolleisuuteen, joka luonnostaan liittyy lohentuotantoon ja jolla ei ole sinänsä minkäänlaista kustannusvaikutusta. Kyseisessä kappaleessa mainittu odotettu pienempi tuotto smolttia kohden ei myöskään johdu mistään poikkeustilanteesta eikä sitä pidetä merkittävänä, joten sillä ei ole olennaista vaikutusta kokonaiskustannuksiin. Johdanto-osan 92 kappaleessa pyritään ainostaan osoittamaan, että tuotantomäärän lisääminen ei ole välittömässä suhteessa smolttien tuotannon lisäämiseen, sillä myös muut tekijät vaikuttavat sadon määrään, mitä yhteisön tuotannonalakaan ei asettanut kyseenalaiseksi.
- (62) Mitä tulee yhdentymisprosessin kustannuksia pienentävään vaikutukseen, yhteisön tuotannonala ei esittänyt mitään näyttöä vastaväitteensä tueksi. Näin ollen yhteisön tuotannonalan väitteet tältä osin oli hylättävä.
- (63) Edellä esitetyn pohjalta katsotaan päätelmänä, että normaaliarvo ei todennäköisesti lähitulevaisuudessa kasva merkittävästi. Erityisesti parhaillaan käynnissä olevan yhdentymisprosessin ansiosta voidaan pikemminkin saavuttaa uusia kustannussäästöjä, vaikka rehunhinnat ovat noususuunnassa (ks. johdanto-osan 51 kappale). Tämän vuoksi valmistuskustannuksiin pohjautuvaa laskennallisesti määritettyä normaaliarvoa pidetään luonteeltaan pysyvänä.

3. Vientihintojen ja tuotantomäärien kehitys Norjassa

3.1 Tuotannon määrän kehitys Norjassa ja vienti EU:hun

- (64) Kuten jäljempänä johdanto-osan 65 kappaleessa olevassa taulukossa 2 osoitetaan, Norjan lohentuotanto on kasvanut tasaisesti kolmena viime vuonna ja erityisesti vuonna 2007, mikä johtuu pääosin suotuisista biologisista olosuhteista verrattuna vuoden 2006 heikkoon tuotantoon. Kuten johdanto-osan 66 kappaleessa olevassa taulukossa 3 osoitetaan yhteisön arvioidun kokonaiskulutuksen osalta, myös tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön markkinat ovat kuitenkin merkittävästi kasvaneet, +9,40 prosenttia vuosina 2006–2007, ja aikaisemman kehitysuuntauksen perusteella kasvu jatkunee. Jäljempänä taulukossa 3 esitetty kulutuksen kehitys sisältää kaiken kolmansien maiden tuonnin sekä yhteisön tuotannonalan myynnin yhteisön markkinoilla.

- (65) Taulukko 2: Lohen kokonaistuotanto, tonnia, kokonaisen kalan vastinarvona (WFE) ilmaistuna vuosina 2003–2007 (lähde: Kontali Analysis: Monthly Salmon Report January N:o 01/2008)

Norja	2003	2004	2005	2006	2007
	508 400	537 000	572 300	598 500	723 200
Vuosi		5,63 %	6,57 %	4,58 %	20,80 %

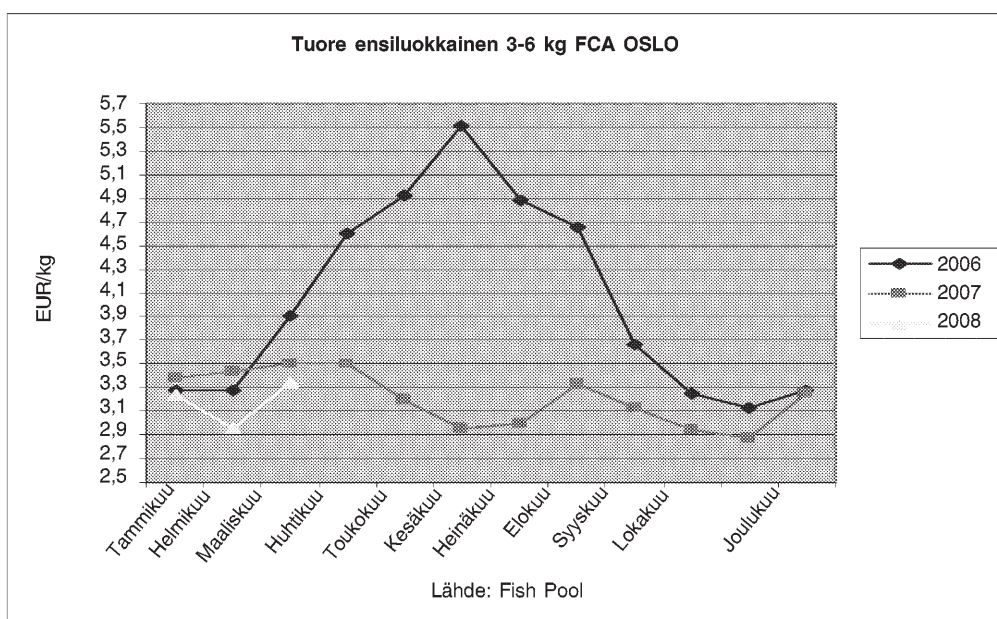
- (66) Taulukko 3: Atlantinlohen kulutuksen kehitys yhteisössä vuosina 2004–2007 (tarjonta kaikista lähteistä, yhteisön tuotannonala mukaan luettuna) (lähde: Kontali Analysis: Monthly Salmon Report January N:o 01/2008)

Vuosi	2003	2004	2005	2006	2007
	579 200	603 100	634 600	651 000	712 200
Vuosi		3,94 %	5,22 %	2,58 %	9,40 %

- (67) Julkisten tilastojen (Kontali Analysis) mukaan Norjan lohien arvioitu markkinaosuus yhteisössä vuonna 2007 saavutti 71 prosentin tason, mitä voidaan verrata 69 prosenttiin vuonna 2006. Tämä johtui kuitenkin erityisesti Chilestä peräisin olevan tuonnin supistumisesta; Chilen tuotanto supistui 3–5 prosenttia (eri lähteiden mukaan) vuosina 2006–2007 tautiepidemian vuoksi, minkä otaksutaan vaikuttavan tuotantotasoihin pysyvästi vähintäänkin vuonna 2008 ja sitä seuraavina vuosina.
- (68) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin, että kasvavat yhteisön markkinat pystyvät ottamaan vastaan suuren osan Norjan tuotantomääristä siten, että Norjan tuotanto ei välttämättä valtaa huomattavia markkinaosuuksia yhteisön tuotannonalalta. Kuten lisäksi jäljempänä johdanto-osan 78 ja sitä seuraavissa kappaleissa kuvataan, osa Norjan tuotantomäärästä viedään todennäköisesti yhä useammin muiden kolmansien maiden markkinoille, joilla on todettu merkittävää kasvua. Lisäksi Chilen tuotteiden supistuva läsnäolo yhteisön markkinoilla pienentää erittäin todennäköisesti osaltaan yhteisön markkinoille kohdistuvan viennin yltäarjonnan riskejä.
- (69) Yhteisön tuotannonala väitti näistä tiedoista ilmoittamisen jälkeen, että Chilen tilanteella ei ollut merkittävää vaikutusta yhteisön markkinoihin, sillä Chilen lohta viedään pääosin Yhdysvaltojen markkinoille, jolloin yhteisön markkinoiden tarjontatilanne määräytyi olennaisilta osin Norjan viennillä. Yhteisön tuotannonala katsoi lisäksi, että Norjan markkinaosuus yhteisössä kasvoi vielä 2 prosenttiyksikköä lisää, kun taas tuonti Chilestä yhteisöön olisi kasvanut 5 prosenttia vuoden 2008 alussa.
- (70) Olisi huomattava, että yhteisön tuotannonalan toimittamat tiedot koskivat ainoastaan 2–3 kuukautta vuodelta

2008, joten mitään merkittäviä päätelmiä ei voitu tehdä niiden pohjalta. Tällaisia markkinamuutoksia on tarkasteltava pidemmällä aikavälillä. Toiseksi Chilen tautitilanne vaikuttanee maailmanlaajuiseen tarjontaan, mikä voikin sen vuoksi supistua, jolloin Norjan lisätuotantomäärät voivat ohjautua muualle.

- (71) Mitä tulee yhteisöön suuntautuvan tuonnin hintoihin, tietyt asianomaiset osapuolet esittivät, että hinnat olivat laskeneet merkittävästi tarkastelua koskevasta tutkimusajanjaksoista ja ne saavuttaisivat vuonna 2008 tason 2,85 euroa/kg, joka yhdistettynä esitettyyn tuotantokustannusten ja näin ollen myös normaaliarvon kasvuun, johtaisi polkumyyntiin. Tämä hinta arvioitiin Osloon markkinoilla vuonna 2007 ilmoitetun keskimääräisen läpileikkaushinnan pohjalta, eli arvosta 3,13 euroa/kg, vähentämällä siitä arvioitu keskimääräinen hinnanlasku, eli 0,06–0,28 euroa/kg.
- (72) Mitä tulee normaaliarvon kehitykseen, jota on selvitetty edellä johdanto-osan 47 ja sitä seuraavissa kappaleissa, asianomaisten osapuolten esittämät väitteet on tässä kysymyksessä hylättävä.
- (73) Mitä tulee yhteisöön suuntautuvan viennin hintoihin, julkisesti saatavilla olevat tilastot osoittavat, että edellä mainittujen asianomaisten osapuolten väitteet eivät saa vahvistusta jäljempänä kuviossa 1 esitetystä äskettäisestä vientihintojen kehityksestä:
- (74) Kuvio 1: Hintojen kehitys (FCA Oslo euroa/kg, tuore ensiluokkainen lohi – lähde: Fish Pool) vuonna 2006, 2007 ja vuoden 2008 alussa.

- (75) Edellä esitetystä seuraa, että yhteisöön tuonnin hinnat olivat vuonna 2007 todellakin selvästi alhaisemmat kuin suuren osan tarkastelua koskevaa tutkimusajanjaksoa, eli ne vaihtelivat välillä 2,88–3,51 euroa/kg. Tutkimuksessa kuitenkin todettiin, että tällaiset hinnat olivat yhä selvästi todettuja tuotantokustannuksia korkeammat ja tämän vuoksi myös normaaliarvon yläpuolella, joten tuonnin ei voitu katsoa tapahtuneen polkumyyntitasolla. Vuoden 2008 kolmelta ensimmäiseltä kuukaudelta saatavilla olevien tietojen mukaan voitiin lisäksi todeta, että hinnat vaihtelivat tuolloin välillä 2,96–3,35 euroa/kg, eli yhä todettuja tuotantokustannuksia korkeammalla tasolla. Tämän vuoksi ei ole kovin todennäköistä, että tuonti tapahtuisi polkumyyntitasolla, kun otetaan huomioon, että normaaliarvo on pysynyt vakaana, kuten edellä johdanto-osan 47 ja sitä seuraavissa kappaleissa pääteltiin. Tutkimus on osoittanut, että hintoihin vaikuttaa edelleen markkinoiden kysyntä, mutta ne ovat nyt asettuneet korkeammalle tasolle. Pannaan myös merkille, että tällaiset hinnantoukkaukset ovat toimialalle tavanomaisia.
- (76) Yhteisön tuotannonala väitti, että vientihintoihin tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson jälkeen vaikutti vähimmäistuontihinnan käyttäminen ja että hinnat pysyivät tämän vuoksi verrattain korkealla tasolla. Lisäksi ne väittivät, että tämän vuoksi yhteisöön tuonnin hinnat laskisivat merkittävästi, jos toimenpiteiden annettaisiin raueta. Nykyisen tutkimuksen tulokset eivät vahvistaneet tällaista päätelmää, vaan se osoitti, että normaaliarvo pysynee verrattain vakaana ja että merkittävä hintojen lasku yhteisöön tuonnissa on todennäköisyydeltään vähäinen. Viimeksi mainitut tulokset perustuivat useiden edellä johdanto-osan 46 kappaleessa lueteltujen seikkojen, kuten Norjan tuotannon sekä yhteisöön ja muiden kolmansien maiden markkinoille suuntautuvan viennin määrien todennäköisen kehityksen, perinpohjaiseen tarkasteluun. Yhteisön tuotannonala ei toimittanut tietoja tai näyttöä, joka olisi vähentänyt näiltä osin saatujen tulosten arvoa.
- (77) Edellä esitetty huomioon ottaen pääteltiin, että lohentuonnin lisääntyminen Norjasta yhteisöön ei todennäköisesti ole omiaan aiheuttamaan ylitarjonnan riskiä yhteisön markkinoilla. Kun lisäksi otetaan huomioon tuotantokustannusten ja yhteisöön viennissä perittävien hintojen tilanne, polkumyyntin riski vaikuttaa vähäiseltä.
- 3.2 *Vientihinnan ja -määrien kehitys muihin kuin EU-maihin*
- (78) Tutkimus osoitti, että yhteisö on nyt ja todennäköisesti myös tulevaisuudessa Norjan lohien tärkein markkina-alue ennen Venäjää ja Japania. Lisäksi on myös uusia syntyneitä olevia lohien markkinoita, joilla Norjan vienti on kasvanut viime vuosina, ja tämän kehityssuunnan odotetaan tulevaisuudessa jatkuvan (ks. tarkemmin johdanto-osan 82 ja sitä seuraavat kappaleet). Tutkimus osoittikin, että Norjan tuottajat ovat valmistautuneet tarjontaan näille markkinoille tulevaisuudessa, sillä ne ovat kyenneet luomaan paikallisia asiakassuhteita ja jakelu-/myyntitoimintoja, joka osoittavat, että Norjan vientiä harjoittavat tuottajat tuntevat suurta mielenkiintoa näihin markkinoihin.
- (79) Tiettyä asianomaiset osapuolet ovat väittäneet, että Venäjän markkinat ovat olleet perinteisesti epävakaita ja että tämän vuoksi ei voida ennustaa, kasvaako kysyntä todella näillä markkinoilla ja voivatko Norjan vientiä harjoittavat tuottajat näin ollen vastaisuudessa viedä sinne suurempia määriä. Samat osapuolet ovat myös väittäneet, että vientimyynti Norjasta Japaniin on ollut laskusuunnassa viimeisten viiden vuoden aikana ja että tämän vuoksi on myös epävarmaa, voidaanko Norjan kasvaneet tuotantomäärät todella viedä Japanin markkinoille.
- (80) Tutkimus osoitti kuitenkin Venäjän osalta, että noin 61 000 tonnin suuruiset markkinat ovat jatkaneet kasvuaan ja ettei ole mitään syytä olettaa, etteikö kasvu jatkuisi myös lähitulevaisuudessa.
- (81) Eri tuottajamaiden lohien kokonaisvienti Japaniin supistui 15 prosenttia vuonna 2007 vuodesta 2006. Vaikka tietyt toimittajamaat ovatkin vähentäneet vientiään Japaniin, Norja on kyennyt kasvattamaan markkinaosuuttaan 52 prosentista vuonna 2006 siten, että vuonna 2007 se oli 66 prosenttia (lähde: Kontali Analysis). Kuten edellä johdanto-osan 67 kappaleessa mainittiin, Chilen tuotantosaaliiseen vaikutti voimakkaasti tautitilanne, mikä supisti merkittävästi vientimääriä yleensä ja näin ollen myös vientiä Japaniin. Norja pystyikin tämän vuoksi valtaamaan markkinaosuuksia Chileltä, ja tämän tilanteen odotetaan jatkuvan vähintään vuoteen 2009 asti, kuten johdanto-osan 67 kappaleessa jo mainittiinkin.
- (82) Kuten jäljempänä johdanto-osan 85 kappaleessa olevasta taulukosta 4 ilmenee, Norjan vienti muille uusille muotoutumassa oleville markkinoille, kuten Itä-Eurooppaan (Ukraina, Valko-Venäjä) ja Kaukoitään (Kiina, Etelä-Korea, Hongkong, Thaimaa), on jo merkittävästi lisääntynyt, ja asianomaisten osapuolien väitteiden vastaisesti nämä markkinat pystyvät erittäin todennäköisesti tulevina vuosina ottamaan vastaan yhä suuremman osan Norjan tuotannosta.

(83) Vientihinnat yhteisöön ja muihin kolmansiin maihin toettiin FCA Oslo -tietojen pohjalta samantasoisiksi, joten pääteltiin, että kaikki markkinat olivat yhtä houkuttelevia, jos kysyntä on riittävää. Kun tarkasteltavana oleva tuote myydään tuoreena tai jäädytettynä, se yleensä kuljetetaan Euroopan unioniin rekalla. Kun tarkasteltavana oleva tuote myydään kaukaisempiin määrämpäihin, jotka eivät ole saavutettavissa rekalla tietyn määräajan kuluessa, se kuljetetaan lentoteitse.

(84) Edellä esitetyn pohjalta päätellään, että muiden tekijöiden ollessa yhtäläiset tautitilanteeseen liittyvä Chilen lohentuotannon 3–5 prosentin lasku vuonna 2007 hillitsee osaltaan maailmanlaajuisesta tarjonnan kasvua vuonna 2008 ja antaa Norjan tuottajille markkinamahdollisuuksia Japanin, Yhdysvaltojen ja muiden uusien markkinoiden kaltaisilla markkinoilla, joilla Chilen tuottajilla on merkittävä markkinaosuus.

(85) Taulukko 4: Norjasta peräisin olevan atlantinlohen markkinakehitys (vientä) – vuosi 2006 ja 2007 (määrät tonnia, pyöristetty kokoiselopaino) – (lähde: Norwegian Seafood Export Council).

	Määrä 2006	Määrä 2007	Muutos
EU	438 569	509 273	16,1 %
Japani	26 703	28 846	8,0 %
Venäjä	39 998	61 248	53,1 %
Yhdysvallat	10 752	14 136	31,5 %
Ukraina	6 518	13 617	109 %
Kiina	5 284	9 021	71 %
Etelä-Korea	6 037	7 613	26 %
Thaimaa	3 177	7 887	148 %

(86) Yhteisön tuotannonala ei hyväksynyt edellä kuvattuja tuloksia vaan väitti, että Norjan vientimäärien kehitys muihin kolmansiin maihin olisi osoittanut erilaista suuntausta vuoden 2008 alussa, eli vienti näihin maihin olisi absoluuttisina määrinä supistunut, jolloin viennin kokonaiskasvu olisi ollut pienempää kuin vuonna 2007 ja pienempää kuin viennin kasvu yhteisöön samalla jaksolla.

(87) Tutkimus on osoittanut, että vuoden 2008 alkua koskevat vientitiedot vaihtelevat lähteen mukaan merkittävästi. Kontali Analysis osoitti paljon suurempaa noususuuntausta kyseisellä jaksolla. Kuten lisäksi johdanto-osan 70 kappaleessa mainittiin, markkinamuutoksia olisi tutkittava pidemmällä aikavälillä varman kuvan saamiseksi. Yhteisön tuotannonalan väitteet eivät tämän vuoksi vähennä tulosten arvoa siltä osin, mikä koskee muihin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin määrällistä kehitystä.

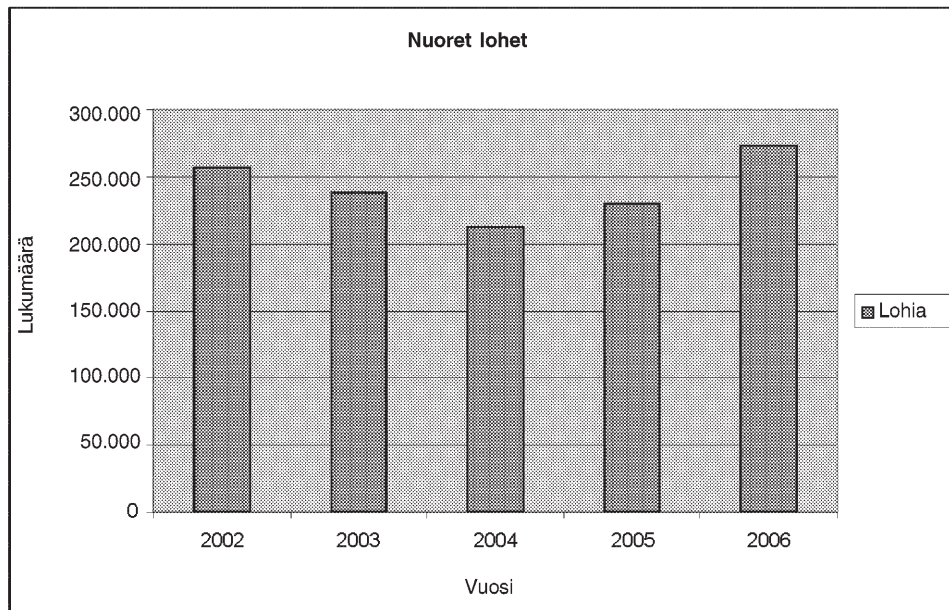
4. Norjan tuotantomäärät ja -kapasiteetti

(88) Norjan tuotantotason, eli suurimman sallitun biomassan, määrittää lähinnä Norjan viranomaisten myöntämien tuotantolupien määrä, sekä kalankasvattajien kyky saavuttaa suurin mahdollinen tuotanto omien lupiensä asettamissa rajoissa. Muita tekijöitä, jotka voisivat lisätä lohentuotantoa, ovat esimerkiksi suotuisat biologiset ja meteorologiset tekijät sekä kalanviljelyprosessien parantaminen huipputeknisin laitteistoin. Toisaalta kalataudin puhkeaminen saattaisi vahingoittaa tuotantoa merkittävästi ja johtaa kalasadon pienentymiseen, kuten kävi Chillessä vuonna 2007.

(89) Tietyt asianomaiset osapuolet väittivät, että nuorten kalojen tuotannon kasvu Norjassa vuodesta 2006 (väitettyä kasvua 20 prosenttia vuosina 2006–2008) antaa voimakkaan viitteen siitä, että Norjan lohentuotantomäärä kasvaisi merkittävästi seuraavan kahden vuoden aikana, mikä johtaisi ylitarjontatilanteeseen. Tältä pohjalta ja kun otetaan huomioon vuonna 2007 saavutettu erityisen suuri tuotantotaso, nämä osapuolet väittivät, että vuonna 2008 (ja sen jälkeen) Norjan tuotantomäärät olisivat merkittävästi korkeammat ja ylittävät selvästi sen vientimarkkinoiden, ja erityisesti yhteisön markkinoiden, kasvun. Ne väittivät, että Norjan lohiteollisuuden vuonna 2007 kokeman sadon parantumisen toistuessa vuonna 2008, ylijäämä tai myymättä jäävät määrät voisivat nousta 20 000–91 000 tonniin, mikä olisi seurausta arvoidusta 870 000 tonnin tuotantotasosta kokonaisen kalan vastinarvona ilmaistuna, eli 150 000 tonnia enemmän kuin vuonna 2007.

(90) Näitä väitteitä ei vahvistettu tutkimuksessa. On kylläkin totta, että nuorten kalojen tuotanto kasvoi vuonna 2006, mutta tämä lisäys vastasi edeltävien vuosien lisäyksiä eikä sitä voida pitää poikkeuksellisenä, kuten kaaviosta 2 käy ilmi.

(91) Kaavio 2: Tuotettujen nuorten lohien määrä (1 000) – (lähde: SSB Norway)

(92) Lisäksi Kontali Analysis arvioi useiden eri tekijöiden, kuten kuolleisuustekijöiden, suurinta sallittua biomassaa koskevien valtiollisten määräysten ja vuoden 2008 pienemmän smoltitkohtaisen sadon, yhteisvaikutuksen perusteella, että lohentuotanto nousisi vuonna 2008 vain 6 prosenttia, eli vuonna 2007 saavutetusta 723 000 tonnista 770 000 tonniin vuonna 2008, jolloin kasvua on 47 000 tonnia kokonaisen kalan vastinavona ilmaistuna. Biomassan vähäisempää kasvua vuonna 2008 osoittavat luvut saavat tukea rehunmyyntitiedoista, jotka osoittavat merkittävää supistumista vuonna 2008 vuoteen 2007 verrattuna (lähde: Havbruksdata ja FHL).

(93) Kun näistä tiedoista oli ilmoitettu, yhteisön tuotannonala toisti väitteensä, jonka mukaan Norjan tuotantomäärä todennäköisesti kasvaa merkittävästi, ja toimitti joitakin lisätietoja, jotka koskevat satomääriä, varastoja ja nuoria kaloja vuoden 2008 alun osalta. Kuten edelläkin katsottiin, ainoastaan kahta kuukautta koskevat tiedot eivät sinällään ole varmoja eikä niiden voida näin ollen katsoa vähentävän päätelmien arvoa sen osalta, mikä koskee edellä kuvattua Norjan tuotantomäärän kehitystä.

(94) Vaikka Norjan tuotantomäärät ovatkin noususuunnassa, ei tämän vuoksi ja saatavilla olevien tietojen pohjalta pidetä todennäköisenä, että lähitulevaisuudessa tapahtuisi edellä mainittujen asianomaisten osapuolten esittämän kaltainen dramaattinen tuotannonlisäys. Kuten lisäksi edellä johdanto-osan 82 ja sitä seuraavissa kappaleissa kuvattiin, ei ole todennäköistä, että mahdolliset kasvaneet

tuotantomäärät tuotaisiin kokonaisuudessaan yhteisöön, vaan on erittäin todennäköistä, että suuri osa niistä suuntautuisi muille kolmansien maiden markkinoille, joilla kysyntä on merkittävässä kasvussa. Edellä johdanto-osan 71 ja sitä seuraavissa kappaleissa esitetyistä syistä ei odoteta, että vienti yhteisöön tapahtuisi polkumyynitihinnoin.

5. Norjan tuotannonalan tilanne

(95) Lopuksi on kiinnitetty erityishuomiota Norjan tuotannonalan tilanteeseen yleisesti ja erityisesti tarkastelua koskevan tutkimusajanjakson aikana. Tutkimus osoitti, että toisin kuin todettiin alkuperäisen tutkimuksen aikana, Norjan vesiviljelyala koostuu erittäin kannattavista yrityksistä. Tämä johtuu osittain laajasta yhä käynnissä olevasta yhdentymisprosessista, joka on muuntanut toimialan erittäin tehokkaaksi ja terveeksi. Tämä kuvastuu myös kyseisten yritysten omistusrakenteessa, sillä useat norjalaiset ja maailmanlaajuiset sijoitus- ja eläkerahastot ovat erittäin hyvin edustettuina vientiä harjoittavien tuottajien ryhmissä. Tilanne ei siis ollut tällainen alkuperäisen tutkimuksen aikana.

(96) Lisäksi tutkimus osoitti, että Norjan tuottajat myös ovat nyttemmin asettautuneet erittäin hyvin yhteisön markkinoille, joilla ne edustavat noin 80–90:tä prosenttia yhteisön kokonaistuotantomäärästä. Todettiin, että nämä Norjaan yhteydessä olevat, yhteisössä toimivat yritykset tuottivat ja myivät lohta suurelta osin yhteisön markkinoilla ja niitä varten.

- (97) On lisäksi huomattava, että norjalaiset emoyhtiöt veivät myös itse huomattavia määriä yhteisöön.
- (98) Tältä perustalta katsottiin, että yhteisöön sijoittautuneiden tuotantoyritysten norjalaisiin emoyhtiöihin kohdistuisi vähintäänkin yhtä kielteinen vaikutus, jos polkumyyntinä Norjasta tapahtuva tuonti laskisi merkittävästi hintoja yhteisön markkinoilla. Tältä pohjalta voidaankin kohtuudella olettaa, ettei Norjan vientiä harjoittavien tuottajien olisi ainakaan taloudellisesti järkevää polkumyyntitoiminnalla edistää viljelyn lohien hintojen laskua yhteisössä. Tämä vahingoittaisi alan kannattavuutta ja vaikuttaisi kielteisesti yritysten osakkeisiin, jotka noteerataan pörsissä ja joiden omistajina – kuten edellä johdanto-osan 95 kappaleessa mainittiin – on merkittäviä sijoitus- ja eläkerahastoja.
- (99) Edellä esitetyn pohjalta onkin kohtuullista päätellä, että Norjan vientiä harjoittaville tuottajille on niiden oman edun mukaista välttää tilanteita, joissa markkinahinta romahtaa, ja pyrkiä pysymään voittosuuntautuneena. Näin ollen se riski, että Norjan vientiä harjoittavat tuottajat aloittaisivat lähitulevaisuudessa uudelleen polkumyyntikäytännöt, on merkittävästi supistunut.
- (100) Yhteisön tuotannonala ei hyväksynyt edellä esitettyjä tuloja vaan väitti, että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla todettu Norjan tuottajien terve tilanne ei ollut luonteeltaan pysyvä ja että tarkastelua koskevalla tutkimusajanjakson jälkeen kyseiset tuottajat olisivat kohdanneet taloudellisia ongelmia ja että osa niistä olisi jopa ilmoittanut tappioista vuoden 2008 alussa. Yhteisön tuotannonala esitti myös, että valtaosalla Norjan tuottajista ei ole tytäryhtiöitä yhteisön markkinoilla ja että tältä pohjalta ei voida päätellä, etteikö polkumyynti toistuisi. Lopuksi se väitti, että ne Norjan tuottajat, joilla on tytäryhtiöitä yhteisössä, vähentäisivät tuotantoaan yhteisön markkinoilla ja kasvattaisivat tuotantoaan Norjassa, jos toimenpiteiden annetaan raueta.
- (101) Mitä tulee Norjan tuottajien rahoitustilanteeseen, on pantava merkille, että joidenkin yritysten tappiot liittyivät niiden Chilen-investointeihin ja taudin puhkeamiseen Chilessä. Nämä erityisolosuhteet koskivat vain vähäistä osaa Norjan kaikista tuottajista. Lisäksi tiedot koskivat ainoastaan vuoden 2008 alkua, eikä niiden pohjalta voida tehdä yleisiä päätelmiä näiden yritysten koko vuoden tuloksesta. Mitä tulee norjalaisomistuksessa olevaan yh-

teisön tuotantoon, ja kuten myös yhteisön tuotannonala myöntää, tällaiset yritykset edustavat suurta osaa Norjan kokonaistuotannosta ja ovat sen vuoksi merkittäviä, vaikka sellaisten yritysten lukumäärä, joilla on tytäryhtiöitä yhteisössä, onkin vähäinen. Väite, jonka mukaan norjalaisomistuksessa olevaa tuotantokapasiteettia yhteisössä vähennetään, jos toimenpiteet kumotaan, ei saanut tukea näytöstä. Väitteet oli näin ollen hylättävä.

6. Päätelmät

- (102) Tutkimus osoitti, että polkumyynti oli tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla vähimmäistasoilla. Tutkimus osoitti myös, ettei ollut syytä uskoa, että Norjan tuotantomäärä kasvaisi perinteistä kasvuvauhtia nopeammin ja johtaisi näin merkittävästi lisääntyneisiin tuontimääriin Norjasta yhteisöön. Tutkimuksessa todettiin myös, että riski merkittävästä Norjan vientihintojen laskusta polkumyyntitasolle on vähäinen lähitulevaisuudessa, lähinnä siksi, että Norjassa ei ole odotettavissa merkittävää ylituotantoa, joka saattaisi olla tärkein syy tällaiseen hintojen laskuun. Erityisesti normaaliarvo, jonka havaittiin todennäköisesti pysyvän erittäin vakaana, oli merkittävästi alhaisempi kuin vientihinta tarkastelua koskevalla tutkimusajanjaksolla, jolloin markkinoiden vaihtelevan luonteen aiheuttamat tavanomaiset muutokset ja siitä seuraavat vientihinnan tilapäiset pienentymiset eivät automaattisesti johda polkumyyntiin. Lopuksi katsottiin, että Norjan vesiviljelyalan muuttunut tilanne, jossa ala oli muuttunut erittäin kannattavaksi ja sen osakkeilla käytiin kauppaa pörsissä, sekä norjalaisomistuksessa olevan tuotannon merkittävä läsnäolo yhteisössä, olivat tehneet polkumyyntikäytäntöjen toistumisen lähitulevaisuudessa epätodennäköiseksi. Kaikista edellä mainituista syistä pääteltiin, että polkumyynti toistumisen todennäköisyys on pieni eikä se oikeuta jatkamaan voimassa olevien polkumyyntin vastaisten toimenpiteiden voimassaoloa.
- (103) Tämän vuoksi nyt käsillä oleva välivaiheen tarkastelu olisi päätettävä ja Norjasta peräisin olevan viljelyn lohien tuontia koskevat voimassa olevat toimenpiteet kumotava.
- (104) Kuten edellä selvitettiin, odotetaan, että markkinavoimat, eli kysyntä ja tarjonta, pysyvät lähitulevaisuudessa vakaina ja että tämän vuoksi ei ole ilmeisen todennäköistä, että polkumyynti toistuisi. Kaikki tarkastellut indikaattorit osoittavatkin, että voidaan kohtuudella olettaa, että vientimäärät yhteisöön eivät lisäänty merkittävästi ja että vientihinnat pysyvät polkumyyntin ylittävillä tasoilla.

E. ERITYISET SEURANTATOIMET

- (105) Koska lähinnä tuotteen luonteen vuoksi (herkästi pilaantuva tavara) markkinaolosuhteisiin liittyy kuitenkin tiettyä ennustamattomuutta, katsotaan asianmukaiseksi seurata markkinoita tarkoin ja tarkastella tilannetta uudelleen, jos on riittävää alustavaa näyttöä siitä, että markkinaolosuhteet ovat muuttuneet merkittävästi. Tällaisessa tapauksessa otetaan huomioon tutkimuksen käynnistäminen viran puolesta, jos tämä katsotaan tarpeelliseksi.
- (106) Seuranta olisi rajattava kestoaltaan siihen asti kun alun perin asetuksella (EY) N:o 85/2006 säädettyjen lopullisten toimenpiteiden oli määrä päättyä, jos ne olisi pysytetty voimassa, eli 21 päivään tammikuuta 2011.

F. ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE

- (107) Asianomaisille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella nykyinen välivaiheen tarkastelu aiottiin päättää ja kumota nykyinen polkumyynnitulli tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnissa. Kaikille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksensa. Huomautukset otettiin huomioon, kun ne olivat oikeutettuja ja perustuivat näyttöön.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 17 päivänä heinäkuuta 2008.

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

Ainoa artikla

Päätetään asetuksen (EY) N:o 384/96 11 artiklan 3 kohdan nojalla aloitettu, Norjasta peräisin olevaa viljeltyä lohta (muuta kuin luonnonlohta), joka voi olla fileinä, tuoretta, jäädytetty tai jäädytetty ja joka luokitellaan CN-koodeihin ex 0302 12 00, ex 0303 11 00, ex 0303 19 00, ex 0303 22 00, ex 0304 19 13 ja ex 0304 29 13, tuontiin sovellettavia polkumyynnitoimenpiteitä koskeva osittainen välivaiheen tarkastelu.

Kumotaan edellä mainitussa tuonnissa asetuksella (EY) N:o 85/2006 käyttöön otettu lopullinen polkumyynnitulli.

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

E. WOERTH

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 686/2008,
annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008,
kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetusten (EY) N:o 2200/96, (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 1182/2007 soveltamissäännöistä hedelmä- ja vihannesalalla 21 päivänä joulukuuta 2007 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1580/2007 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 138 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Asetuksessa (EY) N:o 1580/2007 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XV olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1580/2007 138 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 510/2008 (EYVL L 149, 7.6.2008, s. 61).

⁽²⁾ EUVL L 350, 31.12.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 590/2008 (EUVL L 163, 24.6.2008, s. 24).

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	MA	32,2
	MK	28,9
	TR	85,2
	ME	25,6
	XS	25,6
	ZZ	39,5
0707 00 05	TR	115,4
	ZZ	115,4
0709 90 70	TR	102,6
	ZZ	102,6
0805 50 10	AR	111,2
	US	62,5
	UY	72,4
	ZA	98,6
	ZZ	86,2
0808 10 80	AR	87,1
	BR	94,3
	CL	96,1
	CN	69,1
	NZ	110,1
	US	98,3
	UY	80,0
	ZA	94,5
	ZZ	91,2
	0808 20 50	AR
AU		143,2
CL		91,1
ZA		94,2
ZZ		102,9
0809 10 00	TR	177,9
	XS	127,0
	ZZ	152,5
0809 20 95	TR	404,0
	US	436,1
	ZZ	420,1
0809 30	TR	157,0
	ZZ	157,0
0809 40 05	IL	154,3
	XS	99,1
	ZZ	126,7

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 687/2008,**annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008,****maksajavirastojen tai interventioelinten suorittamaan viljan haltuunottoon sovellettavista menettelyistä sekä menetelmistä viljan laadun määrittämiseksi****(Kodifioitu toisinto)**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

(4) Olisi määriteltävä menetelmät tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran, maissin ja durran laadun määrittämiseksi.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(5) Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa rajoitetaan maksajavirastojen tai interventioelinten ostettavissa olevat maissimäärät koko yhteisössä yhteensä 700 000 tonniin markkinointivuonna 2008/2009 ja 0 tonniin markkinointivuodesta 2009/2010 alkaen.

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tietyistä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 43 artiklan yhdessä sen 4 artiklan kanssa,

(6) Jotta maissin interventio-ostojärjestelmää voitaisiin hallinnoida tyydyttävästi ja kaikkien jäsenvaltioiden taloudelliset toimijat voisivat osallistua interventiojärjestelmään tasapuolisin edellytyksin, on syytä säätää interventiokeelpoisen maissin määrien myöntämistä koskevista yksityiskohteisista erityissäännöistä. Tätä tarkoitusta varten olisi otettava käyttöön mainittuja määriä koskeva jakomekanismi, joka kattaa markkinointivuosien jaksot, joina kaikki toimijat voivat esittää tarjouksia, ja antaa toimijoille riittävästi aikaa tarjoustensa jättämiseksi ja mahdollistaa yhdenmukaisen jakokertoimen vahvistamisen kaikille tarjoajille, jos tarjotut määrät ovat suurempia kuin käytettävissä olevat määrät. Sen vuoksi on suotavaa säätää, että tarjouksia tarkastellaan kahdessa vaiheessa, ja vahvistaa maissia koskevien tarjousten jättämisen sekä toimitusten aikataulu ja niihin liittyvät haltuunotot.

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Interventioelinten suorittamaan viljan haltuunottoon sovellettavista menettelyistä sekä menetelmistä viljan laadun määrittämiseksi 19 päivänä huhtikuuta 2000 annettua komission asetusta (EY) N:o 824/2000 ⁽²⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osilta ⁽³⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjeistämisen takia kodifioitava mainittu asetus.

(7) Kun otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyt interventio-ostokaudet ja jotta varmistetaan toimijoiden tasapuolinen kohtelu, on syytä säätää maissia koskevien tarjousten ensimmäiseksi jättämispäiväksi 1 päivästä elokuuta Kreikassa, Espanjassa, Italiassa ja Portugalissa, 1 päivästä joulukuuta Ruotsissa ja 1 päivästä marraskuuta muissa jäsenvaltioissa 31 päivään joulukuuta asti, joka on viimeinen tarjousten jättämispäivä kaikissa jäsenvaltioissa. Komissio vahvistaa kyseisen ensimmäisen vaiheen lopussa sen aikana jätettyjä edellytykset täyttäviä tarjouksia koskevan jakokertoimen ja lopettaa intervention markkinointivuoden loppuajaksi, jos tarjotut määrät ylittävät asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetun määrän. Jotta maksajavirastoille tai interventioelimille ja toimijoille ei aiheutettaisi hallinnollisia tai taloudellisia rasitteita erityisesti vakuuksien osalta, jotka voivat olla tarpeettomia jos jaettava määriä ei ole, olisi säädettävä tarjousten jättämisen keskeyttämisestä 1 päivästä tammikuuta siihen päivämäärään asti, jona interventioon toisessa vaiheessa käytettävissä oleva määrä julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

(2) Tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran, maissin ja durran interventiohinnat vahvistetaan laaduille, jotka vastaavat mahdollisimman tarkkaan yhteisössä korjattujen kyseisten viljojen keskimääräistä laatua.

(3) Intervention tavanomaisen hallinnon yksinkertaistamiseksi ja erityisesti sen mahdollistamiseksi, että jokaisesta interventioon tarjotusta viljasta muodostetaan yhtenäiset erät, olisi vahvistettava vähimmäismäärä, jota pienempiä määriä koskevia tarjouksia maksajaviraston tai interventioelimen ei tarvitse hyväksyä. Voi kuitenkin olla tarpeen säätää suuremmasta vähimmäismäärästä tietyissä jäsenvaltioissa, jotta maksajavirastot tai interventioelimet voisivat ottaa huomioon maassaan vallitsevat tukkukaupan edellytykset ja käytännöt.

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 510/2008 (EUVL L 149, 7.6.2008, s. 61).⁽²⁾ EYVL L 100, 20.4.2000, s. 31. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 883/2007 (EUVL L 195, 27.7.2007, s. 3).⁽³⁾ Katso liite IX.

- (8) Kun otetaan huomioon määräaika, joka saatetaan tarvita ensimmäistä vaihetta koskevan jakokertoimen vahvistamiseksi, tarjousten toinen jättämisvaihe olisi aloitettava seuraavana päivänä sen jälkeen kun interventioon käytettävissä oleva määrä on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja kyseinen päivä on ensimmäinen tarjousten jättämispäivä kaikissa jäsenvaltioissa. Toisen vaiheen aikana tarjoukset on hyväksyttävä viikoittain kyseisen määrän julkaisemista seuraavasta ensimmäisestä perjantaista alkaen toimijoiden viimeistään perjantaina kello 12.00 (Brüsselin aikaa) jättämien tarjousten perusteella. Komissio julkaisee interventioon käytettävissä olevan määrän internetsivustollaan toimijoiden tiedoksi viimeistään keskiviikkona. Kun asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistettu määrä on ylitetty, komissio vahvistaa ja julkaisee jakokertoimen ja lopettaa intervention kuluvan markkinointivuoden osalta. Kun otetaan huomioon asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetty interventio-ostokaudet, tarjousten ensimmäisen jättämisvaiheen olisi päättyttävä 30 päivänä huhtikuuta Kreikassa, Espanjassa, Italiassa ja Portugalissa, 30 päivänä kesäkuuta Ruotsissa ja 31 päivänä toukokuuta muissa jäsenvaltioissa.
- (9) Jakomekanismin tehokkaan hallinnoinnin varmistamiseksi olisi säädettävä, että maissia koskevia tarjouksia ei voida muuttaa eikä peruuttaa. Jotta kaikki tarjoukset olisivat vakavasti otettavia, näyttää olevan tarpeen edellyttää vakuuden asettamista sekä täsmentää tarjousten vakavuuden tarkastamista ja vakuuden vapauttamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Sen vuoksi valvonta olisi suoritettava noudattaen samoja sääntöjä ja edellytyksiä, joita sovelletaan varastojen valvontaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 1290/2005 soveltamista koskevista yksityiskohteisista säännöistä julkisena varastointina toteutettavien interventioimenpiteiden Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) myönnettävän rahoituksen ja jäsenvaltioiden maksajavarastojen hoitaman julkisen varastoinnin toimien kirjanpidon osalta 21 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 884/2006⁽¹⁾, säädetyn julkisen varastoinnin yhteydessä. Tarjousten jättämistä koskevan ensimmäisen vaiheen alkamisen ja 31 päivän joulukuuta välillä saattaa kulu useita kuukausia. Jotta toimijoille ei aiheutuisi liian suuria taloudellisia rasituksia ensimmäisen vaiheen tarjouksia jätettäessä, on syytä sallia, että jos tarjouksiin liittyvä vakuus on pankkitakuun muodossa, se on asetettava tarjousten jättämisen yhteydessä, mutta se tulee vastaan vasta tarjousten jättämiseksi asetettua määräpäivää seuraavana päivänä.
- (10) Tavallisen vehnän ja durumvehnän vähimmäislaatuvaatimukset on vahvistettu ihmisravintoa varten, ja niiden on täytettävä elintarvikkeissa olevia vieraita aineita koskevista yhteisön menettelyistä 8 päivänä helmikuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 315/93⁽²⁾ vahvistetut terveyttä koskevat vaatimukset. Muut viljat on tarkoitettu ensisijaisesti eläinten rehuksi, ja niiden on oltava haitallisista aineista eläinten rehuissa 7 päivänä toukokuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/32/EY⁽³⁾ säännösten mukaisia. Olisi säädettävä, että kyseisiä vaatimuksia sovelletaan tähän interventiojärjestelmään kuuluvia tuotteita haltuun otettaessa.
- (11) Interventioon ei pitäisi hyväksyä tarjottuja viljoja, jotka eivät puutteellisen laatunsa vuoksi sovellu asianmukaisesti käyttöön tai varastoitaviksi. Tätä tarkoitusta varten olisi otettava huomioon interventiotilanne, joka liittyy erityisesti tiettyjen viljojen pitkäaikaisvarastointiin ja siitä tuotteiden laadulle aiheutuviin vaikutuksiin.
- (12) Jotta interventiotuotteista saataisiin laadun heikkenemisen ja myöhemmän käytön kannalta kestävämpiä, vaikuttaakin välttämättömältä tiukentaa maissin laatuvaatimuksia. Tätä tarkoitusta varten olisi alennettava enimmäiskosteuspitoisuutta ja rikkoutuneiden ja lämmön vaurioittamien jyvien enimmäisprosenttiosuutta. Ottaen huomioon durran ja maissin samankaltaiset viljelyominaisuudet olisi johdonmukaisuuden vuoksi säädettävä vastaavanlaisista toimenpiteistä myös durran osalta.
- (13) Varastointiedellytysten parantamiseksi ja niiden laadun takaamiseksi tarjousten jättämishetkestä alkaen olisi säädettävä, että varastoissa, joissa vilja on tarjouksen teko-hetkellä, olisi oltava ihanteelliset ja erityisesti maissin osalta pitkäaikaiset säilytysolosuhteet. Sen vuoksi on tarpeen rajoittaa mahdollisuutta ottaa vilja haltuun tarjoajan varastossa ja sallia tällainen haltuunotto vain silloin kun vilja on asetuksen (EY) N:o 884/2006 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen varastonpitäjän tiloissa. Tällöin tarjouksentekijä sitoutuu noudattamaan varastonpitäjän suhteen tarjouksen jättohetekestä alkaen soveltuvin osin samoja varastointia ja valvontaa koskevia sääntöjä ja edellytyksiä, joita sovelletaan asetuksen (EY) N:o 884/2006 mukaisesti.
- (14) Mahdollisuus mykotoksiinien kehittymiseen näyttää liittyvän erityisiin olosuhteisiin, jotka voidaan tunnistaa ensisijaisesti kasvukauden aikana havaittujen sääolojen perusteella ja erityisesti viljan kukintovaiheessa.

⁽¹⁾ EUVL L 171, 23.6.2006, s. 35. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 721/2007 (EUVL L 164, 26.6.2007, s. 4).

⁽²⁾ EYVL L 37, 13.2.1993, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EYVL L 140, 30.5.2002, s. 10. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 2006/77/EY (EUVL L 271, 30.9.2006, s. 53).

- (15) Interventioelimet voivat tunnistaa sallittujen vieraiden aineiden enimmäismäärien ylittymiseen liittyvät riskit tarjoajilta saatujen tietojen ja maksajavirastojen tai interventioelinten omien analyysivaatimusten perusteella. Taloudellisten kustannusten rajoittamiseksi on perusteltua, että maksajavirastoilta tai interventioelimiltä ei edellytetä ennen tuotteiden haltuunottoa muita niiden vastuulla olevia analyysejä kuin sellaisia, jotka perustuvat tuotteiden laadun interventiojärjestelmään otettaessa takaavaan riskianalyysiin.
- (16) Maksajavirastoille tai interventioelimille tehtävän viljaa koskevan tarjouksen edellytysten ja maksajavirastojen tai interventioelinten suorittaman haltuunoton edellytysten olisi oltava yhteisössä mahdollisimman yhdenmukaiset, jotta vältetään tuottajien eriarvoinen kohtelu.
- (17) Korotuksia ja vähennyksiä käyttämällä voidaan markkinoilla todettuja laatuominaisuuksista johtuvia hintaeroja soveltaa myös interventioon.
- (18) Jäsenvaltioiden on asetuksessa (EY) N:o 884/2006 säädetyn vuosi-inventaarin laatimisen lisäksi varmistuttava siitä, että interventioon haltuunotetut erät säilyvät asianmukaisesti.
- (19) Asetuksen (EY) N:o 884/2006 2 artiklassa, 6 artiklan 2 kohdan d alakohdassa, 7 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja liitteessä XII olevassa 1 kohdassa vahvistetaan vastuusäännöt. Mainituissa artikloissa ja mainitussa liitteessä säädetään erityisesti, että jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki toimenpiteet sen varmistamiseksi, että yhteisön interventioon otettujen tuotteiden laatu säilyy moitteettomana ja että määrät, joiden vahingoittuminen johtuu tavanomaisista tosiasiallisista varastointiolosuhteista tai liian pitkäaikaisesta säilyttämisestä, merkitään kirjanpitoon interventiovarastoista poistetuiksi päivänä, jona vahingoittuminen on todettu. Niissä täsmennetään myös, että tuote katsotaan vahingoittuneeksi, mikäli se ei enää vastaa ostettaessa sovellettuja laatuvaatimuksia. Sen vuoksi yhteisön talousarviosta maksettavaksi voidaan ottaa ainoastaan sellainen vahingoittuminen, jota kyseiset säännökset koskevat. Jos jäsenvaltio tekee tuotteen ostohetkellä päätöksen, joka on tämän sääntelyn edellyttämän riskianalyysin kannalta puutteellinen, se on itse vastuussa, jos myöhemmin ilmenee, että tuote ei vastannut vähimmäisvaatimuksia. Tällaisella päätöksellä ei voida taata tuotteen laatua eikä sen vuoksi sen säilymistä moitteettomana. Sen vuoksi olisi täsmennettävä edellytykset, joissa jäsenvaltiota on pidettävä vastuullisena.
- (20) Jotta voitaisiin laatia viikoittainen tilastollinen katsaus interventioviljojen varastotilanteeseen, olisi täsmennettävä niiden tiedonantojen sisältö, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle.
- (21) Järjestelmän tehokkaan hallinnoinnin varmistamiseksi on syytä säätää, että komission edellyttämät tiedot toimitetaan sähköisesti.
- (22) Tätä tarkoitusta varten on myös tarpeen luetteloida tietyt tiedot, jotka on oltava käytettävissä alueellisesti yhdenmukaisella tasolla. On aiheellista käyttää jäsenvaltioiden toimitettavista viljantuotantoa koskevista tilastotiedoista 26 päivänä maaliskuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 837/90⁽¹⁾ säädettyjä alueellisia tasoja ja pyytää jäsenvaltioita ilmoittamaan ne komissiolle.
- (23) On myös syytä säätää, että komission edellyttämät tiedot toimitetaan komission interventioelinten käyttöön antamalla malli-ilmoituksilla, joihin merkitään intervention hallinnoimiseksi tarvittavat tiedot ja joita sovelletaan sen jälkeen kun ne on annettu tiedoksi hallintokomitealle ja joita komissio voi samoin edellytyksin tarvittaessa mukauttaa ja päivittää.
- (24) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat maatalouden yhteisen markkinajärjestelyn hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

TARJOUKSET JA INTERVENTIOVILJAN HALTUUNOTOT

1 artikla

Kullakin yhteisössä korjattujen, vähintään 80 tavallisen vehnä-, ohra-, maissi- ja durratonnin tai 10 durumvehnätonnin suuruisen yhtenäisten erien haltijalla on oikeus tarjota näitä viljoja maksajavirastolle, jäljempänä 'interventioelin', tai interventioelimelle, jäljempänä 'interventioelin', asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuina ajanjaksoina.

Interventioelimet voivat kuitenkin vahvistaa suuremman vähimmäismäärän.

⁽¹⁾ EYVL L 88, 3.4.1990, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1791/2006 (EUVL L 363, 20.12.2006, s. 1).

2 artikla

1. Jotta interventiotarjous voidaan ottaa huomioon, se on tehtävä interventioelimen laatimalle lomakkeelle, jossa on oltava erityisesti seuraavat tiedot:

- a) tarjoajan nimi;
- b) tarjottu vilja;
- c) tarjotun viljan varastointipaikka;
- d) tarjotun viljan määrä, tärkeimmät ominaisuudet ja korjuuvuosi;
- e) interventiokeskus, jolle tarjous tehdään, ja jos sovelletaan tämän asetuksen 6 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, tarjoajan sitoumus noudattaa varastonpitäjän suhteen tämän kohdan c alakohdassa tarkoitetun varaston osalta soveltuvin osin varastointia ja valvontaa koskevia sääntöjä ja edellytyksiä, joita sovelletaan asetuksen (EY) N:o 884/2006 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Lomakkeessa on oltava lisäksi ilmoitus siitä, että tuotteet ovat yhteisöstä peräisin, tai jos viljat on hyväksytty interventioon erityisin edellytyksin niiden tuotantoalueen mukaan, tiedot alueesta, jolla ne on tuotettu.

Interventioelin voi kuitenkin ottaa huomioon tarjouksen, joka on esitetty muussa kirjallisessa muodossa ja erityisesti televisitiinä, jos siitä käyvät ilmi kaikki tiedot, jotka on oltava edellä tarkoitetussa lomakkeessa.

Jäsenvaltiot voivat vaatia, että tällaisen tarjouksen tekemisen jälkeen edellä mainittu lomake lähetetään tai jätetään suoraan toimivaltaiselle viranomaiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kolmannen alakohdan mukaisesti jätetyn tarjouksen voimassaoloa jättöpäivästä alkaen.

2. Jos tarjousta ei oteta huomioon, interventioelin antaa siitä tiedon kyseiselle taloudelliselle toimijalle viiden työpäivän kuluessa tarjouksen vastaanottamisesta.

3. Jos tarjous otetaan huomioon, taloudellisille toimijoille ilmoitetaan mahdollisimman pian varastosta, jonne viljat otetaan haltuun, sekä toimitusaikataulusta.

Interventioelin voi muuttaa tätä aikataulua tarjoajan tai varastojen pyynnöstä.

4. Interventioon tarjottujen muiden viljojen kuin maissin osalta viimeisen toimituksen on tapahduttava tarjouksen vastaanottamista seuraavan neljännen kuukauden loppuun mennessä; se ei kuitenkaan saa tapahtua myöhemmin kuin 1 päivänä heinäkuuta Espanjassa, Kreikassa, Italiassa ja Portugalissa ja 31 päivänä heinäkuuta muissa jäsenvaltioissa.

Maissin toimituksen on tapahduttava 1 päivän helmikuuta ja 30 päivän huhtikuuta välisenä aikana vaiheen nro 1, sellaisena kuin siitä säädetään 3 artiklassa, aikana toteutuneiden tarjousten osalta ja viimeistään niiden vastaanottamista seuraavan kolmannen kuukauden lopussa vaiheen nro 2, sellaisena kuin siitä säädetään 3 artiklassa, aikana toteutuneiden tarjousten osalta; se ei kuitenkaan saa tapahtua myöhemmin kuin 1 päivänä heinäkuuta Espanjassa, Kreikassa, Italiassa ja Portugalissa ja 31 päivänä heinäkuuta muissa jäsenvaltioissa.

3 artikla

1. Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti interventiokehoiset maissin määrät jaetaan tämän artiklan 2–5 kohdassa vahvistettujen edellytysten ja yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti markkinointivuonna 2008/2009 kahdessa vaiheessa, joista käytetään nimityksiä ”ensimmäinen vaihe” ja ”toinen vaihe”, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 2 artiklan säännösten soveltamista.

Ensimmäinen vaihe alkaa 1 päivänä elokuuta Kreikassa, Espanjassa, Italiassa ja Portugalissa, 1 päivänä joulukuuta Ruotsissa ja 1 päivänä marraskuuta muissa jäsenvaltioissa ja kestää 31 päivään joulukuuta, joka on kyseisen vaiheen tarjousten jättämisen viimeinen päivä kaikissa jäsenvaltioissa.

Toinen vaihe alkaa seuraavana päivänä sen jälkeen kun *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* on julkaistu 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti määrä, joka on käytettävissä interventioon kyseisen vaiheen osalta. Kyseinen päivä on kaikissa jäsenvaltioissa ensimmäinen tarjousten jättämispäivä, ja kyseinen vaihe päättyy viimeistään 30 päivänä huhtikuuta Kreikassa, Espanjassa, Italiassa ja Portugalissa, 30 päivänä kesäkuuta Ruotsissa ja 31 päivänä toukokuuta muissa jäsenvaltioissa.

2. Ensimmäisen vaiheen päättyessä komissio laskee maissia koskevat, edellytykset täyttävät tarjoukset, jotka toimijat ovat jättäneet jäsenvaltioiden interventioelimille viimeistään 31 päivänä joulukuuta kello 12.00 (Brysselin aikaa), jäsenvaltioiden 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti viikoittain tekemien ilmoitusten perusteella.

Jos tarjottu kokonaismäärä ylittää asetuksen (EY) N:o 1234/2007 11 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa vahvistetut enimmäismäärät, komissio vahvistaa ja julkaisee viimeistään 25 päivänä tammikuuta määriä koskevan jakokertoimen kuuden desimaalin tarkkuudella. Jos määrät eivät ylity, jakokertoimen suuruus on 1, ja komissio julkaisee toista vaihetta varten interventioon käytettävissä olevan määrän.

Jäsenvaltion interventioelimen on ilmoitettava viimeistään 31 päivänä tammikuuta tarjoajalle tämän tarjouksen hyväksymisestä määrään asti, joka vastaa tarjottua määrää kerrottuna jakokertoimella.

3. Komissio laskee helmikuun ensimmäisestä keskiviikosta alkaen maissia koskevat, edellytykset täyttävät tarjoukset, jotka toimijat ovat jättäneet interventioelimille edellisviikon perjantaihin kello 12.00 (Brysselin aikaa) mennessä, jäsenvaltioiden 13 artiklan 1 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti tekemien ilmoitusten perusteella.

Jos interventioon käytettävissä oleva määrä ylittyy, komissio vahvistaa ja julkaisee viimeistään tarjousten jättämisen määräpäivää seuraavana neljäntenä työpäivänä määriä koskevan jakokertoimen kuuden desimaalin tarkkuudella. Jos määrät eivät ylity, jakokertoimen suuruus on yksi, tarjotut määrät katsotaan hyväksytyiksi ja komissio julkaisee kuluvalle viikolla interventioon käytettävissä olevan määrän internetsivustollaan http://ec.europa.eu/agriculture/markets/crops/index_fr.htm toimijoiden tiedoksi viimeistään joka viikon keskiviikkona.

Jäsenvaltion interventioelimen on ilmoitettava viimeistään tarjousten jättämisen määräpäivää seuraavana yhdeksäntenä työpäivänä tarjoajalle tämän tarjouksen hyväksymisestä tarjottuun määrään asti, kerrottuna jakokertoimella.

4. Toimivaltaisen interventioelimen on kirjattava 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut tarjoukset niiden vastaanottamispäivänä.

Kerran tehtyjä tarjouksia ei voi muuttaa eikä peruuttaa.

5. Tarjousten mukana on oltava todiste siitä, että tarjoaja on asettanut 15 euroa tonnilta olevan vakuuden, sillä muutoin tarjous voidaan hylätä. Vakuus on asetettava tarjousta jätettäessä, mutta jos se on asetettu ensimmäisessä vaiheessa pankkitakuuna, se tulee voimaan vasta 2 kohdassa tarkoitettua tarjousten jättämiseksi asetettua määräpäivää seuraavana päivänä.

6. Vakuus kattaa tarjoajan 2 tai 3 kohdan mukaisesti tarjotut määrät.

Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, vakuus pidetään yhteisön talousarvioon seuraavissa tapauksissa:

- a) jos varastossa olevat maissimäärät ovat tarjouksen jättämisen ja maissin haltuunoton välisenä aikana yli 5 prosenttia pienemmät kuin tarjoajan 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittamat määrät;
- b) jos tarjoaja ei tosiasiallisesti toimita myönnettyjä määriä niin, että interventioelin voi ottaa ne haltuun 4 ja 6 artiklan mukaisesti.

Tämän kohdan toisen alakohdan a alakohdan säännösten soveltamiseksi interventioelinten on tarkastettava varastoissa olevat määrät noudattaen soveltuvin osin sääntöjä ja edellytyksiä, joista säädetään asetuksessa (EY) N:o 884/2006 sen varmistamiseksi, että varastoidut tuotteet ovat varastossa julkisen varastoinnin toimien yhteydessä, ja erityisesti noudattaen kyseisen asetuksen liitteessä I olevan B kohdan III alakohdassa esitettyjä sääntöjä ja edellytyksiä. Tarkastusten on koskettava vähintään viittä prosenttia tarjouksista ja viittä prosenttia tarjotuista määristä ja ne on tehtävä riskianalyysin perusteella. Kyseisiä tarkastuksen vähimmäisprosentteja sovelletaan vain ensimmäisessä vaiheessa.

Vakuus vapautetaan kokonaisuudessaan

- a) niiden määrien osalta, joista on tehty tarjous, mutta joita ei ole myönnetty;
- b) myönnetyn määrän osalta siitä hetkestä, jona interventioelin on tosiasiallisesti ottanut haltuun 95 prosenttia kyseisestä määrästä.

4 artikla

1. Tullakseen hyväksytyiksi interventioon viljojen on oltava laadultaan virheettömiä, aitoja ja myyntikelpoisia.

2. Viljoja pidetään laadultaan virheettöminä, aitoina ja myyntikelpoisina, jos niillä on näille viljoille ominainen väri, jos niissä ei ole epätavallista hajua eikä eläviä tuholaisia (punkit mukaan lukien) missään kehitysvaiheessa, jos ne vastaavat liitteessä I olevia vähimmäislaatuvaatimuksia ja jos ne eivät ylitä yhteisön lainsäädännössä vahvistettuja vieraiden aineiden, radioaktiivisuus mukaan lukien, sallittuja enimmäistasoja. Sen vuoksi vieraiden aineiden sallitut enimmäistasot, joita ei saa ylittää, ovat seuraavat:

- a) tavallista vehnää ja durumvehnää koskevat enimmäistasot, jotka on vahvistettu asetuksen (ETY) N:o 315/93 mukaisesti, mukaan lukien komission asetuksen (EY) N:o 1881/2006 ⁽¹⁾ liitteessä olevassa 2.4–2.7 kohdassa tavalliselle vehnälle ja durumvehnälle vahvistetut Fusarium-toksiinien tasoa koskevat vaatimukset;
- b) ohraa, maissia ja durraa koskevat enimmäistasot ovat direktiivissä 2002/32/EY.

Jäsenvaltioiden on tehtävä vieraiden aineiden, myös radioaktiivisuuden, määrää koskevat tarkastukset riskianalyysin perusteella ja otettava huomioon erityisesti tarjoajan toimittamat tiedot sekä tämän vaatimusten noudattamista koskevat sitoumukset, erityisesti tarjoajan saamien analyysien tulosten osalta. Tarkastustoimenpiteiden jaksotus ja soveltamisala määritellään tarvittaessa asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, erityisesti kun kyse on tapauksesta, jolloin vieraat aineet voivat aiheuttaa vakavia markkinatilanteen häiriöitä.

Jos määriykset osoittavat, että tavallisesta vehnävästä koostuvan erän Zeleny-luku on 22–30, kyseisestä vehnävästä saadun taikinän on oltava tarttumaton ja koneessa leipoutuvaa, jotta erä voidaan katsoa laadultaan virheettömäksi, aidoksi ja myyntikelpoiseksi tämän artiklan 1 kohdan merkityksessä.

3. Tässä asetuksessa sovellettavat määritelmät aineksista, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa, esitetään liitteessä II.

Perusviljojen ja muiden viljojen jyvät, jotka ovat vaurioituneita, torajyvien vioittamia tai pilaantuneita, luokitellaan ryhmään ”erilaiset epäpuhtaudet”, vaikka niissä olevat vauriot kuuluvat muihin ryhmiin.

5 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti interventioon tarjottujen viljojen laadun määrittämiseksi käytetään seuraavia menetelmiä:

- a) vertailumenetelmä sellaisten aineiden määrittämiseksi, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa, on liitteessä III esitetty menetelmä;
- b) vertailumenetelmä kosteuspitoisuuden määrittämiseksi on liitteessä IV esitetty menetelmä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin käyttää myös muita liitteessä IV omaksutulle periaatteelle rakentuvia menetelmiä tai ISO 712:1998 -menetelmää tai infrapunatekniikkaan perustuvaa menetelmää. Kiistatapauksessa on käytettävä yksinomaan liitteessä IV esitettyä menetelmää;
- c) vertailumenetelmä durran sisältämien tanniinien määrittämiseksi on ISO 9648:1988 -menetelmä;
- d) vertailumenetelmä vehnävästä tehdyn taikinän tarttumattomuuden ja leipoutuvuuden määrittämiseksi on liitteessä V esitetty menetelmä;
- e) vertailumenetelmä tavallisen vehnävän jauhettujen jyvien valkuaispitoisuuden määrittämiseksi on Kansainvälisen viljakehityksen yhdistyksen (ICC) hyväksymä menetelmä, jonka standardit vahvistetaan otsikossa nro 105/2, ”Viljojen ja viljatuotteiden valkuaispitoisuuden määrittäminen”.
- Jäsenvaltiot voivat kuitenkin käyttää mitä tahansa muuta menetelmää. Siinä tapauksessa niiden on etukäteen todistettava komissiolle, että ICC on hyväksynyt tällä menetelmällä saatujen tulosten vastaavuuden;
- f) tavallisen vehnävän jauhettujen jyvien Zeleny-luku määritetään ISO 5529:1992 -menetelmällä;
- g) Hagberg-sakoluku (amylaasin aktiivisuuden mittauskoe) määritetään ISO 3093: 2004 -menetelmällä;
- h) vertailumenetelmä läpikuultavuutensa menettäneiden durumvehnävän jyvien määrän määrittämiseksi on liitteessä VI esitetty menetelmä;
- i) vertailumenetelmä ominaispainon määrittämiseksi on ISO 7971/2:1995 -menetelmä;
- j) näytteidenottomenetelmät ja mykotoksiinien vertailumenetelmät mainitaan asetuksen (EY) N:o 1881/2006 liitteessä IV vahvistetaan komission asetuksen (EY) N:o 401/2006 ⁽²⁾ liitteessä I ja II.

⁽¹⁾ EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5.

⁽²⁾ EUVL L 70, 9.3.2006, s. 12.

6 artikla

1. Interventioelin ottaa tarjotut viljat haltuunsa, kun interventioelin tai sen edustaja on todennut koko erän osalta interventiovarastoon toimitetun tavaran määrän ja vaadittavat vähimmäisominaisuudet, joista säädetään liitteessä I.

Haltuunotto voi tapahtua varastossa, jossa vilja on tarjouksen tekohetkellä, edellyttäen että varastointi tapahtuu asetuksen (EY) N:o 884/2006 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetun varastonpitäjän tiloissa ja että tarjouksen jättämishetkestä alkaen sovelletaan samoja sääntöjä ja edellytyksiä, joita sovelletaan kyseisiin tiloihin sen jälkeen kun interventiovilja on otettu haltuun.

Maissin haltuunotettu määrä ei voi olla suurempi kuin tämän asetuksen 3 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti myönnetty määrä.

2. Laatuominaisuudet todetaan tarjotun erän sellaisen edustavan näytteen perusteella, joka koostuu näytteistä, joita on otettu yksi jokaisesta toimituksesta ja vähintään yksi jokaiselta 60 tonnilta.

3. Toimitettu määrä on todettava punnitsemalla tarjoajan ja tarjoajasta riippumattoman interventioelimen edustajan läsnäollessa.

Interventioelimen edustaja voi myös olla varastoija. Siinä tapauksessa:

- a) interventioelin toteuttaa itse 45 päivän kuluessa haltuunotosta tarkastuksen, johon sisältyy ainakin tilavuuden tarkastaminen; punnitun määrän ja tilavuusmenetelmällä arvioidun määrän välinen mahdollinen ero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia;
- b) jos sallittu poikkeama ei ylitä, varastoija vastaa kaikista kustannuksista, jotka liittyvät myöhemmässä punnituksessa mahdollisesti todettuihin puuttuviin määriin haltuunoton yhteydessä varastokirjanpitoon merkittyyn painoon nähden;
- c) jos sallittu poikkeama ylittyy, erä on punnittava välittömästi. Jos todettu paino on pienempi kuin varastokirjanpitoon merkitty paino, varastoija vastaa punnituskustannuksista, päinvastaisessa tapauksessa kustannuksista vastaa jäsenvaltio.

4. Jos viljat otetaan haltuun varastoon, jossa ne ovat tarjouksentekohetkellä, määrä voidaan todeta varastokirjanpidon perusteella, jonka on vastattava sekä ammatillisia että interventioelimen vaatimuksia, sillä edellytyksellä, että:

- a) varastokirjanpidossa näkyvät punnituksessa todettu paino, fyysiset laatuominaisuudet punnitushetkellä, erityisesti kosteuspitoisuus, mahdolliset siirrot siilosta toiseen sekä käsitelyt; punnituksesta ei saa olla yli 10 kuukautta;
- b) varastoija ilmoittaa, että tarjottu erä vastaa kaikilta osiltaan varastokirjanpidon tietoja;
- c) punnitushetkellä todetut laatuominaisuudet ovat samat kuin edustavalla näytteellä, joka koostuu interventioelimen tai sen edustajan ottamista näytteistä, joita otetaan yksi 60 tonnilta.

5. Sovellettaessa 4 kohtaa

- a) huomioon otettava paino on varastokirjanpitoon merkitty paino, jota on tarvittaessa tarkistettava punnitushetkellä todetun ja edustavasta näytteestä todetun kosteuspitoisuuden ja/tai erilaisten epäpuhtauksien (Schwarzbesatz) määrän välisten erojen huomioon ottamiseksi. Ero erilaisten epäpuhtauksien määrässä voidaan ottaa huomioon ainoastaan varastokirjanpitoon merkityn painon tarkistamiseksi alaspäin;
- b) interventioelin tarkastaa tilavuuden 45 päivän kuluessa haltuunotosta; punnitun määrän ja tilavuusmenetelmällä arvioidun määrän välinen mahdollinen ero ei saa olla suurempi kuin 5 prosenttia;
- c) jos sallittu poikkeama ei ylitä, varastoija vastaa kaikista kustannuksista, jotka liittyvät myöhemmässä punnituksessa mahdollisesti todettuihin puuttuviin määriin haltuunoton yhteydessä varastokirjanpitoon merkittyyn painoon nähden;
- d) jos sallittu poikkeama ylittyy, erä on punnittava välittömästi. Jos todettu paino on pienempi kuin varastokirjanpitoon merkitty paino, varastoija vastaa punnituskustannuksista, päinvastaisessa tapauksessa kustannuksista vastaa Euroopan maatalouden tukirahasto, ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 884/2006 liitteessä XI olevan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädetty sallittu poikkeama.

6. Viimeisen haltuunoton on tapahduttava muiden viljojen kuin maissin osalta 2 artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua viimeistä toimitusta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä ja maissin osalta kutakin 2 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettua viimeistä toimitusta seuraavan toisen kuukauden loppuun mennessä; se ei kuitenkaan saa tapahtua myöhemmin kuin 31 päivänä heinäkuuta Espanjassa, Kreikassa, Italiassa ja Portugalissa ja 31 päivänä elokuuta muissa jäsenvaltioissa.

7 artikla

1. Interventioelin tutkituttaa otettujen näytteiden fyysiset ja tekniset ominaisuudet 20 työpäivän kuluessa edustavan näytteen ottamisesta.

2. Tarjoaja vastaa kustannuksista, jotka liittyvät:

- a) durran tanniinipitoisuuden määrittämiseen;
- b) amylaasien aktiivisuuden mittauskokeeseen (Hagberg);
- c) tavallisen vehnän ja durumvehnän valkuaispitoisuuden määrittämiseen;
- d) Zeleny-testiin;
- e) leipoutuvuustestiin;
- f) vieraiden aineiden analyysiin.

3. Jos 1 kohdassa tarkoitettua määritykset osoittavat, että tarjotut viljat eivät vastaa interventioon vaadittavaa vähimmäislaadua, kyseiset viljat viedään pois tarjoajan kustannuksella. Tarjoaja vastaa myös kaikista aiheutuneista kustannuksista.

4. Riitatapauksessa interventioelin asettaa kyseiset tuotteet uudelleen tarvittaviin tarkastuksiin, joihin liittyvät kustannukset häviävän osapuolen on maksettava.

8 artikla

Interventioelin laatii jokaisesta tarjouksesta haltuunottotiedotteen. Siinä on ilmoitettava

- a) määrän ja vähimmäisominaisuuksien tarkastuspäivä;

b) toimitetun määrän paino;

c) edustavan näytteen kokoamiseksi otettujen näytteiden määrä;

d) todetut fyysiset ominaisuudet;

e) elin, joka vastaa teknisiä vaatimuksia koskevista tutkimuksista, sekä tutkimusten tulokset.

Tämä tiedote päivätään ja se lähetetään varastojalle varmennettavaksi.

II LUKU

MAKSAMISTA KOSKEVAT YKSITYISKOHTAISET SÄÄNNÖT JA TARKASTUSTOIMENPITEET

9 artikla

1. Tarjoajalle maksettava viitehintaa on asetuksen (EY) N:o 1234/2007 8 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu, tarjouksen hyväksymisilmoituksessa ensimmäiseksi toimituspäiväksi vahvistettuna päivänä voimassa oleva interventiohintaa, joka koskee purkamattomana varastoon toimitettua tavaraa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. Tämä hinta tarkistetaan ottaen huomioon tämän asetuksen 10 artiklassa tarkoitettua hinnankorotukset ja -alennukset.

Jos toimitus suoritetaan kuitenkin sellaisen kuukauden aikana, jona viitehintaa on alempi kuin tarjouskuukauden interventiohintaa, sovelletaan viimeksi mainittua hintaa. Tämän alakohdan säännöstä ei sovelleta elo- ja syyskuun aikana tarjottuun durraan.

2. Kun interventioelin saa tarjouksen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 10 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, se päättää viljan haltuunottoaikasta ja haltuunoton ensimmäisestä päivästä.

Tarjoaja vastaa tavarankuljetuskustannuksista varastosta, jossa se on tarjouksentekohetkellä, sellaiseen interventiokeskukseen, jonne se voidaan kuljettaa alhaisimmin kustannuksin.

Jos interventioelimen nimeämä haltuunottoaika ei ole interventiokeskus, jonne tavara voidaan kuljettaa alhaisimmin kustannuksin, interventioelin määrittää ylimääräiset kuljetuskustannukset ja vastaa niistä. Tässä tapauksessa interventioelin määrittää toisessa alakohdassa tarkoitettua kuljetuskustannukset.

Jos interventioelin yhteisymmärryksessä tarjoajan kanssa varastoi haltuun otetun tavaran varastoon, jossa tavara on tarjouk-sentekohetkellä, interventio hinnasta vähennetään kolmannen alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitetut kustannukset sekä varastostapoistamiskustannukset; viimeksi mainitut arvioidaan asianomaisen jäsenvaltion toteamien tosiasiallisten kustannusten perusteella.

3. Maksu suoritetaan 30–35 päivän välillä 6 artiklassa tarkoi-tetusta haltuunottopäivästä.

10 artikla

Tarjoajalle maksettavaan hintaan tehtävät korotukset tai alen-ukset ilmoitetaan euroina tonnilta, ja niitä sovelletaan sama-naikaisesti seuraavien määrien mukaisesti:

- a) jos interventioon tarjotun viljan kosteuspitoisuus on alle 13 prosenttia maissin ja durran osalta ja alle 14 prosenttia mui-den viljojen osalta, sovelletaan liitteen VII taulukossa I olevia hinnankorotuksia. Jos edellä mainittujen interventioon tarjot-tujen viljojen kosteuspitoisuudet ovat yli 13 ja 14 prosenttia, sovelletaan liitteen VII taulukossa II olevia hinnanalennuksia;
- b) jos interventioon tarjotun viljan ominaispaino ilmaistuna painon suhteena tilavuuteen on muu kuin 76 kg/hehtolitra tavallisen vehnän osalta ja 64 kg/hehtolitra ohran osalta, sovelletaan liitteen VII taulukossa III vahvistettuja hinnana-lennuksia;
- c) jos rikkoutuneiden jyvien osuus on durumvehnän, tavallisen vehnän ja ohran osalta yli 3 prosenttia ja maissin ja durran osalta yli 4 prosenttia, kuhunkin 0,1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,05 euron suuruista hinnanalennusta;
- d) jos jyivistä koostuvien epäpuhtauksien osuus on durumveh-nän osalta yli 2 prosenttia, maissin ja durran osalta yli 4 prosenttia sekä tavallisen vehnän ja ohran osalta yli 5 pro-senttia, kuhunkin 0,1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovel-letaan 0,05 euron suuruista hinnanalennusta;
- e) jos itäneiden jyvien osuus on yli 2,5 prosenttia, kuhunkin 0,1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,05 euron suuruista hinnanalennusta;
- f) jos erilaisten epäpuhtauksien (Schwarzbesatz) osuus on du-rumvehnän osalta yli 0,5 prosenttia ja tavallisen vehnän, ohran, maissin ja durran osalta yli 1 prosentti, kuhunkin 0,1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,1 euron suuruista hinnanalennusta;

g) jos durumvehnän läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttiosuus on yli 20 prosenttia, kuhunkin 1 prosentin suuruiseen ylitykseen sovelletaan 0,2 euron suuruista hinna-nalennusta;

h) jos tavallisen vehnän valkuaispitoisuus on alle 11,5 prosent-tia, sovelletaan liitteen VII taulukossa IV vahvistettuja hinna-lennuksia;

i) jos interventioon tarjotun durran tanniinipitoisuus kuiva-ai-neesta on yli 0,4 prosenttia, sovellettava hinnanalennus las-ketaan liitteessä VIII vahvistetun menetelmän mukaisesti.

11 artikla

1. Kukin toimija, joka varastoi ostettuja tuotteita interventio-elimen lukuun, valvoo tuotteita ja niiden säilymistä säännölli-sesti ja antaa viipymättä kyseiselle elimelle tiedon kaikista tässä suhteessa ilmenevistä ongelmista.

2. Interventioelin varmistaa vähintään kerran vuodessa varas-toidun tuotteen laadun. Tätä varten näyte voidaan ottaa silloin, kun asetuksen (EY) N:o 884/2006 liitteessä I olevassa A.I koh-dassa säädetty inventaari laaditaan.

3. Jos tämän asetuksen mukaisesti säädetty tarkastukset on tehtävä 4 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoiteten riskianalyysin perusteella, vieraiden aineiden sallittuja enimmäis-tasoja koskevien vaatimusten noudattamatta jättämisen taloudel-liset seuraamukset ovat jäsenvaltion taloudellisella vastuulla. Vastuu on sitova riippumatta siitä, mitä toimenpiteitä jäsenvaltio itse toteuttaa tarjoajan tai varastojen osalta, jos ne eivät noudata sitoumuksiaan tai velvollisuuksiaan.

Jos kyseinen jäsenvaltio voi okratoksiini A:n ja aflatoksiinin tapauksessa kuitenkin toimittaa komission hyväksymällä tavalla todisteen siitä, että vaatimuksia on noudatettu interventioon tuotaessa ja että varastointia koskevia tavanomaisia edellytyksiä sekä varastojen muita velvollisuuksia on noudatettu, taloudelli-nen vastuu kuuluu yhteisön talousarviolle.

12 artikla

Interventioelimet vahvistavat tarvittaessa tämän asetuksen sään-nösten mukaisia täydentäviä haltuunottoa koskevia menettelyjä ja edellytyksiä ottaakseen huomioon kyseisessä jäsenvaltiossa vallitsevat erityiset olosuhteet. Ne voivat pyytää erityisesti sään-nöllisiä ilmoituksia hallussa pidetyistä varastoista.

III LUKU

ILMOITUKSET KOMISSIOLLE

13 artikla

1. Kaikkien jäsenvaltioiden on toimitettava sähköisesti kunkin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 10 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun viljalajin osalta hallinnointiin tarvittavat ja erityisesti seuraavat tiedot:

- a) viimeistään kunakin keskiviikkona kello 12.00 (Brysselin aikaa):
- i) viljamäärät, jotka toimijat ovat tarjonneet interventioon kuluneen viikon aikana tämän asetuksen 2 ja 3 artiklan mukaisesti viimeistään edellisviikon perjantaina kello 12.00 (Brysselin aikaa);
 - ii) muiden viljojen kuin maissin määrät, joita koskevan interventiotarjouksen tarjousten tekijät ovat vetäneet pois interventiokauden alkamisen jälkeen;
 - iii) interventiokauden alkamisen jälkeen interventioon tarjotut kokonaismäärät, joista on vähennetty edellä ii alakohdassa tarkoitetut määrät;
 - iv) interventiokauden alkamisen jälkeen tämän asetuksen 6 artiklan mukaisesti haltuunotettujen viljojen kokonaismäärät;
- b) tarjouskilpailuilmoituksen julkaisemista seuraavana keskiviikkona komission asetuksen (ETY) N:o 2131/93 ⁽¹⁾ 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarjouskilpailutettavat viljan määrät;
- c) asetuksen (EY) N:o 1234/2007 27 artiklan mukaisesti yhteisön vähävaraisimmille henkilöille ilmaiseksi jaetut määrät sitä päivää seuraavana keskiviikkona, jona jäsenvaltio on määritellyt kyseiset erät;

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2008.

d) tämän asetuksen 6 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua haltuunoton määräaikaan seuraavan kuukauden loppuun mennessä asetuksen (ETY) N:o 837/90 liitteessä III määritellyn alueellisen tason mukaisesti eriteltyinä haltuunotettujen viljaerien ominaispainon, kosteuspitoisuuden sekä rikkoutuneiden jyvien osuuden ja valkuaisainepitoisuuden määritysten keskimääräiset tulokset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset on tehtävä, vaikkei yhtään määrää olisi tarjottu. Jos 1 kohdan a alakohdan i alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei ole ilmoitettu, komissio katsoo, ettei kyseisessä jäsenvaltiossa ole jätetty yhtään tarjousta.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen ilmoitusten muoto ja sisältö perustuu komission jäsenvaltioiden käyttöön asettamiin malleihin. Malleja sovelletaan vasta sen jälkeen, kun ne on annettu tiedoksi asetuksen (EY) N:o 1234/2007 195 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulle komitealle. Komissio mukauttaa ja päivittää mallit samoin edellytyksin.

IV LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

14 artikla

Kumotaan asetus (EY) N:o 824/2000.

Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä X olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

15 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta
José Manuel BARROSO
Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.

LIITE I

4 ARTIKLAN 2 KOHDASSA TARKOITETUT VÄHIMMÄISLAATUVAATIMUKSET

	Durum- vehnä	Tavallinen vehnä	Ohra	Maissi	Durra
A. Enimmäiskosteuspitoisuus	14,5 %	14,5 %	14,5 %	13,5 %	13,5 %
B. Niiden aineiden enimmäisprosenttiosuus, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa:	12 %	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Rikkoutuneita jyviä	6 %	5 %	5 %	5 %	5 %
2. Jyvistä koostuvia epäpuhtauksia (muut kuin 3 kohdassa tarkoitettujen jyvistä):	5 %	7 %	12 %	5 %	5 %
joista:					
a) kuivettuneita jyviä				—	—
b) muuta viljaa	3 %		5 %	—	—
c) tuholaisien vioittamia jyviä					
d) jyviä, joiden alkioissa värivikoja			—	—	—
e) lämmön vaurioittamia jyviä	0,50 %	0,50 %	3 %	0,50 %	0,50 %
3. Pilkukkaita ja/tai <i>Fusarium</i> -sienen vioittamia jyviä,	5 %	—	—	—	—
joista:					
— <i>Fusarium</i> -sienen vioittamia jyviä	1,5 %	—	—	—	—
4. Itäneitä jyviä	4 %	4 %	6 %	6 %	6 %
5. Erilaisia epäpuhtauksia (Schwarzbesatz),	3 %	3 %	3 %	3 %	3 %
joista:					
a) vieraita siemeniä:					
— haitallisia	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— muita					
b) pilaantuneita jyviä:					
— lämmön tai liian voimakkaan kuivaamisen vaurioittamia jyviä	0,05 %	0,05 %			
— muita					
c) varsinaisia epäpuhtauksia					
d) kuoria					
e) torajyviä	0,05 %	0,05 %	—	—	—
f) mädäntyneitä jyviä			—	—	—
g) kuolleita hyönteisiä ja hyönteisten osia					

	Durum- vehnä	Tavallinen vehnä	Ohra	Maissi	Durra
C. Kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttimäärä	27 %	—	—	—	—
D. Tanniinin enimmäispitoisuus ⁽¹⁾	—	—	—	—	1 %
E. Ominaispaino vähintään (kg/hl)	78	73	62		—
F. Valkuaispitoisuus vähintään ⁽¹⁾ :					
— markkinointivuosi 2002/2003 ja sitä seuraavat	11,5 %	10,5 %			
G. Sakoluku sekuntia (Hagberg)	220	220			
H. Zeleny-luku (ml)	—	22	—	—	—

⁽¹⁾ Prosenttia kuiva-aineesta.

LIITE II

1. MUUT KUIN MOITTEETTOMAN LAATUISTA PERUSVILJAA OLEVAT AINEKSET

1.1 Rikkoutuneet jyvät

Kaikkia jyviä, joiden ydin on osittain paljaana, pidetään rikkoutuneina jyvänä. Tähän ryhmään kuuluvat myös puimisessa vioittuneet jyvät ja jyvät, joiden alkio on poistettu.

Maissin osalta rikkoutuneina jyvänä pidetään jyvien osia tai jyviä, jotka läpäisevät pyöreäreikäisen seulan, jonka reikien läpimitta on 4,5 millimetriä.

Durran osalta rikkoutuneina jyvänä pidetään jyvien osia tai jyviä, jotka läpäisevät pyöreäreikäisen seulan, jonka reikien läpimitta on 1,8 millimetriä.

1.2 Jyvistä koostuvat epäpuhtaudet

a) *kuivettuneet jyvät:*

Kuivettuneina jyvänä pidetään jyviä, jotka sen jälkeen, kun niistä on poistettu kaikki muut tässä liitteessä tarkoitetut näytteen ainekset, läpäisevät seulan, jossa on seuraavankokoisia aukkoja: tavallinen vehnä 2 mm, durumvehnä 1,9 mm, ohra 2,2 mm.

Tästä määritelmästä poiketen kuivettuneilla jyvillä tarkoitetaan

— Virossa, Latviassa, Suomessa ja Ruotsissa viljellyn ohran osalta, jonka ominaispaino on vähintään 64 kg/hehtolitra ja jota tarjotaan interventioon kyseisissä jäsenvaltioissa,

— sellaisen ohran osalta, jonka enimmäiskosteuspitoisuus on 12,5 prosenttia,

jyviä, jotka sen jälkeen kun niistä on poistettu kaikki tässä liitteessä tarkoitettu muu aines, läpäisevät seulan, jonka aukot ovat 2 millimetriä.

Tähän ryhmään kuuluvat lisäksi hallan vioittamat jyvät ja kaikki kypsymättömät (vihreät) jyvät;

b) *muut viljat:*

'Muilla viljoilla' tarkoitetaan kaikkia jyviä, jotka eivät ole samaa lajia kuin näytteen jyvät;

c) *tuholaisten vioittamat jyvät:*

Tuholaisten vioittamia jyviä ovat kaikki jyvät, joissa on syömäjalkia. Tähän ryhmään kuuluvat myös kaikki luteen vioittamat jyvät;

d) *jyvät joiden alkiossa on värivikoja, pilkkukkaat jyvät ja Fusarium-sienen vioittamat jyvät:*

Jyviä, joiden alkiossa on värivikoja, ovat jyvät, joiden siemenkuoressa on ruskeita tai ruskeanmustia värivikoja ja joilla on säännöllinen, itämätön alkio. Tavallisen vehnän jyvät, joiden alkiossa on värivikoja, otetaan huomioon ainoastaan 8 prosenttia ylittävältä osalta.

Durumvehnän

— pilkkukkaina jyvänä pidetään jyviä, joissa on ruskeita tai ruskeanmustia värivikoja muissa osissa kuin varsinaisessa alkiossa,

— Fusarium-sienen vioittamina jyvänä pidetään jyviä, joiden siemenkuoren on saastuttanut *Fusarium mycelium*; nämä jyvät näyttävät lievästi kuivettuneilta, ryppyisiltä ja niissä on hajanaisia, rajoiltaan epämääräisiä vaaleanpunaisia tai valkoisia täpliä;

e) *kuivauksen vaurioittamat jyvät ovat jyviä, joissa on ulkoisia merkkejä paahtumisesta mutta jotka eivät ole pilaantuneita jyviä.*

1.3 Itäneet jyvät

Itäneet jyvät ovat jyviä, joissa voidaan selvästi paljain silmin nähdä sirkkajuuri tai sirkkasilmu. Kun näytteestä arvioidaan itäneiden jyvien pitoisuutta, on kuitenkin otettava huomioon näytteen yleisvaikutelma. Toisilla viljalajeilla alkio on ulkoneva, kuten durumvehnällä, jonka alkiota peittävä siemenkuori halkeaa, kun viljaerää ravistellaan. Nämä jyvät muistuttavat itäneitä jyviä, mutta niitä ei pidä laskea tähän ryhmään. Itäneitä jyviä ovat ainoastaan ne, joiden alkiossa on selvästi näkyviä muutoksia, minkä vuoksi itäneet jyvät voidaan helposti erottaa säännöllisestä jyvistä.

1.4 Erilaiset epäpuhtaudet (Schwarzbesatz)

a) *vieraat siemenet*

Vieraita siemeniä ovat joko viljeltyjen tai luonnonvaraisten kasvien, muiden kuin viljojen siemenet. Vieraita siemeniä ovat siemenet, joita ei hyödytä kerätä tai joita voidaan käyttää eläinten rehuna, sekä haitalliset siemenet.

Haitallisina jyvänä pidetään ihmisille ja eläimille myrkyllisiä jyviä, viljan puhdistusta ja jauhamista haittaavia tai vaikeuttavia jyviä sekä viljalajosteiden laatua muuttavia jyviä;

b) *pilaantuneet jyvät*

Pilaantuneita jyviä ovat jyvät, joista on mädäntymisen, homesienien tai bakteerien aiheuttaman pilaantumisen tai muiden tekijöiden seurauksena tullut ihmisravinnoksi kelpaamattomia tai rehuviljojen osalta kotieläimien ravinnoksi kelpaamattomia.

Tähän ryhmään kuuluvat myös lämmön tai liian voimakkaan kuivaamisen vaurioittamat jyvät. Nämä lämmön vaurioittamat jyvät ovat täysin kehittyneitä jyviä, joiden siemenkuori on väriltään harmahtavanruskean ja mustan välillä, kun taas niiden ytimen poikkileikkaus on väriltään kellanharmaan ja ruskeanmustan välillä.

Viljasääskien vaurioittamia jyviä pidetään vahingoittuneina jyvänä ainoastaan, jos sienten aiheuttaman vioituksen seurauksena enemmän kuin puolet jyvän pinnasta on väriltään harmaan ja mustan välillä. Jos vähemmän kuin puolet jyvän pinnasta on väritynyt, jyvä on laskettava tuholaisen vioittamiin jyviiin;

c) *varsinaiset epäpuhtaudet*

Varsinaisina epäpuhtauksina pidetään kaikkia viljanäytteen aineksia, jotka jäävät 3,5 mm:n seulaan (lukuun ottamatta muiden viljojen jyviä ja perusviljan erityisen isoja jyviä) ja aineksia, jotka läpäisevät 1,0 mm:n seulan. Tähän ryhmään kuuluvat lisäksi kivet, hiekka, korren osat ja muut näytteistä löytyvät epäpuhtaudet, jotka läpäisevät 3,5 mm:n seulan ja jotka jäävät 1,0 mm:n seulaan.

Tätä määritelmää ei sovelleta maissiin. Maissin osalta varsinaisina epäpuhtauksina on pidettävä kaikkia näytteen aineksia, jotka läpäisevät 1,0 mm:n seulan, sekä kaikkia ensimmäisessä alakohdassa mainittuja epäpuhtauksia.

d) *kuoret (maissilla tähkän osat);*

e) *torajyvät;*

f) *mädäntyneet jyvät;*

g) *kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.*

1.5 Elävät tuholaiset

1.6 Läpikuultavuutensa menettäneet jyvät

Läpikuultavuutensa menettäneillä durumvehnän jyvillä tarkoitetaan jyviä, joiden ydintä ei voida pitää kokonaan läpikuultavana.

2. KUNKIN VILJAN OSALTA HUOMIOON OTETTAVAT SEIKAT EPÄPUHTAUKSIA MÄÄRITELTÄESSÄ

2.1 Durumvehnä

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisen vioittamia jyviä, jyviä, joiden alkiossa on värivikoja, pilkkukkaita jyviä, Fusarium-sienen vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, torajyvät, pilaantuneet jyvät, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.2 Tavallinen vehnä

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisen vioittamia jyviä, jyviä, joiden alkiossa on värivikoja, ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, torajyvät, pilaantuneet jyvät, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.3 Ohra

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan kuivettuneita jyviä, muiden viljojen jyviä, tuholaisen vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.4 Maissi

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan muiden viljojen jyviä, tuholaisen vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Maissin varsinaisina epäpuhtauksina pidetään kaikkia näytteen aineksia, jotka läpäisevät 1,0 mm:n seulan.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

2.5 Durra

Jyvistä koostuvilla epäpuhtauksilla tarkoitetaan muiden viljojen jyviä, tuholaisen vioittamia jyviä ja kuivauksen vaurioittamia jyviä.

Erilaisia epäpuhtauksia ovat vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, varsinaiset epäpuhtaudet, kuoret, kuolleet hyönteiset ja hyönteisten osat.

LIITE III

VERTAILUMENETELMÄ NIIDEN AINESTEN MÄÄRITTÄMISEKSI, JOTKA EIVÄT OLE MOITTEETTOMAN LAATUISIA PERUSVILJOJA

1. Tavallisen vehnän, durumvehnän ja ohran keskimääräinen 250 g:n näyte seulotaan kahdella seulalla, joista toisessa on 3,5 mm:n aukot ja toisessa 1 mm:n aukot, puoli minuuttia kummallakin.

Tasaisen seulonnan takaamiseksi on suositeltavaa käyttää mekaanista seulaa, esimerkiksi tärypöytää, johon on asennettu seulat.

3,5 mm:n seulaan jääneet ainekset ja 1,0 mm:n seulan läpäisseet ainekset on punnittava yhdessä, ja niitä pidetään varsinaisina epäpuhtauksina. Jos 3,5 mm:n seulaan jääneet ainekset sisältävät muiden viljojen ryhmään kuuluvia osia tai perusviljan erityisen isoja jyviä, nämä osat tai jyvät on laitettava takaisin seulan läpäisseeseen näytteeseen. Seulottaessa 1,0 mm:n seulalla on tutkittava, löytyykö näytteestä eläviä tuholaisia.

Seulan läpäisseestä näytteestä otetaan erottimen avulla 50–100 g:n näyte. Tämä osanäyte on punnittava.

Sen jälkeen tämä osanäyte on levitettävä pinsetillä tai sarvilastalla pöydälle ja poistettava siitä rikkoutuneet jyvät, muut viljat, itäneet jyvät, tuholaiden vioittamat jyvät, hallan vioittamat jyvät, jyvät, joiden alkiossa on värvikoja, pilkkukaat jyvät, vieraat siemenet, torajyvät, pilaantuneet jyvät, sienitaudin vioittamat jyvät, kuoret sekä elävät tuholaiset ja kuolleet hyönteiset.

Jos osanäyte sisältää vielä kuoressa olevia jyviä, ne on kuorittava käsin, ja näin saatuja kuoria pidetään kuoren osina. Kiviä, hiekkaa ja korren osia pidetään varsinaisina epäpuhtauksina.

Osanäytettä seulotaan puoli minuuttia; tavallinen vehnä seulotaan 2,0 mm:n seulan läpi, durumvehnä 1,9 mm:n seulan läpi ja ohra 2,2 mm:n seulan läpi. Tämän seulan läpäiseviä aineksia pidetään kuivettuneina jyvinä. Kuivettuneiden jyvien ryhmään kuuluvat hallan vioittamat jyvät sekä kypsymättömät vihreät jyvät.

2. Maissin 500 g:n keskimääräistä näytettä ja durran 250 g:n keskimääräistä näytettä ravistellaan 1,0 mm:n seulassa puoli minuuttia. Tutkitaan, löytyykö näytteestä eläviä tuholaisia ja kuolleita hyönteisiä.

Poistetaan pinsetillä tai sarvilastalla 1,0 mm:n seulaan jääneistä aineksista kivet, hiekka, korren osat ja muut epäpuhtaudet.

Lisätään näin poistetut epäpuhtaudet aineksiin, jotka ovat läpäisseet 1,0 mm:n seulan, ja punnitaan ne yhdessä.

Valmistetaan seulan läpäisseestä näytteestä erottimen avulla 100–200 g:n näyte maissista ja 25–50 g:n näyte durrasta. Punnitaan tämä osanäyte. Sen jälkeen levitetään osanäyte ohueksi kerrokseksi pöydälle. Poistetaan pinsetin tai sarvilastan avulla muiden viljojen osat, tuholaiden vioittamat jyvät, hallan vioittamat jyvät, itäneet jyvät, vieraat siemenet, pilaantuneet jyvät, kuoret, elävät tuholaiset ja kuolleet hyönteiset.

Sen jälkeen osanäyte seulotaan 4,5 mm:n pyöreäreikäisen seulan läpi maissin osalta ja 1,8 mm:n pyöreäreikäisen seulan läpi durran osalta. Tämän seulan läpäisevät ainekset on katsottava rikkoutuneiksi jyviksi.

3. Niiden ainesten ryhmät, jotka eivät ole moitteettoman laatuaisia perusviljoja ja jotka määritetään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja menetelmiä noudattaen, on punnittava mahdollisimman tarkasti 0,01 g:n tarkkuudella ja ne on jaettava prosenttimäärän mukaan keskimääräisestä näytteestä. Tutkimuseloksen tiedot annetaan 0,1 %:n tarkkuudella. Tutkitaan, löytyykö näytteestä eläviä tuholaisia.

Pääsääntöisesti jokaisesta näytteestä on tehtävä kaksi määrittystä. Niiden edellä säädettyjen aineiden kokonaismäärä saa poiketa enintään 10 %.

4. Edellä 1, 2 ja 3 kohdissa tarkoitetuissa toimenpiteissä on käytettävä seuraavaa välineistöä:
- a) näytteiden erotin, esimerkiksi kartiomainen tai uurteinen laite;
 - b) tarkkuusvaaka ja koestusvaaka;
 - c) 1,0 mm:n, 1,8 mm:n, 1,9 mm:n, 2,0 mm:n, 2,2 mm:n ja 3,5 mm:n seulat sekä pyöreäreikäiset seulat, joiden reikien läpimitat ovat 1,8 mm ja 4,5 mm. Seulat voidaan asentaa tärypöydälle.
-

LIITE IV

KÄYTÄNNÖN VERTAILUMENETELMÄ KOSTEUSPITOISUUDEN MÄÄRITTÄMISEKSI

1. Periaate

Tuote kuivataan 130–133 °C:n lämpötilassa tavallisessa ilmanpaineessa osasten koon mukaan vahvistetun keston ajan.

2. Soveltamisala

Tätä kuivausmenetelmää sovelletaan jauhettujen viljojen osasiin, joista vähintään 50 % läpäisee 0,5 mm:n seulan ja joista jää seulantajännöstä enintään 10 prosenttia 1,0 mm:n pyöreäreikäiseen seulaan. Sitä sovelletaan myös jauhoihin.

3. Välineistö

Tarkkuusvaaka.

Kosteutta imemättömästä materiaalista valmistettu, helposti puhdistettava jauhatuslaite, jolla saadaan aikaan nopea, tasainen jauhautuminen ilman havaittavissa olevaa kuumentumista ja jossa vältetään ulkopuolisen ilman vaikutus mahdollisimman hyvin ja joka täyttää 2 kohdassa esitetyt vaatimukset (esimerkiksi kartiomylly).

Ruostumattomasta metallista tai lasista valmistettu astia, jossa on hiottu kansi; pinta-alan on oltava sellainen, että näytettä voidaan levittää sille 0,3 g/cm².

130–133 °C:n lämpötilaan ⁽¹⁾ säädetty sähkölämmitteinen tasalämpöinen lämpökaappi, jossa on riittävä tuuletusjärjestelmä ⁽²⁾.

Eksikaattori, jossa on paksu, reiätetty, metallinen tai posliininen levy ja joka sisältää tehokasta kuivausainetta.

4. Menetelmä

Kuivaus

Punnitaan etukäteen punnitussa astiassa ± 1 mg:n tarkkuudella sellainen määrä jauhettua ainetta, joka vastaa noin 5 g:aa pienijyväisiä viljoja ja noin 8 g:aa maissia. Asetetaan astia 130–133 °C:n lämpötilaan kuumennettuun lämpökaappiin. Jottei lämpökaapin lämpötila laske liikaa, astia on asetettava sisään mahdollisimman nopeasti. Annetaan pienijyväisten viljojen kuivua 2 tuntia ja maissin 4 tuntia siitä hetkestä lähtien, jolloin lämpökaappi on saavuttanut uudelleen 130–133 °C:n lämpötilan. Otetaan astia pois lämpökaapista, suljetaan nopeasti kannella, annetaan jäähtyä 30–45 minuutin ajan eksikaattorissa ja punnitaan (punnitukset on tehtävä ± 1 mg:n tarkkuudella).

5. Laskentamenetelmä ja kaavat

E = näytteen alkumassa grammoina

M = näytteen massa grammoina käsittelyn jälkeen

M' = näytteen massa grammoina jauhamisen jälkeen

m = näytteen massa grammoina kuivauksen jälkeen.

Kosteuspitoisuus prosentteina tuotteesta sellaisenaan on yhtä suuri kuin:

— ilman esikäsitteilyä $(E - m) \times 100/E$

— esikäsitteilyn kanssa $[(M' - m)/M' + E - M] \times 100/E = 100 (1 - Mm/EM')$

On tehtävä vähintään kaksi koetta.

⁽¹⁾ Ilman lämpötila lämpökaapin sisäpuolella.

⁽²⁾ Lämpökaapilla on oltava sellainen lämmityskyky, että 130–133 °C:n lämpötilaan etukäteen säädettyinä kaapin lämpötila palautuu ennalleen alle 45 minuutissa sen jälkeen, kun siihen on asetettu suurin mahdollinen määrä näytteitä kuivumaan samanaikaisesti. Lämpökaapin tuuletuksen on oltava sellainen, että kaikkien lämpökaappiin mahtuvien pienijyväisten viljojen (tavallisen vehnän, durumvehnän, ohran ja durran) ryynien näytteiden kahden tunnin kuivauksen jälkeen tai kaikkien lämpökaappiin mahtuvien maissin näytteiden neljän tunnin kuivauksen jälkeen saadut tulokset eroavat vähemmän kuin 0,15 prosenttia pienijyväisten viljojen kolmen tunnin kuivauksen ja maissin viiden tunnin kuivauksen jälkeen saaduista tuloksista.

6. Toistettavuus

Saman henkilön samanaikaisesti tai lyhyin väliajoin tekemien kahden rinnakkaisen määrittelyn tulosten välinen ero ei saa olla enemmän kuin 0,15 g kosteudesta 100 g:n näytteillä. Jos määrä ylitetään, määrittelyt on toistettava.

LIITE V

TAVALLISEN VEHNÄN TARTTUMATTOMUUDEN JA KONEESSA LEIPOUTUVUUDEN VÄHIMMÄISLAADUN
MÄÄRITYSMENETELMÄ

1. Otsikko

Menetelmä vehnäjauhon koeleivontaan.

2. Soveltamisala

Menetelmää sovelletaan koejauhatuksessa saatuihin vehnäjauhoihin hiivalla nostatetun leivän valmistamiseksi.

3. Periaate

Valmistetaan jauhoista, vedestä, hiivasta, suolasta ja sakkaroosista taikina määrityssä taikinakoneessa. Taikinan paloittelun ja pyörittelyn jälkeen taikinapalojen annetaan nousta 30 minuuttia; ne muotoillaan, asetetaan paistopelleille ja paistetaan määrätyn pituisen loppunostatuksen jälkeen. Arvioidaan taikinan tekniset ominaisuudet. Leivät arvioidaan niiden tilavuuden ja korkeuden perusteella.

4. Ainesosat

4.1 Hiiva

Aktiivinen *Saccharomyces cerevisiae* -kuivahiiva (DHW-Hamburg-Wansbeck) tai aines, jolla on samat ominaisuudet.

4.2 Vesijohtovesi

4.3 Sokeri-suola-askorbiinihappoliuos

Liuotetaan $30 \pm 0,5$ g natriumkloridia (kauppalaatua), $30 \pm 0,5$ g sakkaroosia (kauppalaatua) ja $0,040 \pm 0,001$ g askorbiinihappoa 800 ± 5 g:aan vettä. Valmistetaan uusi liuos joka päivä.

4.4 Sokeriliuos

Liuotetaan $5 \pm 0,1$ g sakkaroosia (kauppalaatua) 95 ± 1 g:aan vettä. Valmistetaan uusi liuos joka päivä.

4.5 Mallasjauho (jolla on entsymaattinen aktiivisuus)

Kauppalaatua.

5. Laitteet ja välineet

5.1 Leivontahuone

Leivontahuoneen säätöjärjestelmällä on voitava pitää yllä $22-25$ °C:n lämpötilaa.

5.2 Jäähdytin

4 ± 2 °C:n lämpötilan ylläpitämiseksi.

5.3 Vaaka

Suurin kuormitus 2 kg, tarkkuus 2 g.

5.4 Vaaka

Suurin kuormitus 0,5 kg, tarkkuus 0,1 g.

5.5 Analyysivaaka

Tarkkuus $0,1 \times 10^{-3}$ g.

5.6 Taikinakone

Stephan UMTA 10, jonka sekoittaja on mallia "Detmold" (Stephan Söhne GmbH) tai laite, jolla on vastaavat ominaisuudet.

5.7 Nostatuskaappi

Nostatuskaapin säätöjärjestelmällä on voitava pitää yllä 30 ± 1 °C:n lämpötilaa.

5.8 Avonainen muovilaatikko

Polymetyylimetakrylaattia (Plexiglas, Perspex), sisämitat ovat 25×25 cm, korkeus 15 cm, seinämien paksuus $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.9 *Nelikulmaisia muovilevyjä*

Polymetyylimetakrylaattia (Plexiglas, Perspex). Vähintään 30 × 30 cm, paksuus 0,5 ± 0,05 cm.

5.10 *Leipomakone*

Leipomakone Brabender (Brabender OHG) tai laite, jolla on samat ominaisuudet.

6. **Näytteenotto**

ICC-standardin nro 101 mukaan.

7. **Suoritus**

7.1 *Hydrataation määrittäminen*

Vedensitomiskyky määritetään ICC-standardin nro 115/1 mukaan.

7.2 *Mallasjauhon lisäämisen määrittäminen*

Määritetään jauhon sakoluku ISO 3093/1982:n mukaan. Jos sakoluku on suurempi kuin 250, määritetään lisättävä mallasjauhon määrä sakoluvun saamiseksi 200:n ja 250:n välille suorittamalla sarja sekoituksia, joissa jauhoon lisättävä mallasjauhon (4.5) määrä kasvaa. Jos sakoluku on pienempi kuin 250, ei ole tarpeen lisätä mallasjauhoja.

7.3 *Kuivahiivan uudelleen aktivointi*

Sokeriliuoksen (4.4) lämpötila nostetaan 35 ± 1 °C:een. Kaadetaan 1 paino-osa aktiivista kuivahiivaa 4 paino-osaan tätä haaleata sokeriliuosta. Ei hämmennetä. Sekoitetaan tarvittaessa kevyesti.

Annetaan seistä 10 ± 1 minuuttia. Hämmennetään, kunnes saadaan homogeeninen suspensio. Tämä suspensio on käytettävä seuraavan 10 minuutin aikana.

7.4 *Jauhon ja nestemäisten aineiden lämpötilojen mukauttaminen*

Jauhon ja veden lämpötilat on mukautettava, jotta taikinan lämpötilaksi saadaan sekoituksen jälkeen 27 ± 1 °C.

7.5 *Taikinan koostumus*

Punnitaan 2 g:n tarkkuudella 10 y/3 g jauhoa sellaisenaan (vastaa 1 kg:aa jauhoa, jonka vesipitoisuus on 14 %), missä y on farinografikokeessa käytettävä jauhon määrä (ks. ICC-standardi nro 115/1). Punnitaan 0,2 g:n tarkkuudella tarvittava mallasjauhon määrä sakoluvun saamiseksi 200 ja 250 sekunnin välille (7.2).

Punnitaan 430 ± 5 g sokeri-suola-askorbiinihappoliuosta (4.3) ja lisätään vettä niin, että kokonaismassaksi saadaan (x - 9) 10 y/3 g (ks. 10.2), jossa x on farinografikokeessa käytetty veden määrä (ks. ICC-standardi nro 115/1). Tämä kokonaismassa (tavallisesti 450–650 g) on määritettävä 1,5 g:n tarkkuudella.

Punnitaan 90 ± 1 g hiivasuspensiota (7.3).

Merkitään muistiin taikinan kokonaismassa (P), joka on jauhon, sokeri-suola-askorbiinihappoliuoksen ja veden, hiivasuspension ja mallasjauhon massojen summa.

7.6 *Sekoittaminen*

Taikinakoneen lämpötila nostetaan ensin 27 ± 1 °C:seen käyttämällä riittävä määrä sopivan lämpöistä vettä.

Nestemäiset ainekset kaadetaan taikinakoneeseen ja levitetään pinnalle jauho ja mallasjauho.

Taikinakone käynnistetään (nopeus 1, 1 400 kierrosta/min), annetaan pyöriä 60 sekunnin ajan. 20 sekunnin kuluttua sekoituksen aloittamisesta käännetään taikinakoneen säiliön kanteen kiinnitettyä kaavinta kaksi kertaa.

Mitataan taikinan lämpötila. Jos se ei ole 26–28 °C, poistetaan tämä taikina ja tehdään uusi sen jälkeen, kun aineiden lämpötilat on mukautettu.

Arvioidaan taikinoiden ominaisuudet käyttämällä yhtä seuraavista ilmaisuista:

— tartumaton ja koneessa leipoutuva,

— tarttuva ja koneessa leipoutumaton.

Jotta taikinaa voitaisiin pitää tarttumattomana ja koneessa leipoutuvana sekoituksen jälkeen, sen on muodostettava kiinteä massa, joka ei tartu kiinni lähes ollenkaan taikinakoneen säiliön seinämiin ja akseliin. Tämä massa on voitava helposti koota käsillä ja poistaa säiliöstä yhdellä kertaa ilman huomattavaa hukkaa.

7.7 *Paloittelu ja pyörittely*

Punnitaan 2 g:n tarkkuudella kolme taikinapalaa seuraavan kaavan mukaan:

$$p = 0,25 P, \text{ jossa}$$

p = taikinapalan massa

P = taikinan kokonaismassa.

Pyöritellään paloja välittömästi 15 sekunnin ajan leipomakoneessa (5.10), ja laitetaan ne sen jälkeen 30 ± 2 minuutiksi ylösalaisin käännettyillä muovilaatikoilla (5.8) peitetuille muovilevyille (5.9) nostatuskaappiin (5.7).

Taikinapaloja ei saa jauhottaa.

7.8 *Muotoilu*

Tuodaan muovilevyillä olevat, ylösalaisin käännettyillä laatikoilla peitetyt taikinapalat lähelle leipomakonetta (5.10) ja muotoillaan jokaista palaa uudelleen 15 sekunnin ajan. Palaa suojaava kansi poistetaan vasta juuri ennen muotoilua. Arvioidaan uudestaan taikinan ominaisuudet käyttämällä toista seuraavista ilmaisista:

— tarttumaton ja koneessa leipoutuva,

— tarttuva ja koneessa leipoutumaton.

Jotta taikinaa voitaisiin pitää tarttumattomana ja koneessa leipoutuvana, se saa tarttua kiinni säiliön seinämiin vain vähän tai ei lainkaan niin, että taikina voi laitteen toiminnan ajan pyöriä hyvin itsensä ympäri ja muodostaa pallon. Toimenpiteen jälkeen taikina ei saa tarttua kiinni leipomakoneen säiliön seinämiin, kun kantha tai säiliötä nostetaan.

8. **Koeseloste**

Koeselosteessa on mainittava:

— taikinan ominaisuudet sekoituksen ja vaivauksen jälkeen,

— sakoluku jauholle, johon ei ole lisätty mallasjauhoa,

— kaikki havaitut poikkeavuudet.

Siinä on mainittava lisäksi:

— käytetty menetelmä,

— kaikki näytteen tunnistamiseen tarvittavat viitteet.

9. **Yleisiä huomautuksia**

9.1 Nestemäisten aineiden määrän laskemiseen käytettävä kaava perustuu seuraaviin seikkoihin:

Haluttu koostumus saadaan lisäämällä x ml vettä määrään, joka vastaa 300 g:aa jauhoja, joiden kosteuspitoisuus on 14 %. Koeleivonnassa käytetään 1 kg jauhoja (joiden vesipitoisuus on 14 %), kun taas x perustuu 300 g:aan jauhoja; siksi koeleivonnassa on tarpeen käyttää x :ää, joka on jaettu kolmella ja kerrottu 10 g:lla vettä, eli $10 x/3$ g.

430 g sokeri-suola-askorbiinihappoliuosta sisältää 15 g suolaa ja 15 g sokeria. Tämä 430 g:n liuos sisältyy nestemäisiin aineksiin. Jotta taikinaan lisättäisiin $10 x/3$ g vettä, on lisättävä $(10 x/3 + 30)$ g nestemäisiä aineksia, jotka koostuvat 430 g:sta sokeri-suola-askorbiinihappoliuosta ja lisätystä vesimäärästä.

Vaikka osa hiivasuspensioon lisätystä vedestä imeytyy hiivaan, tämä suspensio sisältää myös vapaata vettä. Oletetaan, että 90 g hiivasuspensiota sisältää 60 g vapaata vettä. Tämän vuoksi nestemäisten aineiden määrää on korjattava hiivasuspensiossa olevan 60 g:n vesimäärän osalta, joten on lisättävä $10 x/3$ g plus 30 miinus 60 g. Siitä saadaan: $(10 x/3 + 30) P 60 = 10x/3 P 30 = (x/3 - 3) 10 = (x - 9) 10/3$, toisin sanoen 7.5 kohdan kaava. Jos esimerkiksi farinografikokeessa käytetty vesimäärä x on 165 ml, tämä arvo sijoitetaan kaavaan niin, että 430 g:aan sokeri-suola-askorbiinihappoliuosta on lisättävä vettä, kunnes kokonaismassaksi tulee:

$$(165 - 9) 10/3 = 156 \times 10/3 = 520 \text{ g.}$$

- 9.2 Menetelmää ei voida soveltaa suoraan vehnään. Vehnän leipoutuvuuden määrittämisessä noudatettava suoritustapa on seuraava:

Puhdistetaan vehnä näyte ja määritetään puhdistetun vehnän vesipitoisuus. Vehnän vesipitoisuutta ei tarvitse säätää, jos sen vesipitoisuus on 15,0–16,0 %. Muussa tapauksessa säädetään vehnän vesipitoisuus $15,5 \pm 0,5$ %:iin vähintään kolme tuntia ennen jauhamista.

Vehnä jauhetaan jauhoksi käyttämällä laboratoriomylyjä Buhler MLU 202 tai Brabender Quadrumat Senior tai muuta samanlaista laitetta, jolla on samat ominaisuudet.

Valitaan jauhatusmenetelmä, jolla saadaan jauhoa, jonka jauhatusaste on vähintään 72 % ja jonka tuhkapitoisuus on 0,50–0,60 % kuiva-aineesta.

Määritetään jauhon tuhkapitoisuus komission asetuksen (EY) N:o 1501/95 liitteen II mukaisesti (EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7) ja vesipitoisuus tämän asetuksen mukaisesti. Lasketaan jauhatusaste seuraavan yhtälön mukaan:

$$E = \left[\frac{(100 - f) F}{(100 - w) W} \right] \times 100 \%$$

jossa:

E = jauhatusaste,

f = jauhon vesipitoisuus,

w = vehnän vesipitoisuus,

F = tuotettu jauhon massa, jonka vesipitoisuus on f,

W = jauhettu vehnän massa, jonka vesipitoisuus on w.

Huomautus: Käytettyjä aineksia ja välineitä koskevat tarkemmat tiedot on lueteltu 31 päivänä maaliskuuta 1977 tehdyssä asiakirjassa T/77.300, jonka on julkaissut Instituut voor Graan, Meel en Brood, TNO-Postbus 15, Wageningen, Alankomaat.

LIITE VI

LÄPIKUULTAVUUTENSA MENETTÄNEIDEN JYVIEN MÄÄRÄN MÄÄRITYSMENETELMÄ**1. Periaate**

Määritettäessä kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien määrä käytetään ainoastaan osaa näytteestä. Jyvät leikataan Pohlin jyväleikkurilla.

2. Välineet

- Pohlin jyväleikkuri tai vastaava,
- pinsetit, skalpelli,
- allas tai kyvetti.

3. Suoritus

- a) Tutkimus suoritetaan 100 g:n näytteelle sen jälkeen, kun siitä on erotettu ainekset, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa.
- b) Levitetään näyte altaaseen ja homogenoidaan hyvin.
- c) Laitetaan jyväleikkuriin levy ja levitetään sen jälkeen kourallinen jyviä ristikolle. Taputellaan voimakkaasti niin, että kussakin kolossa on ainoastaan yksi jyvä. Lasketaan liikkuvaa osaa jyvien pitämiseksi paikallaan ja leikataan jyvät.
- d) Käsitellään tällä tavalla levyjä, niin että vähintään 600 jyvää on leikattu.
- e) Lasketaan kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien lukumäärä.
- f) Lasketaan kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttimäärä.

4. Tulosten ilmaiseminen

I = niiden aineiden massa grammoina, jotka eivät ole moitteettoman laatuista perusviljaa.

M = kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttimäärä tutkituista, puhdistetuista jyvistä.

5. Tulos

Kokonaan tai osittain läpikuultavuutensa menettäneiden jyvien prosenttimäärä näytteestä:

$$(M \times (100 - I))/100 = \dots$$

LIITE VII

TAULUKKO I

Hinnankorotukset kosteuspitoisuuden mukaan

Maissi ja durra		Muut viljat kuin maissi ja durra	
Kosteuspitoisuus (%)	Hinnankorotus (euroa/t)	Kosteuspitoisuus (%)	Hinnankorotus (euroa/t)
—	—	13,4	0,1
—	—	13,3	0,2
—	—	13,2	0,3
—	—	13,1	0,4
—	—	13,0	0,5
—	—	12,9	0,6
—	—	12,8	0,7
—	—	12,7	0,8
—	—	12,6	0,9
—	—	12,5	1,0
12,4	0,1	12,4	1,1
12,3	0,2	12,3	1,2
12,2	0,3	12,2	1,3
12,1	0,4	12,1	1,4
12,0	0,5	12,0	1,5
11,9	0,6	11,9	1,6
11,8	0,7	11,8	1,7
11,7	0,8	11,7	1,8
11,6	0,9	11,6	1,9
11,5	1,0	11,5	2,0
11,4	1,1	11,4	2,1
11,3	1,2	11,3	2,2
11,2	1,3	11,2	2,3
11,1	1,4	11,1	2,4
11,0	1,5	11,0	2,5
10,9	1,6	10,9	2,6
10,8	1,7	10,8	2,7
10,7	1,8	10,7	2,8
10,6	1,9	10,6	2,9
10,5	2,0	10,5	3,0
10,4	2,1	10,4	3,1

Maissi ja durra		Muut viljat kuin maissi ja durra	
Kosteuspitoisuus (%)	Hinnankorotus (euroa/t)	Kosteuspitoisuus (%)	Hinnankorotus (euroa/t)
10,3	2,2	10,3	3,2
10,2	2,3	10,2	3,3
10,1	2,4	10,1	3,4
10,0	2,5	10,0	3,5

TAULUKKO II

Hinnanlennukset kosteuspitoisuuden mukaan

Maissi ja durra		Muut viljat kuin maissi ja durra	
Kosteuspitoisuus (%)	Hinnanlennus (euroa/t)	Kosteuspitoisuus (%)	Hinnanlennus (euroa/t)
13,5	1,0	14,5	1,0
13,4	0,8	14,4	0,8
13,3	0,6	14,3	0,6
13,2	0,4	14,2	0,4
13,1	0,2	14,1	0,2

TAULUKKO III

Hinnanlennukset ominaispainon mukaan

Vilja	Ominaispaino kilogrammoina/hehtolitra	Hinnanlennus (euroa/t)
Tavallinen vehnä	alle 76–75	0,5
	alle 75–74	1,0
	alle 74–73	1,5
Ohra	alle 64–62	1,0

TAULUKKO IV

Hinnanlennus valkuaispitoisuuden mukaan

Valkuaispitoisuus ⁽¹⁾ (N × 5,7)	Hinnanlennus (euroa/t)
alle 11,5—11,0	2,5
alle 11,0—10,5	5

⁽¹⁾ Prosenttia kuiva-aineesta.

LIITE VIII

Menetelmä interventioelinten durraan soveltaman hinnanalennuksen määrittämiseksi

1. Perustiedot

- P = näytteen tanniinipitoisuuden prosenttiosuus kuiva-aineesta,
 0,4 % = tanniinin prosenttiosuus, jonka ylittyessä sovelletaan hinnanalennusta,
 11 % ⁽¹⁾ = hinnanalennus, joka vastaa 1 %:a tanniinia kuiva-aineesta.

2. Hinnanalennuksen laskutapa

Viitehintaan sovellettava, euroina ilmoitettu hinnanalennus lasketaan seuraavasti:

$$11 (P - 0,40)$$

⁽¹⁾ Hinnanalennus 1 000 g:sta kuiva-ainetta lasketun tanniinipitoisuuden mukaan:

- a) muuntokelpoinen energia (siipikarja) 1 000 g:ssa durraan kuiva-ainetta, jonka teoreettinen tanniinipitoisuus on 0 %: 3 917 kilokaloria;
 b) 1 000 g:ssa durraan kuiva-ainetta olevasta muuntokelpoisesta energiasta (siipikarja) vähennetään tanniinin ylimääräinen prosenttiyksikkö: 419 kilokaloria;
 c) prosenttiyksikköinä ilmoitettu ero interventioelimen haltuunottamalle durralle vahvistetun enimmäistanniinipitoisuuden ja vakiolaa-tuisen durraan tanniinipitoisuuden välillä: $1,0 - 0,30 = 0,70$;
 d) prosentteina ilmoitettu ero tanniinipitoisuudeltaan 1,0 prosenttia olevan durraan muunto kelpoisen energian (siipikarja) ja vakiolaa-tuisen durraan (0,30 %) tanniinipitoisuuden välillä;

$$100 - \left(\frac{3\,917 - (419 \times 1,0)}{3\,917 - (419 \times 0,30)} \times 100 \right) = 7,74 \%$$

- e) hinnanalennus, joka vastaa 1 prosentin tanniinipitoisuutta kuiva-aineessa 0,30 % ylittävältä osuudelta

$$\frac{7,74}{0,70} = 11 \text{ euroa}$$

LIITE IX

Kumottu asetus ja luettelo sen muutoksista

Komission asetus (EY) N:o 824/2000
(EYVL L 100, 20.4.2000, s. 31)

Komission asetus (EY) N:o 336/2003
(EUVL L 49, 22.2.2003, s. 6)

Komission asetus (EY) N:o 777/2004
(EUVL L 123, 27.4.2004, s. 50)

Ainoastaan 10 artikla

Komission asetus (EY) N:o 1068/2005
(EUVL L 174, 7.7.2005, s. 65)

Komission asetus (EY) N:o 1572/2006 ⁽¹⁾
(EUVL L 290, 20.10.2006, s. 29)

Komission asetus (EY) N:o 883/2007
(EUVL L 195, 27.7.2007, s. 3)

⁽¹⁾ Asetus osittain kumottu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 15 päivänä marraskuuta 2007 antamalla tuomiolla asiassa T-310/06.

LIITE X

VASTAAVUUSTAULUKKO

Asetus (EY) N:o 824/2000	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale	4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale
2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan ensimmäinen luettelukohta	4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan toinen luettelukohta	4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta	4 artiklan 2 kohdan toinen ja kolmas alakohta
2 artiklan 3 kohta	4 artiklan 3 kohta
3 artiklan johdantokappale	5 artiklan johdantokappale
3 artiklan 3.1 alakohta	5 artiklan a alakohta
3 artiklan 3.2 alakohta	5 artiklan b alakohta
3 artiklan 3.3 alakohta	5 artiklan c alakohta
3 artiklan 3.4 alakohta	5 artiklan d alakohta
3 artiklan 3.5 alakohta	5 artiklan e alakohta
3 artiklan 3.6 alakohta	5 artiklan f alakohta
3 artiklan 3.7 alakohta	5 artiklan g alakohta
3 artiklan 3.8 alakohta	5 artiklan h alakohta
3 artiklan 3.9 alakohta	5 artiklan i alakohta
3 artiklan 3.10 alakohta	5 artiklan j alakohta
3 a artikla	3 artikla
4 artikla	2 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	7 artikla
7 artikla	8 artikla
8 artikla	9 artikla
9 artikla	10 artikla
10 artikla	11 artikla
11 artikla	12 artikla
11 a artikla	13 artikla
12 artikla	—
—	14 artikla
13 artikla	15 artikla
Liite I	Liite I
Liite II	Liite II
Liite III	Liite III
Liite IV	Liite IV
Liite V	Liite V
Liite VI	Liite VI
Liite VII	Liite VII
Liite VIII	Liite VIII
—	Liite IX
—	Liite X

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 688/2008,**annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008,****asetuksessa (EY) N:o 1109/2007 markkinointivuodeksi 2007/2008 vahvistettujen tiettyjen sokerialan tuotteiden edustavien hintojen ja tuonnissa sovellettavien lisätullien määrien muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohtaisista säännöistä kolmansien maiden kanssa käytävän sokerialan kaupan osalta 30 päivänä kesäkuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 951/2006 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 36 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin, raakasokerin ja tiettyjen siirappien edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien määrät markkinointivuodeksi 2007/2008 vah-

vistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 1109/2007 ⁽³⁾. Kyseiset hinnat ja tullien määrät on viimeksi muutettu komission asetuksella (EY) N:o 644/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Tällä hetkellä komission käytettävissä olevien tietojen perusteella mainittuja määriä on muutettava asetuksessa (EY) N:o 951/2006 säädettyjen sääntöjen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 951/2006 36 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit, jotka on vahvistettu markkinointivuodeksi 2007/2008 asetuksessa (EY) N:o 1109/2007, muutetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 19 päivänä heinäkuuta 2008.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta

Jean-Luc DEMARTY

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1260/2007 (EUVL L 283, 27.10.2007, s. 1). Asetus (EY) N:o 318/2006 korvataan asetuksella (EY) N:o 1234/2007 (EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1) 1 päivästä lokakuuta 2008.

⁽²⁾ EUVL L 178, 1.7.2006, s. 24. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1568/2007 (EUVL L 340, 22.12.2007, s. 62).

⁽³⁾ EUVL L 253, 28.9.2007, s. 5.

⁽⁴⁾ EUVL L 179, 8.7.2008, s. 3.

LIITE

Valkoisen sokerin, raakasokerin ja CN-koodiin 1702 90 95 kuuluvien tuotteiden edustavien hintojen ja niiden tuonnissa sovellettavien lisätullien muutetut määrät, joita sovelletaan 19 päivästä heinäkuuta 2008 alkaen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 kilogrammalta kyseistä tuotetta
1701 11 10 ⁽¹⁾	21,79	5,41
1701 11 90 ⁽¹⁾	21,79	10,69
1701 12 10 ⁽¹⁾	21,79	5,22
1701 12 90 ⁽¹⁾	21,79	10,21
1701 91 00 ⁽²⁾	23,46	13,98
1701 99 10 ⁽²⁾	23,46	8,98
1701 99 90 ⁽²⁾	23,46	8,98
1702 90 95 ⁽³⁾	0,23	0,41

⁽¹⁾ Vahvistetaan neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 (EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1) liitteessä I olevassa III kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä I olevassa II kohdassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽³⁾ Vahvistetaan 1 prosentin sakkaroosipitoisuutta kohden.

DIREKTIIVIT

KOMISSION DIREKTIIVI 2008/74/EY,

annettu 18 päivänä heinäkuuta 2008,

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/55/EY sekä direktiivin 2005/78/EY muuttamisesta moottoriajoneuvojen tyyppihyväksyntään liittyvien kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjä (Euro 5 ja Euro 6) sekä ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuutta koskevien säännösten osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon ajoneuvojen puristusytymismootoreiden kaasumaisten ja hiukkasmaisten päästöjen sekä ajoneuvoissa käytettävien maa- tai nestekaasulla toimivien ottomootoreiden kaasupäästöjen torjumiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 28 päivänä syyskuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/55/EY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Sen jälkeen, kun direktiivin 2005/55/EY soveltamisalaa muutettiin moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20 päivänä kesäkuuta 2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 715/2007⁽²⁾, on vielä tarpeen muuttaa kyseinen direktiivi siirtämällä siihen asiaankuuluvat tekniset vaatimukset. Vastaavasti on myös tarpeen muuttaa komission direktiivi 2005/78/EY⁽³⁾, jolla pannaan täytäntöön kyseinen direktiivi.

(2) Soveltamisalan muutoksen vuoksi on tarpeen lisätä uusia vaatimuksia direktiivillä 2005/55/EY vahvistettuun, raskaiden ajoneuvojen päästöjä koskevaan lainsäädäntöön. Näihin vaatimuksiin sisältyy testausmenettelyjä, jotka mahdollistavat raskaiden ajoneuvojen moottoreiden ja bensiinimoottorilla varustettujen ajoneuvojen tyyppihyväksynnän.

⁽¹⁾ EUVL L 275, 20.10.2005, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 313, 29.11.2005, s. 1. Direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2007/81/EY (EUVL L 362, 20.12.2006, s. 92).

(3) Lisäksi on tarpeen sisällyttää nykyiset savun opasiteettia koskevat vaatimukset direktiiviin 2005/78/EY. Syynä tähän on se, että ajoneuvojen dieselmoottoreiden päästöjen vähentämiseksi toteutettavia toimenpiteitä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 2 päivänä elokuuta 1972 annettu neuvoston direktiivi 72/306/ETY⁽⁴⁾ on kumottu asetuksen (EY) N:o 715/2007 mukaisesti.

(4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat moottoriajoneuvoja käsittelevän teknisen komitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2005/55/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

a) 'ajoneuvolla' kaikkia direktiivin 70/156/ETY 2 artiklassa määriteltyjä moottoriajoneuvoja, joiden vertailumassa on suurempi kuin 2 610 kg;

b) 'moottorilla' ajoneuvon käyttövoiman lähdettä, jolle voidaan antaa tyyppihyväksyntä erillisenä teknisenä yksikkönä, sellaisena kuin se määritellään direktiivin 70/156/ETY 2 artiklassa;

⁽⁴⁾ EYVL L 190, 20.8.1972, s. 1.

c) 'erittäin ympäristöystävällisellä ajoneuvolla' (EYA) ajoneuvoa, jonka käyttövoimana on moottori, joka ei ylitä liitteessä I olevan 6.2.1 kohdan taulukoiden rivillä C annettuja päästöjen sallittuja raja-arvoja."

2) Muutetaan direktiivin 2005/55/EY liitteet I, II, III ja VI tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Muutetaan direktiivi 2005/78/EY seuraavasti:

1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

Toimenpiteistä direktiivin 2005/55/EY 3 ja 4 artiklan täytäntöönpanoa varten säädetään tämän direktiivin liitteissä II–VII.

Liitettä VI sovelletaan puristusytymismootorilla varustettujen ajoneuvojen ja tällaisten moottoreiden tyyppihyväksyntään.

Liitettä VII sovelletaan ottomootorilla varustettujen ajoneuvojen ja tällaisten moottoreiden tyyppihyväksyntään."

2) Korvataan liitteen V osassa 2 oleva 1 kohta seuraavasti:

"Osa 2: Direktiivin numero – 2005/55/EY"

3) Lisätään liitteet VI ja VII, sellaisina kuin ne ovat tämän asetuksen liitteessä II.

3 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 2 päivänä tammikuuta 2009. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä 3 päivästä tammikuuta 2009.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitusta kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2008.

Komission puolesta
Günter VERHEUGEN
Varapuheenjohtaja

LIITE I

Muutokset direktiiviin 2005/55/EY

1. Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Tätä direktiiviä sovelletaan kaasu- ja hiukkaspäästöjen rajoittamiseen, päästöjenrajoituslaitteiden käyttöikään, käytössä olevien ajoneuvojen, moottoreiden ja kaikkien moottoriajoneuvojen sisäisten valvontajärjestelmien (OBD-järjestelmien) vaatimustenmukaisuuteen sekä 1 artiklassa määriteltyihin moottoreihin lukuun ottamatta niitä M₁-, N₁-, N₂- ja M₂-luokan ajoneuvoja, joille on myönnetty tyyppihyväksyntä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 715/2007 (*) mukaisesti.

Alkaen 3 päivästä tammikuuta 2009 asetuksen (EY) N:o 715/2007 10 artiklan 2 kohdassa uusia hyväksyntiä varten ja kyseisen asetuksen 10 artiklan 3 kohdassa pidennyksiä varten säädettyihin määräaikaikoihin asti tyyppihyväksyntä voidaan edelleen myöntää tämän direktiivin mukaisesti sellaisille N₁-, N₂- ja M₂-luokan ajoneuvoille, joiden vertailumassa on enintään 2 610 kg.

(*) EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1."

b) Lisätään 2.1 kohtaan määritelmät seuraavasti:

"vertailumassalla' ajokunnossa olevan ajoneuvon massaa, josta on vähennetty kuljettajan 75 kg:n vakiomassa ja johon on lisätty 100 kg:n vakiomassa,

'ajokunnossa olevan ajoneuvon massall' direktiivin 2007/46/EY liitteessä I olevassa 2.6 kohdassa kuvattua massaa."

c) Lisätään 4.5 kohta seuraavasti:

"4.5 Valmistajan pyynnöstä tämän direktiivin mukaisesti myönnetty valmiin ajoneuvon tyyppihyväksyntä on ulotettava sen keskeneräiseen ajoneuvoon, jonka vertailumassa on enintään 2 610 kg. Tyyppihyväksyntä on ulotettava tällaiseen ajoneuvoon, jos valmistaja voi osoittaa, että kaikki koryyhdistelmät, jotka on määrää rakentaa keskeneräiseen ajoneuvoon, nostavat ajoneuvon vertailumassan 2 610 kg:n yläpuolelle."

d) Lisätään 6.2 kohdan neljännen alakohdan jälkeen alakohdat seuraavasti:

"Bensiinimoottoreihin sovelletaan direktiivin 2005/78/EY liitteessä VII tarkoitettuja testausmenettelyjä.

Dieselmootoreihin sovelletaan direktiivin 2005/78/EY liitteessä VI tarkoitettua savun opasiteetin testausmenettelyä."

2. Muutetaan liite II seuraavasti:

a) Lisätään lisäykseen 1 8.4, 8.4.1, 8.4.1.1 ja 8.4.1.2 kohta seuraavasti:

"8.4 **Moottorin suorituskyky (savun opasiteetin mittausta varten)**

8.4.1 Teho UN-ECE:n säännön nro 24 liitteessä 4 olevassa 2 kohdassa tarkoitetuissa kuudessa mittauspisteessä.

8.4.1.1 Testipenkissä mitattu moottorin teho:

8.4.1.2 Pyöräteho:

Moottorin kierrosnopeus (min ⁻¹)	Mitattu teho (kW)
1.
2.
3.
4.
5.
6."

b) Lisätään lisäys 6 seuraavasti:

"Lisäys 6

Katsastusta varten tarvittavat tiedot

- A. Hiilimonoksidipäästöjen mittaus (*)
- 3.2.1.6 Normaali moottorin joutokäyntinopeus (mukaan luettuna toleranssi) min⁻¹
- 3.2.1.6.1 Suuri moottorin joutokäyntinopeus (mukaan luettuna toleranssi) min⁻¹
- 3.2.1.7 Valmistajan ilmoittama hiilimonoksidipitoisuus pakokaasun tilavuudesta moottorin joutokäyntiä (**)
..... % (ainoastaan ottomoottorit)
- B. Savun opasiteetin mittaus
- 3.2.13 Absorptiokertoimen tunnuksen sijainti (ainoastaan puristusyttyysmoottorit):
4. VOIMANSIIRTO (v)
- 4.3 Moottorin vauhtipyörän hitausmomentti:
- 4.3.1 Muu hitausmomentti, kun vaihde on vapaalla:

(*) Ilmoituslomakkeen numerointi vastaa tyyppihyväksynnän puitedirektiivissä (2008/74/EY) käytettyä numerointia.
(**) Määritetään toleranssi."

3. Muutetaan liitteen III lisäys 1 seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan 2.7.4 kohta seuraavasti:

"2.7.4 Hiukkasnäytteiden otto

Koko testimenettelyn aikana käytetään yhtä suodatinta. Testisyklin menettelytavassa määritetyt moodikohtaiset painotuskertoimet on otettava huomioon ottamalla syklin kunkin yksittäisen moodin pakokaasun massavirtaan suhteessa oleva näyte. Tämä voidaan toteuttaa säätämällä näytteen virtausta, näytteenottoaikaa ja/tai laimennussuhdetta siten, että 6.6 kohdassa tarkoitettujen tehollisten painotuskertoimien perusteet saavutetaan.

Moodikohtaisen näytteenottoajan on oltava vähintään 4 sekuntia/painotuskertoimen arvo 0,01. Näyte on otettava kussakin moodissa mahdollisimman myöhään. Hiukkasten kerääminen on lopetettava enintään 5 sekuntia ennen moodin loppua."

b) Lisätään 6 kohtaan 6.5 ja 6.6 kohta seuraavasti:

"6.5 Spesifisen päästön laskeminen

Hiukkaspäästöt on laskettava seuraavasti:

$$PT = \frac{PT_{\text{mass}}}{\sum_{i=1}^{i=n} P_i \times W_{fi}}$$

6.6 Tehollinen painotuskerroin

Kunkin moodin tehollinen painotuskerroin W_{fei} lasketaan seuraavasti:

$$W_{fei} = \frac{m_{sepi} \times q_{medf}}{m_{sep} \times q_{medfi}}$$

Tehollisten painotuskertoimien arvo saa poiketa enintään $\pm 0,003$ ($\pm 0,005$ joutokäyntitilassa) tämän lisäyksen 2.7.1 kohdassa luetelluista painotuskertoimista."

4. Lisätään liitteen VI lisäykseen 1 seuraavat kohdat:

1.5 Kampikammion päästöjen testitulokset:

1.6 **Hiihimonoksidipäästöjen testitulokset**

Testi	CO-arvo (tilavuus-%)	Lambda (1)	Moottorin kierrosnopeus (min ⁻¹)	Moottoriöljyn lämpötila (°C)
Testi pienellä joutokäyntinopeudella		es		
Testi suurella joutokäyntinopeudella				

(1) Lambda-kaava: liitteen IV lisäys 1

1.7 **Savun opasiteetin testitulokset**

1.7.1 Vakionopeustestit

Moottorin nopeus (min ⁻¹)	Nimellisvirtaus G (l/s)	Raja-absorptioarvot (m ⁻¹)	Mitatut absorptioarvot (m ⁻¹)
1.
2.
3.
4.
5.
6.

1.7.2 Vapaat kiihtyvyydestit

1.7.2.1 Direktiivin 2005/78/EY liitteessä VI olevan 4.3 kohdan mukainen moottoritesti

Enimmäiskierrosnopeuden (rpm) prosenttiosuus	Enimmäisvääntömomentin (m ⁻¹) prosenttiosuus nopeudella rpm	Mitattu absorptioarvo m ⁻¹	Korjattu absorptioarvo m ⁻¹

1.7.2.2 Vapaa kiihtyvyydesti

1.7.2.2.1 Absorptiokertoimen mitattu arvo: m⁻¹

1.7.2.2.2 Absorptiokertoimen korjattu arvo: m⁻¹

1.7.2.2.3 Absorptiokertoimen tunnuksen sijainti ajoneuvossa:

1.7.2.3 Direktiivin 2005/78/EY liitteessä VI olevan 3 kohdan mukainen ajoneuvotesti

1.7.2.3.1 Korjattu absorptioarvo: m⁻¹

1.7.2.3.2 Pyörimisnopeus käynnistyksessä: rpm

1.7.3 Ilmoitettu enimmäisnettoteho kW nopeudella rpm

1.7.4 Opasimetrim merkki ja tyyppi:

- 1.7.5 Moottorityypin keskeiset ominaispiirteet
- 1.7.5.1 Moottorin toimintaperiaate: nelitahti/kaksitahti (*)
- 1.7.5.2 Sylinterien lukumäärä ja järjestely:
- 1.7.5.3 Sylinteritilavuus: cm³
- 1.7.5.4 Polttoaineen syöttö: suora ruiskutus/epäsuora ruiskutus (*)
- 1.7.5.5 Ahdinlaitteet: Kyllä/Ei (*)

(*) Tarpeeton poistetaan (on tapauksia, joissa mitään ei tarvitse poistaa, kun sovelletaan useampaa kuin yhtä vaihtoehtoa)."

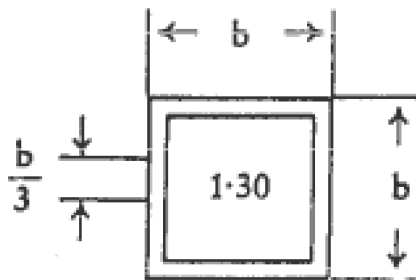
LIITE II

"LIITE VI

Savun opasiteetin mittaus

1. JOHDANTO
 - 1.1 Tässä liitteessä kuvataan puristusytytysmoottoreiden pakokaasupäästöjen opasiteetin mittausta koskevia vaatimuksia.
2. KORJATUN ABSORPTIOKERTOIMEN TUNNUS
 - 2.1 Korjatun absorptiokertoimen tunnus on kiinnitettävä kaikkiin sen ajoneuvotyyppin mukaisiin ajoneuvoihin, joihin tätä testiä sovelletaan. Tunnuksen on oltava suorakulmion mukainen tunnus, joka sisältää hyväksyntähetkellä kiihdytystestissä saavutettua korjattua absorptiokerrointa osoittavan lukeman, joka ilmaistaan yksikkönä m^{-1} . Testausmenetelmä kuvataan 4 kohdassa.
 - 2.2 Tunnuksen on oltava selvästi luettavissa ja pysyvästi kiinnitetty. Se on kiinnitettävä näkyvästi helppopääsyiseen kohtaan, jonka sijainti määritellään lisäyksessä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/55/EY (*) liitteessä VI esitettyyn tyyppihyväksyntätodistukseen.
 - 2.3 Kuvassa 1 on esimerkki tunnuksesta.

Kuva 1

Vähimmäismitat $b = 5,6 \text{ mm}$

Edellä oleva tunnus osoittaa, että korjattu absorptiokerroin on $1,30 \text{ m}^{-1}$.

3. ERITELMÄT JA TESTIT
 - 3.1 Eritelmät ja testit ovat samat kuin UN-ECE:n säännössä nro 24 (**) olevan III osan 24 kohdassa lukuun ottamatta 3.2 kohdassa kuvattua poikkeusta.
 - 3.2 UN-ECE:n säännössä nro 24 olevan 24.1 kohdan viittausta liitteeseen 2 on pidettävä viittauksena direktiivin 2005/55/EY liitteeseen VI.
4. TEKNISET VAATIMUKSET
 - 4.1 Tekniset vaatimukset ovat samat kuin UN-ECE:n säännön nro 24 liitteissä 4, 5, 7, 8, 9 ja 10 lukuun ottamatta 4.2, 4.3 ja 4.4 kohdassa kuvattuja poikkeuksia.
 - 4.2 Vakionopeustesti täyskuormituskäyrällä
 - 4.2.1 UN-ECE:n säännön nro 24 liitteessä 4 olevan 3.1 kohdan viittauksia liitteeseen 1 on pidettävä viittauksina direktiivin 2005/55/EY liitteeseen II.
 - 4.2.2 UN-ECE:n säännön nro 24 liitteessä 4 olevassa 3.2 kohdassa määriteltyä viitepoltoainetta on pidettävä viittauksena direktiivin 2005/55/EY liitteessä IV määriteltyyn, niiden päästörajojen mukaiseen vertailupoltoaineeseen, joiden osalta ajoneuvon/moottorin tyyppihyväksyntä suoritetaan.

4.3 Kiihdytystesti

4.3.1 UN-ECE:n säännön nro 24 liitteessä 5 olevan 2.2 kohdan viittauksia liitteessä 2 olevaan taulukkoon 2 on pidettävä viittauksina direktiivin 2005/55/EY liitteessä VI olevassa 1.7.2.1 kohdassa olevaan taulukkoon.

4.3.2 UN-ECE:n säännön nro 24 liitteessä 5 olevan 2.3 kohdan viittauksia liitteessä 1 olevaan 7.3 kohtaan on pidettävä viittauksina direktiivin 2005/55/EY liitteen II lisäyksessä 6 olevaan 4 kohtaan.

4.4 ECE-menetelmä puristusytysmoottoreiden nettotehon mittaamiseksi

4.4.1 UN-ECE:n säännön nro 24 liitteessä 10 olevan 7 kohdan viittauksia tämän liitteen lisäykseen on pidettävä viittauksina direktiivin 2005/55/EY liitteeseen II.

4.4.2 UN-ECE:n säännön nro 24 liitteessä 10 olevan 7 ja 8 kohdan viittauksia liitteeseen 1 on pidettävä viittauksina direktiivin 2005/55/EY liitteeseen II.

(*) EUVL L 275, 20.10.2005, s. 1.

(**) EUVL L 326, 24.11.2006, s. 1.

LIITE VII

Bensiinikäyttöisten ottomoottoreiden tyyppihyväksyntää koskevat vaatimukset

OSA 1

Hiilimonoksidipäästöjen testaus

1. JOHDANTO

- 1.1 Tässä lisäyksessä kuvataan hiilimonoksidipäästöjen mittausta (normaalilla ja suurella) joutokäyntinopeudella koskeva testausmenettely.
- 1.2 Normaalilla moottorin joutokäyntinopeudella suurin sallittu pakokaasun hiilimonoksidipitoisuus on ajoneuvon valmistajan ilmoittama pitoisuus. CO-pitoisuus ei kuitenkaan saa olla suurempi kuin 0,3 tilavuusprosenttia. Suurella joutokäyntinopeudella pakokaasun hiilimonoksidipitoisuus tilavuusprosentteina ei saa olla suurempi kuin 0,2 prosenttia, kun moottorin nopeus on vähintään $2\,000\text{ min}^{-1}$ ja lambda-arvo on $1 \pm 0,03$ valmistajan eritelmien mukaisesti.

2. YLEISET VAATIMUKSET

- 2.1 Yleiset vaatimukset ovat samat kuin UN-ECE:n säännön nro 83 (*) 5.3.7.1–5.3.7.4 kohdassa.
- 2.2 Valmistajan on täydennettävä direktiivin 2005/55/EY liitteessä VI oleva taulukko 2.1 kohdassa esitettyjen vaatimusten perusteella.
- 2.3 Valmistaja vahvistaa 2.1 kohdan mukaisesti tyyppihyväksynnän yhteydessä tallennetun lambda-arvon oikeaksi ja tuotannossa tyyppillisen ajoneuvon arvoa edustavaksi 24 kuukauden kuluessa siitä, kun tekninen yksikkö on antanut tyyppihyväksynnän. On suoritettava arviointi, joka perustuu tuotannosta otettujen ajoneuvojen tarkastuksiin ja tutkimuksiin.

3. TEKNISET VAATIMUKSET

- 3.1 Tekniset vaatimukset ovat samat kuin UN-ECE:n säännön nro 83 liitteessä 5 lukuun ottamatta 3.2 kohdassa esitettyjä poikkeuksia.
- 3.2 UN-ECE:n säännön nro 83 liitteessä 5 olevassa 2.1 kohdassa määriteltyä vertailupolttoainetta on pidettävä viittauksena asetuksen N:o (Euro 5- ja Euro 6-täytäntöönpanoasetus) liitteessä IX oleviin polttoaineen eritelmiin.

OSA 2

Kampikammiokaasupäästöjen tarkastaminen

1. JOHDANTO

- 1.1 Tässä osassa kuvataan kampikammiokaasupäästöjen tarkastamista koskeva menettely.
- 1.2 Tässä osassa kuvataan kampikammiokaasupäästöjen tarkastamista koskeva menettely.

2. YLEISET VAATIMUKSET

- 2.1 Testin suorittamista koskevat yleiset vaatimukset ovat samat kuin UN-ECE:n säännön nro 83 liitteessä 6 olevassa 2 kohdassa.

3. TEKNISET VAATIMUKSET

- 3.1 Tekniset vaatimukset ovat samat kuin UN-ECE:n säännön nro 83 liitteessä 6 olevissa 3–6 kohdassa.

(*) EUVL L 70, 9.3.2007, s. 171.”

II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 25 päivänä kesäkuuta 2008,

elimä, joiden palveluksessa olevilla tutkijoilla on oikeus käyttää salassa pidettäviä tietoja tieteellisiin tarkoituksiin, koskevan luettelon vahvistamisesta tehdyn päätöksen 2004/452/EY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 3019)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2008/595/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97⁽¹⁾ ja erityisesti sen 20 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 täytäntöönpanosta tieteellisiin tarkoituksiin käytettävien salassa pidettävien tietojen käyttöoikeuden osalta 17 päivänä toukokuuta 2002 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 831/2002⁽²⁾ vahvistetaan edellytykset, joiden mukaisesti voidaan myöntää oikeus yhteisön viranomaiselle toimitettujen salassa pidettävien tietojen käyttöön, jotta tilastollisten päätelmien tekeminen tieteellisiä tarkoituksia varten olisi mahdollista, sekä yhteisön ja kansallisten viranomaisten yhteistyötä koskevat säännöt, joiden tarkoituksena on helpottaa edellä mainitun käyttöoikeuden myöntämistä.

⁽¹⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1. Asetus sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ EYVL L 133, 18.5.2002, s. 7. Asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 606/2008 (EUVL L 166, 27.6.2008, s. 16).

(2) Komission päätöksellä 2004/452/EY⁽³⁾ on vahvistettu luettelo elimistä, joiden palveluksessa olevilla tutkijoilla on oikeus käyttää salassa pidettäviä tietoja tieteellisiin tarkoituksiin.

(3) Tutkimuksesta, selvityksistä, arvioinneista ja tilastoista vastaava osasto (Direction de la recherche, des études, de l'évaluation et des statistiques – DREES, Pariisi, Ranska), joka toimii työ-, työsuhdeasiain- ja solidaarisuusministeriön, terveys-, nuoriso- ja urheiluministeriön sekä budjetista, julkishallinnon tilinpäidosta ja julkishallinnosta vastaavan ministeriön alaisuudessa, on katsottava elimeksi, joka täyttää vaaditut edellytykset, ja siksi se olisi lisättävä asetuksen (EY) N:o 831/2002 3 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen elimien, organisaatioiden ja laitosten luetteloon.

(4) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat tilastosalaisuutta käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 2004/452/EY liite tämän päätöksen liitteellä.

⁽³⁾ EUVL L 156, 30.4.2004, s. 1, oikaisu EUVL L 202, 7.6.2004, s. 1. Päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä 2008/291/EY (EUVL L 98, 10.4.2008, s. 11).

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2008.

Komission puolesta

Joaquín ALMUNIA

Komission jäsen

LIITE

"LIITE

Elimet, joiden palveluksessa olevilla tutkijoilla on oikeus käyttää salassa pidettäviä tietoja tieteellisiin tarkoituksiin

Euroopan keskuspankki

Espanjan keskuspankki

Italian keskuspankki

Cornell-yliopisto (New Yorkin osavaltio, Amerikan yhdysvallat)

Valtiotieteen laitos, Baruch College, City University of New York (New Yorkin osavaltio, Amerikan yhdysvallat)

Saksan keskuspankki

Työllisyystutkimukset-yksikkö, Euroopan komission työllisyys-, sosiaali- ja tasa-arvoasioiden pääosasto

Tel Avivin yliopisto (Israel)

Maailmanpankki

Terveiden ja hyvinvoinnin keskus (Center of Health and Wellbeing – CHW), Woodrow Wilson School of Public and International Affairs, Princeton University (New Jersey, Amerikan yhdysvallat)

Chicagon yliopisto (University of Chicago (UofC), Illinois, Amerikan yhdysvallat)

Taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestö (OECD)

Kanadan tilastokeskuksen perheitä ja työtä koskevan tutkimuksen osasto (Family and Labour Studies Division of Statistics Canada, Ottawa, Ontario, Kanada)

Euroopan komission yhteisen tutkimuskeskuksen pääosaston yhteydessä oleva Ekonometria ja petostentorjunnan tilastot-yksikkö

Euroopan komission yhteisen tutkimuskeskuksen pääosaston yhteydessä oleva Eurooppalaisen tutkimusalueen tukitoimet-yksikkö

Canada Research Chair of the School of Social Science in the Atkinson Faculty of Liberal and Professional Studies (York University, Ontario, Kanada)

University of Illinois at Chicago (UIC) (Chicago, Amerikan yhdysvallat)

Rady School of Management at the University of California (San Diego, Amerikan yhdysvallat)

Työ-, työmarkkinasuhde- ja solidaarisuusministeriön tutkimuksesta, selvityksistä ja tilastoista vastaava osasto (Direction de l'Animation de la Recherche, des Études et des Statistiques – DARES, Pariisi, Ranska)

The Research Foundation of State University of New York -säätö (RFSUNY) (Albany, Amerikan yhdysvallat)

Eläketurvakeskus (ETK) (Suomi)

Tutkimuksesta, selvityksistä, arvioinneista ja tilastoista vastaava osasto (Direction de la recherche, des études, de l'évaluation et des statistiques – DREES), joka toimii työ-, työsuhdeasiain- ja solidaarisuusministeriön, terveys-, nuoriso- ja urheiluministeriön sekä budjetista, julkishallinnon tilinpidosta ja julkishallinnosta vastaavan ministeriön alaisuudessa (Pariisi, Ranska)”

SUUNTAVIIVAT

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT,

annettu 20 päivänä kesäkuuta 2008,

kansallisten keskuspankkien suorittamasta Euroopan keskuspankin valuuttavarantosaamisten hoidosta sekä näillä valuuttavarantosaamisilla suoritettavia operaatioita varten laadituista oikeudellisista asiakirjoista (uudelleenlaadittu teksti)

(EKP/2008/5)

(2008/596/EY)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

jojen laatimista sellaisia operaatioita varten, joissa käytetään EKP:n valuuttavarantoja.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 105 artiklan 2 kohdan kolmannen luetelmakohdan,

- (4) Kansallisten keskuspankkien suorittamasta Euroopan keskuspankin valuuttavarantosaamisten hoidosta sekä näillä valuuttavarantosaamisilla suoritettavia operaatioita varten laadituista oikeudellisista asiakirjoista 21 päivänä joulukuuta 2006 annettuja suuntaviivoja EKP/2006/28⁽¹⁾ on jo muutettu kerran niiden antamisen jälkeen. Sanamuodon parantamiseksi on tehty useita ehdotuksia, ja suuntaviivat EKP/2006/28 ehdotetaan laadittaviksi uudelleen selkeyden ja avoimuuden vuoksi,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKP:n perussääntö') 3.1 artiklan kolmannen luetelmakohdan sekä 12.1 ja 30.6 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

ON ANTANUT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

- (1) Euron käyttöön ottaneiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit siirtävät EKP:n perussäännön 30.1 artiklan nojalla Euroopan keskuspankille (EKP) valuuttavarantosaamisia, ja EKP:llä on täysi oikeus pitää hallussaan ja hoitaa sille siirrettyjä valuuttavarantoja.

1 artikla

Määritelmät

Näissä suuntaviivoissa tarkoitetaan

- (2) EKP:n perussäännön 9.2 ja 12.1 artiklan nojalla EKP voi hoitaa joitakin tehtäviään euroalueen kansallisten keskuspankkien kautta ja käyttää euroalueen kansallisia keskuspankkeja joidenkin operaatioidensa suorittamiseen. EKP katsoo, että euroalueen kansallisten keskuspankkien tulee tämän mukaisesti hoitaa EKP:lle siirrettyjä valuuttavarantoja EKP:n edustajina.
- (3) Euroalueen kansallisten keskuspankkien osallistuminen EKP:lle siirrettyjen valuuttavarantosaamisten hoitoon ja siihen liittyviin transaktioihin edellyttää erityisten asiakir-

— 'euroalueen kansallisella keskuspankilla' euron käyttöön ottaneen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia ja

— 'eurooppalaisilla lainkäyttöalueilla' kaikkien perustamissopimuksen mukaisesti euron käyttöön ottaneiden jäsenvaltioiden lainkäyttöalueita sekä Tanskaa, Ruotsia, Sveitsiä ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa (ainoastaan Englantia ja Walesia).

⁽¹⁾ EUVL C 17, 25.1.2007, s. 5. Suuntaviivat sellaisina kuin niitä on muutettu suuntaviivoilla EKP/2007/6 (EUVL L 196, 28.7.2007, s. 46).

2 artikla

Euroalueen kansallisten keskuspankkien EKP:n edustajina suorittama valuuttavarantosaamisten hoito

1. Jokaisella euroalueen kansallisella keskuspankilla on oikeus osallistua EKP:lle siirrettyjen valuuttavarantosaamisten operationaaliseen hoitoon. Euroalueen kansallinen keskuspankki voi päättää olla osallistumatta valuuttavarantosaamisten hoitoon tai jakaa siihen liittyvät tehtävät yhden tai useamman muun euroalueen kansallisen keskuspankin kanssa. Jos jokin euroalueen kansallinen keskuspankki ei osallistu EKP:n valuuttavarantosaamisten operationaaliseen hoitoon, muut euroalueen kansalliset keskuspankit hoitavat saamia, joita muutoin olisi hoitanut se euroalueen kansallinen keskuspankki, joka on päättänyt olla osallistumatta niiden hoitoon.

2. Euroalueen kansalliset keskuspankit toimivat EKP:n edustajina suorittaessaan operaatioita EKP:n valuuttavarannoilla. Kun euroalueen kansallinen keskuspankki aloittaa tällaisen operaation, sen katsotaan tunnustavan asemansa EKP:n edustajana. Euroalueen kansallisten keskuspankkien suorittaessa mitä tahansa operaatioita EKP:n puolesta niiden on kustakin operaatiosta sovittaessa ilmoitettava kaikille osapuolille EKP:n olevan toimeksiantaja ja toimitettava osapuolille toimeksiantajan nimi ja tilinumero tai -tunniste.

3. Euroalueen kansallisen keskuspankin on EKP:n edustajana EKP:n valuuttavarantosaamisilla operaatioita suorittaessaan asetettava EKP:n edut etusijalle ja pidettävä omia etujaan tai minkä tahansa muun toimeksiantajan etuja toissijaisina.

4. Mikäli EKP:n vastapuoli pyytää euroalueen kansalliselta keskuspankilta näyttöä sen valtuuksista suorittaa operaatioita EKP:n valuuttavarantosaamisilla EKP:n edustajana, kyseisen kansallisen keskuspankin on toimitettava vastapuolelle todisteet edustajan valtuuksistaan.

3 artikla

Oikeudelliset asiakirjat

1. Kaikki EKP:n valuuttavarantosaamisilla suoritettavat operaatiot hoidetaan käyttäen tässä artiklassa tarkoitettuja vakio-muotoisia oikeudellisia asiakirjoja, joiden muodon ja joihin tehtävät muutokset EKP hyväksyy ajoittain. Ennen kuin euroalueen kansallinen keskuspankki voi aloittaa kaupankäynnin vastapuolen kanssa EKP:n puolesta, vastapuoli allekirjoittaa oikeudelliset asiakirjat ja alkuperäiskappaleet toimitetaan EKP:lle.

2. EKP:n valuuttavarantosaamisilla suoritettavista takaisinos-tosopimuksista, takaisinmyyntisopimuksista, buy/sell-back-sopi-

muksista ja sell/buy-back-sopimuksista laaditaan asiakirjat käyttäen seuraavia vakiosopimuksia:

- a) rahoitustransaktioita varten tehty FBE:n vakiosopimus (vuoden 2004 versio) sellaisten operaatioiden osalta, joissa vastapuoli on perustettu jonkin eurooppalaisen lainkäyttöalueen lain taikka Pohjois-Irlannin tai Skotlannin lain mukaan;
- b) sopimus "Bond Market Association Master Repurchase Agreement" (syyskuun 1996 versio) sellaisten operaatioiden osalta, joissa vastapuoli on perustettu Yhdysvaltojen liittovaltion tai osavaltion lain mukaan; ja

- c) sopimus "TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement" (vuoden 2000 versio) sellaisten operaatioiden osalta, joissa vastapuoli on perustettu muun kuin a ja b alakohdassa lueteltujen valtioiden lain mukaan.

3. Kaikista EKP:n valuuttavarantosaamisilla suoritettavista OTC-johdannaisoperaatioista laaditaan asiakirjat käyttäen seuraavia vakiosopimuksia:

- a) rahoitustransaktioita varten tehty FBE:n vakiosopimus (vuoden 2004 versio) sellaisten operaatioiden osalta, joissa vastapuoli on perustettu jonkin eurooppalaisen lainkäyttöalueen lain mukaan;
- b) sopimus "1992 International Swaps and Derivatives Association Master Agreement" (Multicurrency – cross border, New Yorkin lain mukainen versio) sellaisten operaatioiden osalta, joissa vastapuoli on perustettu Yhdysvaltojen liittovaltion tai osavaltion lain mukaan; ja

- c) sopimus "1992 International Swaps and Derivatives Association Master Agreement" (Multicurrency – cross border, Englannin lain mukainen versio) sellaisten operaatioiden osalta, joissa vastapuoli on perustettu muun kuin a ja b alakohdassa lueteltujen valtioiden lain mukaan.

4. EKP:n johtokunta voi päättää käyttää 2 kohdan c alakohdassa tai 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettua vakiosopimusta 2 kohdan a alakohdassa tai 3 kohdan a alakohdassa tarkoitettua sopimuksen sijasta euron käyttöön ottavan jäsenvaltion osalta, jos kyseisen vakiosopimuksen käytöstä kyseisessä jäsenvaltiossa ei ole saatavilla EKP:n muodoltaan ja sisällöltään hyväksymää oikeudellista arviointia. Johtokunta ilmoittaa viipymättä EKP:n neuvostolle tämän säännöksen nojalla tehdyistä päätöksistä.

5. EKP:n valuuttavarantosaamisilla suoritettavista talletuksista sellaisille vastapuolille, jotka i) hyväksytään vastapuoliksi edellä 2 ja/tai 3 kohdassa tarkoitetuissa operaatioissa ja jotka ii) on perustettu eurooppalaisen lainkäyttöalueen, ei kuitenkaan Irlannin, lain mukaan, laaditaan asiakirjat käyttäen rahoitustransaktioita varten tehtyä FBE:n vakiosopimusta (vuoden 2004 versio). Niissä tapauksissa, jotka eivät kuulu edellä olevien i) ja ii) alakohdan soveltamisalaan, EKP:n valuuttavarantosaamisilla suoritettavista talletuksista laaditaan asiakirjat käyttäen jäljempänä 7 kohdassa tarkoitettua nettoutusta koskevaa yleissopimusta.

6. Liitteen I (jäljempänä 'ECB Annex') mukainen asiakirja on liitettävä erottamattomasti kaikkiin vakiosopimuksiin, joiden nojalla EKP:n valuuttavarantosaamisilla suoritetaan takaisinostosopimuksia, takaisinmyyntisopimuksia, buy/sell-back-sopimuksia, sell/buy-back-sopimuksia, arvopapereiden lainaussopimuksia ja kolmikantarepojärjestelyjä tai OTC-johdannaisoperaatioita, paitsi jos nämä operaatiot suoritetaan rahoitustransaktioita varten tehdyn FBE:n vakiosopimuksen (vuoden 2004 versio) nojalla.

7. Kaikkien vastapuolien kanssa, lukuun ottamatta vastapuolia, i) joiden kanssa EKP on solminut rahoitustransaktioita varten tehdyn FBE:n vakiosopimuksen (vuoden 2004 versio) ja ii) jotka on perustettu jonkin eurooppalaisen lainkäyttöalueen, ei kuitenkaan Irlannin, lain mukaan, solmitaan nettoutusta koskeva yleissopimus jonkin liitteen II sisältämän mallin mukaan seuraavasti:

- a) nettoutusta koskeva yleissopimus, johon sovelletaan Englannin lakia ja joka on laadittu englanniksi liitteessä Ila esitettyssä muodossa, tehdään kaikkien vastapuolien kanssa b, c ja d alakohdassa mainittuja vastapuolia lukuun ottamatta;
- b) nettoutusta koskeva yleissopimus, johon sovelletaan Ranskan lakia ja joka on laadittu ranskaksi liitteessä I Ib esitettyssä muodossa, tehdään Ranskassa sijaitsevien vastapuolien kanssa;
- c) nettoutusta koskeva yleissopimus, johon sovelletaan Saksan lakia ja joka on laadittu saksaksi liitteessä IIc esitettyssä muodossa, tehdään Saksassa sijaitsevien vastapuolien kanssa;

d) nettoutusta koskeva yleissopimus, johon sovelletaan New Yorkin lakia ja joka on laadittu englanniksi liitteessä I Id esitettyssä muodossa, tehdään Yhdysvalloissa sijaitsevien vastapuolien kanssa.

8. Rahoituksen välittäjien tarjoamista EKP:n valuuttavarantosaamisiin liittyvistä rahoituspalveluista, muun muassa kirjeenvaihtajapankkien, omaisuudenhoitajien, säilyttäjäiden, selvitysyhteisöjen ja pörssissä noteerattavien johdannaisten selvityskeskusten tarjoamista pankki-, välitys-, omaisuudenhoito- ja sijoituspalveluista, laaditaan asiakirjat sellaisia erityissopimuksia käyttäen, joita EKP voi ajoittain hyväksyä.

4 artikla

Voimaantulo

1. Suuntaviivat EKP/2006/28 kumotaan 25 päivästä kesäkuuta 2008.
2. Suuntaviivoihin EKP/2006/28 tehtyjen viittausten katsotaan koskevan näitä suuntaviivoja.
3. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan 25 päivänä kesäkuuta 2008.

5 artikla

Adressaatit

Näitä suuntaviivoja sovelletaan euroalueen kansallisiin keskuspankkeihin.

Annettu Frankfurt am Mainissa 20 päivänä kesäkuuta 2008.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Jean-Claude TRICHET

LIITE I

ECB ANNEX ⁽¹⁾

1. The provisions of this Annex shall be supplemental terms and conditions applying to [*name the standard agreement to which this Annex applies*] dated [*date of agreement*] (the Agreement) between the European Central Bank (the ECB) and [*name of counterparty*] (the Counterparty). The provisions of this Annex shall be annexed to, incorporated in and form an integral part of the Agreement. If and to the extent that any provisions of the Agreement (other than the provisions of this Annex) or the ECB Master Netting Agreement dated as of [*date*] (the Master Netting Agreement) between the ECB and the Counterparty, including any other supplemental terms and conditions, Annex or schedule to the Agreement, contain provisions inconsistent with or to the same or similar effect as the provisions of this Annex, the provisions of this Annex shall prevail and apply in place of those provisions.
2. Except as required by law or regulation, the Counterparty agrees that it shall keep confidential, and under no circumstances disclose to a third party, any information or advice furnished by the ECB or any information concerning the ECB obtained by the Counterparty as a result of it being a party to the Agreement, including without limitation information regarding the existence or terms of the Agreement (including this Annex) or the relationship between the Counterparty and the ECB created thereby, nor shall the Counterparty use the name of the ECB in any advertising or promotional material.
3. The Counterparty agrees to notify the ECB in writing as soon as reasonably practicable of: (i) any consolidation or amalgamation with, or merger with or into, or transfer of all or substantially all of its assets to, another entity; (ii) the appointment of any liquidator, receiver, administrator or analogous officer or the commencement of any procedure for the winding-up or reorganisation of the Counterparty or any other analogous procedure; or (iii) a change in the Counterparty's name.
4. There shall be no waiver by the ECB of immunity from suit or the jurisdiction of any court, or any relief against the ECB by way of injunction, order for specific performance or for recovery of any property of the ECB or attachment of its assets (whether before or after judgment), in every case to the fullest extent permitted by applicable law.
5. There shall not apply in relation to the ECB any event of default or other provision of any kind in which reference is made to the bankruptcy, insolvency or other analogous event of the ECB.
6. The Counterparty agrees that it has entered into the Agreement (including this Annex) as principal and not as agent for any other entity and that it shall enter into all transactions as principal.

⁽¹⁾ This Annex has been drawn up in English and is incorporated into master agreements drawn up in English which are governed by English or New York law.

LIITE IIa

Nettoutusta koskeva yleissopimus, johon sovelletaan Englannin lakia

MASTER NETTING AGREEMENT

Dated:

Between:

European Central Bank, Kaiserstrasse 29, D-60311 Frankfurt am Main, Germany (hereinafter referred to as the ECB), and

[Counterparty] whose [address] [registered place of business] is at [address] (hereinafter referred to as the Counterparty)

1. Scope of agreement

- 1.1. The purpose of this Agreement (hereinafter referred to as the Agreement) is to ensure that the ECB is able to net all existing positions under all outstanding transactions made between the ECB and the Counterparty, regardless of any agent or agents authorised to act on behalf of the ECB through whom the transactions giving rise to those positions may have been effected, including the central bank of any Member State of the European Union which has adopted the euro as its currency, and regardless of which office (including the head office and all branches) of the Counterparty may be involved in such transactions, and after taking into account the effect of any existing netting provisions in master or other agreements between the ECB and the Counterparty and/or provisions of mandatory law that operate with similar effect that may apply to certain of such transactions.
- 1.2. In this Agreement, a 'netting agreement' means any agreement for the time being in effect between the parties (and including, without limitation, this Agreement and agreements of the kind listed in Appendix 1 of this Agreement), including such modifications and additions thereto as may be agreed between the ECB and the Counterparty (hereinafter referred to as the parties) from time to time, which contains provisions to the effect that, should any event of default as defined for the purposes of such agreement occur, there may be an early termination, liquidation, closing-out or acceleration of transactions or obligations under transactions or any analogous event (a default termination) and the respective obligations of the parties under such agreement may be combined, aggregated or set-off against each other so as to produce a single net balance payable by one party to the other.

2. General

- 2.1. All transactions of whatever nature (hereinafter referred to as transactions) entered into between the parties at any time after the date of this Agreement shall be governed by this Agreement, unless the parties specifically agree otherwise.
- 2.2. The parties acknowledge that the terms of this Agreement, all transactions governed by this Agreement, any amendments to the terms of such transactions, and the single net balance payable under any netting agreement constitute a single business and contractual relationship and arrangement.
- 2.3. The Counterparty has entered into this Agreement as principal and represents and warrants that it has entered and shall enter into all transactions as principal.
- 2.4. This Agreement is supplemental to the netting agreements entered into between the parties prior to the date of this Agreement, and all further netting agreements and transactions entered into between the parties after the date of this Agreement shall be supplemental to this Agreement.

3. Base currency

The base currency for the purposes of this Agreement shall be the US dollar or, at the ECB's option, any other currency. Wherever it is necessary in accordance with the terms of this Agreement to convert amounts into the base currency, such amounts shall be converted at the daily reference rate published by the ECB for the currency to be converted into the base currency or, in the absence of such reference rate, at the rate of exchange at which the ECB can buy or sell, as appropriate, such amounts with or against the base currency on such day, all as determined by the ECB.

4. Cross acceleration

Should any default termination occur under any netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement), then the ECB shall have the right to declare, by written notice to the Counterparty, that a default termination has occurred under each other netting agreement in respect of which default termination has not occurred in accordance with the provisions thereof.

5. Global netting

- 5.1. Should a default termination occur, the ECB shall, as soon as is reasonably practicable, take an account of what is due from each party to the other under each netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement) in respect of which default termination has occurred and aggregate the sums due from each party to the other under such netting agreements (including under Appendix 2 of this Agreement), in every case in or converted into the base currency, and only the net balance of the account shall be payable by the party owing the larger aggregate sum.
- 5.2. Clause 5.1 shall continue to operate to the extent possible notwithstanding the unenforceability under applicable law of any provisions contained in any netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement).

6. Notices and other communications

All notices, instructions and other communications to be given under this Agreement shall be effective only upon receipt and shall be made in writing (including by electronic means).

7. Severability

Each provision contained herein (including, without limitation, Appendix 2 of this Agreement) shall be treated as separate from any other provision herein and shall be enforceable notwithstanding the unenforceability of any such other provision.

8. Non-assignability

The rights and obligations of the Counterparty under this Agreement may not be assigned, charged, pledged or otherwise transferred or dealt with by the Counterparty.

9. Governing law and jurisdiction

- 9.1. This Agreement shall be governed by and construed in accordance with English law.
- 9.2. For the benefit of the ECB, the Counterparty hereby irrevocably submits for all purposes of or in connection with this Agreement to the jurisdiction of the District Court (*Landgericht*) of Frankfurt am Main, Germany. Nothing in this clause 9 shall limit the right of the ECB to take proceedings before the courts of any other country of competent jurisdiction.

European Central Bank**Name of Counterparty**

By _____

By _____

Title _____

Title _____

[Address for the service of notices under this Agreement]

Date _____

Date _____

[In case of Luxembourg counterparties:

In addition to clause 9 of this Agreement the parties agree that for purpose of Article 1 of the Protocol annexed to the Convention on Jurisdiction and the Enforcement of Judgements in Civil and Commercial Matters, signed in Brussels on 27 September 1998 and without prejudice to the foregoing execution of this Agreement by the parties hereto, [Luxembourg counterparty] expressly and specifically confirms its agreement to the provisions of clause 9 of this Agreement, stipulating that the District Court (*Landgericht*) of Frankfurt am Main shall have jurisdiction to hear and determine any suit, action or proceeding, and to settle any disputes, which may arise out of or in connection with this Agreement and, for such purposes, irrevocably submits to the jurisdiction of such courts.

Luxembourg counterparty

By _____

Title _____]

*Appendix 1***to Master netting agreement****Netting agreements (*)**

1. FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)
2. ISDA Master Agreement (Multi-currency — Cross border 1992)
3. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)
4. The Bond Market Association Master Repurchase Agreement.

(*) This documentation is maintained by the ECB Legal Services and the legal departments of the national central banks.

*Appendix 2***to Master netting agreement****Transactions not subject to any netting agreement**

1. The provisions of this Appendix apply to transactions entered into between the parties that are not effectively subject to any other netting agreement.

2. Should:

(a) a default termination occur under any netting agreement; or

(b) an event that is defined as an event of default or other analogous event under any netting agreement occur, which event would, assuming there were outstanding transactions under any such netting agreement, result in, or entitle the ECB to take steps which would result in, a default termination under such netting agreement,

(any such event under (a) or (b) above is referred to in this Appendix as an 'event of default'),

then all transactions to which this Appendix applies (but not less than all, unless any such transaction may not be so closed out under applicable law) under which obligations have or would otherwise have fallen due by or after the date of such event of default (the close-out date) shall be liquidated and closed out as described under paragraphs 3 and 4 of this Appendix, and the ECB shall, without prejudice to paragraphs 3 and 4 of this Appendix, not be obliged to make any further payments or deliveries under any such transactions.

3. Should liquidation and close-out under paragraph 2 of this Appendix occur, the ECB shall, as soon as is reasonably practicable, take an account of what is due from each party to the other, including, as necessary, determining in respect of each transaction the ECB's total gain or loss, as the case may be, resulting from the liquidation and close-out of such transaction as at the date of such liquidation and close-out, in every case in or converted into the base currency. The ECB shall then aggregate such gains and losses and only the balance of the account shall be payable by the Counterparty, if the aggregate losses exceed the aggregate gains, or by the ECB, if the aggregate gains exceed the aggregate losses.

4. In determining in respect of each transaction the ECB's total gain or loss, the ECB shall, subject to applicable law, use a commercially reasonable method of calculation which (a) is based on, to the extent practicable and available, quotations from at least four leading dealers in the relevant market operating in the same financial centre, and (b) takes into account, where applicable, the liquidation and close-out of such transaction earlier than its scheduled value date or delivery date.

5. The parties agree that the calculation of the net sum under paragraphs 3 and 4 of this Appendix is a reasonable pre-estimate of losses suffered.

LIITE IIb

Nettoutusta koskeva yleissopimus, johon sovelletaan Ranskan lakia**CONVENTION-CADRE DE COMPENSATION**

Date:

Entre:

La Banque centrale européenne, Kaiserstrasse 29, D-60311 Francfort-sur-le-Main (ci-après dénommée la «BCE»), et

(ci-après dénommée la «contrepartie»)

1. Champ d'application de la convention

- 1.1. La présente convention (ci-après dénommée la «convention») a pour objet de permettre à la BCE de compenser l'ensemble des positions existantes dans le cadre de l'ensemble des transactions en cours effectuées entre la BCE et la contrepartie, sans distinction de l'agent ou des agents autorisés à agir pour le compte de la BCE par l'intermédiaire duquel ou desquels les transactions génératrices de ces positions ont pu être effectuées, y compris la banque centrale de tout État membre de l'Union européenne ayant adopté l'euro comme monnaie nationale, et sans distinction de l'établissement (y compris le siège social et l'ensemble des succursales) de la contrepartie impliqué dans ces transactions, et après prise en considération de l'incidence de toutes les dispositions existantes relatives à la compensation qui figurent dans la convention-cadre ou dans les autres conventions conclues entre la BCE et la contrepartie et/ou des dispositions de la législation applicable ayant un effet similaire et susceptibles de s'appliquer à certaines de ces transactions.
- 1.2. Dans la présente convention, on entend par «convention de compensation» toute convention en vigueur entre les parties (y compris, sans restriction, la présente convention et les conventions de l'espèce énumérées dans l'additif 1 de la présente convention), y compris les modifications et avenants aux textes susceptibles d'être convenus, s'il y a lieu, entre la BCE et la contrepartie (ci-après dénommées les «parties»), qui comporte des dispositions prévoyant, lors de la survenance d'un cas de défaillance tel que défini dans le cadre de cette convention, une possibilité de résiliation, d'exigibilité anticipées ou de «close out» des transactions ou des obligations afférentes aux transactions ou de tout événement analogue (une «résiliation pour défaillance»), les obligations respectives des parties dans le cadre de cette convention pouvant dès lors être regroupées, globalisées ou compensées réciproquement de manière à donner lieu à un solde net unique payable par l'une des parties à l'autre.

2. Dispositions d'ordre général

- 2.1. L'ensemble des transactions de toute nature (ci-après dénommées «transactions») conclues entre les parties à tout moment après la date de la présente convention sera régi par la présente convention, sauf si les parties en décident spécifiquement autrement.
- 2.2. Les parties reconnaissent que les termes de la présente convention, l'ensemble des transactions régies par elle, toutes les modifications apportées aux termes de ces transactions et le solde net unique payable dans le cadre de toute convention de compensation constituent une relation et un accord professionnels et contractuels uniques.
- 2.3. La contrepartie a conclu cette convention en son nom propre; elle déclare et atteste qu'elle a conclu et conclura toutes les transactions en son nom propre.
- 2.4. La présente convention complète les conventions antérieures de compensation conclues antérieurement entre les parties; toutes les autres conventions de l'espèce et transactions qui seront conclues ultérieurement entre les parties compléteront la présente convention.

3. Devise de référence

La devise de référence utilisée dans le cadre de cette convention sera le dollar des États-Unis ou, au choix de la BCE, une autre devise. Dans les cas où il sera nécessaire, conformément aux termes de la présente convention, de convertir les montants dans la devise de référence, la conversion s'effectuera au taux de référence quotidien publié par la BCE pour la devise à convertir dans la devise de référence ou, à défaut de ce taux de référence, au taux de change auquel la BCE peut acheter ou vendre, selon le cas, ces montants avec ou contre la devise de référence ce même jour, selon les conditions définies par la BCE.

4. Clause de défaillance croisée

Lors de la survenance d'une résiliation pour défaillance dans le cadre d'une convention de compensation (y compris dans le cadre de l'additif 2 de la présente convention), la BCE sera habilitée à prononcer, par notification écrite à la contrepartie, la résiliation pour défaillance de chacune des autres conventions de compensation pour lesquelles il n'y a pas eu résiliation pour défaillance dans les conditions prévues par les dispositions précitées.

5. Compensation globale

- 5.1. Lors de la survenance d'une résiliation pour défaillance, la BCE comptabilisera dans les meilleurs délais les montants dus par chacune des parties à l'autre au titre de chaque convention de compensation (y compris dans le cadre de l'additif 2 de la présente convention) pour laquelle est intervenue une résiliation pour défaillance et globalisera les sommes dues par chaque partie à l'autre au titre de ces conventions de compensation (y compris dans le cadre de l'additif 2 de la présente convention) libellées ou converties dans tous les cas dans la devise de référence, seul le solde net étant payable par la partie débitrice du montant brut le plus élevé.
- 5.2. La clause 5.1 restera en vigueur dans la mesure du possible nonobstant le caractère inapplicable, en vertu de la loi en vigueur, de toute disposition pouvant être contenue dans une convention de compensation (y compris dans le cadre de l'additif 2 de la présente convention).

6. Notifications et autres communications

L'ensemble des notifications, instructions et autres communications à donner dans le cadre de la présente convention ne prendront effet qu'à la date de leur réception et seront adressées par écrit (y compris par les moyens électroniques).

7. Gestion séparée

Chacune des dispositions de la présente convention (y compris, sans restriction, l'additif 2 de ladite convention) sera traitée isolément des autres dispositions et sera applicable nonobstant le caractère inapplicable de ces autres dispositions.

8. Incessibilité

Les droits et obligations de la contrepartie dans le cadre de la présente convention ne peuvent être cédés, transférés ou autrement négociés par la contrepartie.

9. Loi applicable, attribution de compétences

- 9.1. La présente convention sera soumise au droit français et interprétée selon ledit droit.
- 9.2. Dans l'intérêt de la BCE, la contrepartie soumet irrévocablement par la présente convention tous les cas afférents à celle-ci ou s'y rapportant à la compétence de la juridiction du tribunal (*Landgericht*) de Francfort-sur-le-Main, Allemagne. Aucune disposition de cette clause 9 ne limitera le droit de la BCE d'entamer une procédure judiciaire devant les tribunaux compétents d'un autre pays.

Banque centrale européenne

Par _____

En qualité de _____

Date _____

Contrepartie

Par _____

En qualité de _____

Date _____

*Annexe 1***à la convention-cadre de compensation****Conventions de compensation**

1. FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)
 2. ISDA Master Agreement (Multi-currency — Cross border 1992)
 3. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)
 4. The Bond Market Association Master Repurchase Agreement (September 1996 version)
-

*Additif 2***à la convention-cadre de compensation****Transactions non soumises à une convention de compensation**

1. Les dispositions du présent Additif s'appliquent aux transactions conclues entre les parties qui ne sont pas effectivement soumises à une autre convention de compensation.

2. Lors de la survenance:

(a) d'une résiliation pour défaillance dans le cadre d'une convention de compensation ou

(b) d'un événement défini comme étant un cas de défaillance ou un événement analogue dans le cadre d'une quelconque convention de compensation, lequel événement, dans l'hypothèse où des transactions seraient en cours au titre de cette convention de compensation, amènerait ou habiliterait la BCE à prendre des mesures qui entraîneraient une résiliation pour défaillance dans le cadre de ladite convention,

(les événements prévus en (a) ou en (b) étant dénommés dans le présent Additif «cas de défaillance»),

l'ensemble des transactions concernées par le présent Additif (sans exception, sauf dans le cas où une transaction ne peut faire l'objet d'une résiliation dans ces conditions aux termes de la loi applicable) dans le cadre desquelles les obligations sont ou seraient arrivées à échéance à la date ou après la date de survenance de ce cas de défaillance (la «date de résiliation») pourront être résiliées par notification écrite de la BCE à la Contrepartie dans les conditions prévues aux paragraphes 3 et 4 du présent Additif et la BCE ne sera pas tenue d'effectuer, sans préjudice des paragraphes 3 et 4 du présent Additif, d'effectuer d'autres paiements ou livraisons au titre de ces transactions.

3. En cas de résiliation selon les termes du paragraphe 2 du présent Additif, la BCE comptabilisera dans les meilleurs délais les sommes dues par chacune des parties à l'autre, notamment, le cas échéant, en déterminant pour chaque transaction la perte ou le gain total de la BCE résultant de la résiliation de ladite transaction à la date de résiliation, le montant étant dans tous les cas libellé ou converti dans la devise de référence. La BCE globalisera ensuite ces gains et pertes et seul le solde net sera payable par la Contrepartie si le total des pertes excède celui des gains, ou par la BCE si le total des gains excède celui des pertes.

4. Pour déterminer, dans le cadre de chaque transaction, le montant total du gain ou de la perte de la BCE, celle-ci utilisera, sous réserve de la législation applicable, une méthode de calcul commercialement raisonnable (a) fondée, dans toute la mesure du possible, sur les cotations fournies par au moins quatre intervenants de premier rang du marché considéré et opérant dans le même centre financier et (b) prenant en compte, le cas échéant, la résiliation de la transaction intervenues antérieurement à la date de valeur ou de livraison prévus.

5. Les parties conviennent que le calcul de la somme nette aux termes des paragraphes 3 et 4 du présent Additif constituent une estimation raisonnable des pertes encourues.

LITE IIc

Nettoutusta koskeva yleissopimus, johon sovelletaan Saksan lakia

EZB-AUFRECHNUNGSVERTRAG**(„Master netting agreement“)**

vom:

zwischen

der Europäische Zentralbank, Kaiserstraße 29, D-60311 Frankfurt am Main, Deutschland (im nachfolgenden „EZB“) und

(im nachfolgenden „Vertragspartner“)

1. Anwendungsbereich dieses Vertrages

- 1.1. Der Zweck dieses Vertrages (im folgenden: „Vertrag“) besteht darin, die Verrechnung aller bestehenden Positionen aus allen offenen Geschäften zwischen der EZB und dem Vertragspartner zu ermöglichen. Der Vertrag schließt Geschäfte ein, die die EZB über Stellvertreter (z. B. Teilnehmerzentralbanken) abschließt. Er umfasst auch ferner alle diejenigen Geschäfte, die über die Hauptverwaltung oder eine unselbständige Zweigniederlassung des Vertragspartners mit der EZB abgeschlossen werden. Der Vertrag berücksichtigt ferner alle sonst zwischen den Parteien bestehenden Rahmenverträge oder sonstigen Vereinbarungen, die Aufrechnungsklauseln enthalten, sowie zwingende gesetzliche Vorschriften mit ähnlichen Wirkungen.
- 1.2. Unter einem Aufrechnungsvertrag (Netting Agreement) im Sinne dieses Vertrages (im folgenden: „Aufrechnungsvertrag“) sind alle die zwischen den Parteien getroffenen (einschließlich dieses Vertrags sowie der im Anhang 1 zum Vertrag aufgeführten) Vereinbarungen in ihrer jeweiligen Fassung zu verstehen, die Klauseln enthalten, wonach im Fall eines wichtigen Grundes (event of default) insbesondere eine vorzeitige Beendigung eintritt oder eine Kündigung ausgesprochen werden kann (im folgenden: „Beendigung oder Kündigung aus wichtigem Grund“); ferner muss dort vereinbart sein, dass infolge einer Beendigung oder Kündigung Geschäfte oder Verpflichtungen fällig bzw. in verrechenbare, fällige Forderungen umgewandelt werden, die anschließend zusammengefasst, ver- oder aufgerechnet werden mit der Folge, dass lediglich ein einziger Nettosaldo durch eine der beiden Parteien geschuldet wird.

2. Allgemeines

- 2.1. Für alle Geschäfte, die die Parteien nach Unterzeichnung dieses Vertrages tätigen (im folgenden „Einzelabschlüsse“), gelten die nachfolgenden Bestimmungen, sofern die Parteien im Einzelabschluss nichts abweichendes vereinbaren.
- 2.2. Die Parteien sind sich darüber einig, daß dieser Vertrag in seiner jeweiligen Fassung, alle Einzelabschlüsse, die von diesem Vertrag erfasst werden, und die aus Aufrechnungsverträgen resultierenden Nettosalden ein einheitliches Vertragsverhältnis bilden.
- 2.3 Die Vertragsparteien sichern zu, daß sie den Vertrag in eigenem Namen abgeschlossen haben und alle Einzelabschlüsse ebenfalls in eigenem Namen tätigen werden.

3. Vertragswährung („base currency“)

Vertragswährung ist der US-Dollar oder jede andere Währung, die die Parteien vereinbaren. Die Umrechnung von auf andere Währungen lautenden Beträgen in die Vertragswährung erfolgt jeweils zum täglichen Referenzkurs, den die EZB für die umzurechnende Währung veröffentlicht oder, hilfsweise, zum jeweiligen Marktkurs, zu dem die EZB an diesem Geschäftstag den umzurechnenden Währungsbetrag gegen die Vertragswährung kaufen oder verkaufen kann.

4. Vertragsübergreifendes Kündigungs- oder Beendigungsrecht aus wichtigem Grund

Sofern die EZB ein Kündigungs- oder Beendigungsrecht aus wichtigem Grund im Rahmen eines Aufrechnungsvertrages (sowie auch gemäß Anhang 2 zu diesem Vertrag) hat, erstreckt sich dieses Recht auch auf jeden anderen Aufrechnungsvertrag, auch wenn nach den dortigen Vereinbarungen ein vergleichbarer Kündigungs- oder Beendigungsgrund noch nicht gegeben ist.

5. Allumfassende Aufrechnungsvereinbarung („global netting“)

5.1. Sollte eine Beendigung oder Kündigung aus wichtigem Grund stattfinden, wird die EZB unverzüglich die aus den jeweiligen Aufrechnungsverträgen (sowie auch aus Anhang 2 zu diesem Vertrag) resultierenden Nettosaldo errechnen und diese, nach Umrechnung in die Vertragswährung, zu einer einzigen Forderung oder Verbindlichkeit zusammenfassen mit der Folge, dass nunmehr dieser Betrag zwischen den Parteien geschuldet wird.

5.2. Z. 5.1 gilt ungeachtet dessen, dass Klauseln in Aufrechnungsverträgen (einschl. Anhang 2 zu diesem Vertrag) nach dem jeweils anwendbaren Recht nicht wirksam bzw. nichtig sind.

6. Erklärungen und andere Mitteilungen

Alle Erklärungen, Weisungen und anderen Mitteilungen im Rahmen dieses Vertrages sind nur dann wirksam, wenn sie in Schriftform oder in elektronischer Form übermittelt werden und der Gegenseite auch zugegangen sind.

7. Teilbarkeit

Sollte eine Bestimmung dieses Vertrages (einschließlich des Anhangs 2) ganz oder teilweise unwirksam sein oder werden, bleiben die übrigen Bestimmungen wirksam. An Stelle der unwirksamen Bestimmungen tritt eine wirksame Regelung, die dem wirtschaftlichen Zweck mit der unwirksamen Bestimmung soweit wie möglich Rechnung trägt.

8. Die Rechte und Pflichten aus dem Vertrag darf der Vertragspartner weder abtreten noch in sonstiger Weise hierüber verfügen.

9. 9.1. Dieser Vertrag unterliegt dem Recht der Bundesrepublik Deutschland.

9.2. Nicht ausschließlicher Gerichtsstand ist Frankfurt am Main.

Europäische Zentralbank

Name _____

Titel _____

Ort, Datum _____

Vertragspartner

Name _____

Titel _____

Ort, Datum _____

*Anhang 1***zum EZB Aufrechnungsvertrag****Liste der Aufrechnungsverträge**

1. FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)
 2. ISDA Master Agreement (Multi-currency — Cross border 1992)
 3. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)
 4. The Bond Market Association Master Repurchase Agreement.
-

*Anhang 2***zum EZB-Aufrechnungsvertrag****Geschäfte, die keinem Aufrechnungsvertrag unterliegen:**

1. Vorschriften dieses Anhangs finden Anwendung auf solche Einzelabschlüsse zwischen den Parteien, die von keinem anderen Aufrechnungsvertrag erfasst werden.
2. Sofern
 - a) eine Beendigung oder Kündigung aus wichtigem Grund nach Maßgabe eines Aufrechnungsvertrages eintritt oder
 - b) ein Beendigungs- oder Kündigungsgrund nach Maßgabe eines Aufrechnungsvertrages vorliegt, der zur Beendigung führen oder zur Kündigung durch die EZB berechtigen würde, sofern Einzelabschlüsse im Rahmen dieses Aufrechnungsvertrags getätigt worden wären,

(im Folgenden: „beendigendes Ereignis im Sinne dieses Anhangs“)

und die EZB eine Kündigung im Hinblick auf diesen Anhang ausgesprochen hat, dann werden alle unter diesen Anhang fallenden Einzelabschlüsse gemäß den Ziffern 3 und 4 dieses Anhangs beendet und abgerechnet, sofern diese Einzelabschlüsse Verpflichtungen enthalten, die im Zeitpunkt des Wirksamwerdens der Beendigung oder Kündigung noch nicht fällig sind. Die Hauptpflichten aus diesen Einzelgeschäften erlöschen, vorbehaltlich der nachfolgenden Ziffern 3 und 4 dieses Anhangs.

3. Sollte eine Beendigung oder Kündigung gemäß Ziffer 2 dieses Anhangs eintreten, wird die EZB unverzüglich die beiderseitigen Ansprüche ermitteln und hierbei, sofern erforderlich, den aus jedem Einzelabschluss für die EZB resultierenden Gewinn oder Verlust ermitteln, der sich aus der vorzeitigen Kündigung oder Beendigung an dem Tag ergibt, an dem die Kündigung oder Beendigung wirksam wird; sie wird ferner diese Positionen ggf. in die Vertragswährung umrechnen. Die EZB fasst dann diese Forderungen und Verbindlichkeiten zu einer einzigen Forderung oder Verbindlichkeit zusammen mit der Folge, dass nurmehr dieser Betrag zwischen den Parteien geschuldet wird.
4. Zur Ermittlung der Gewinne und Verluste der EZB aus den jeweiligen Einzelabschlüssen wird die EZB, vorbehaltlich des anwendbaren Rechtes, eine für beide Seiten angemessene Berechnungsmethode verwenden, die a), soweit möglich und vorhanden, auf den von mindestens vier bedeutenden Marktteilnehmern an dem maßgeblichen Finanzplatz gestellten Kursen oder Preisen beruht und b) hierbei in Rechnung stellt, dass die Beendigung oder Kündigung des jeweiligen Einzelabschlusses vorzeitig stattgefunden hat.

LIITE II

Nettoutusta koskeva yleissopimus, johon sovelletaan New Yorkin lakia

MASTER NETTING AGREEMENT

Dated as of:

Between:

European Central Bank, Kaiserstrasse 29, D-60311 Frankfurt am Main, Germany (hereinafter referred to as the ECB), and

[Counterparty] whose [address] [registered place of business] is at [address] (hereinafter referred to as the Counterparty)

1. **Scope of agreement**

1.1. The purpose of this Agreement (hereinafter referred to as the Agreement) is to ensure that the ECB is able to net all existing positions under all outstanding transactions made between the ECB and the Counterparty, regardless of any agent or agents authorised to act on behalf of the ECB through whom the transactions giving rise to those positions may have been effected, including the central bank of any Member State of the European Union which has adopted the euro as its currency, and regardless of which office (including the head office and all branches) of the Counterparty may be involved in such transactions, and after taking into account the effect of any existing netting provisions in master or other agreements between the ECB and the Counterparty and/or provisions of mandatory law that operate with similar effect that may apply to certain of such transactions.

1.2. In this Agreement, a 'netting agreement' means any agreement for the time being in effect between the parties (and including, without limitation, this Agreement and agreements of the kind listed in Appendix 1 of this Agreement), including such modifications and additions thereto as may be agreed between the ECB and the Counterparty (hereinafter referred to as the parties) from time to time, which contains provisions to the effect that, should any event of default as defined for the purposes of such agreement occur, there may be an early termination, liquidation, closing-out or acceleration of transactions or obligations under transactions or any analogous event (a default termination) and the respective obligations of the parties under such agreement may be combined, aggregated or netted against each other so as to produce a single net balance payable by one party to the other.

2. **General**

2.1. All transactions of whatever nature (hereinafter referred to as transactions) entered into between the ECB and the parties at any time after the date of this Agreement shall be governed by this Agreement, unless the parties specifically agree otherwise.

2.2. The parties acknowledge that the terms of this Agreement, all transactions governed by this Agreement, any amendments to the terms of such transactions, and the single net balance payable under any netting agreement constitute a single business and contractual relationship and arrangement.

2.3. Each party represents and warrants to the other that it is a financial institution for purposes of the U.S. Federal Deposit Insurance Corporation Improvement Act of 1991 (hereinafter referred to as FDICIA), and the parties agree that this Agreement shall be a netting contract, as defined in FDICIA, and that each receipt or payment obligation under the Agreement shall be a covered contractual payment entitlement or covered contractual payment obligation respectively, as defined in and subject to FDICIA.

2.4. The Counterparty has entered into this Agreement as principal and represents and warrants that it has entered and shall enter into all transactions as principal.

[2.5. The Counterparty represents and warrants to, and covenants and agrees with the ECB, that:

- (a) it has the power to execute and deliver this Agreement and any other documentation relating to this Agreement to which it is a party and that it is required to deliver; it has the power to perform its obligations under this Agreement and any obligations under any netting agreement to which it is a party; it has taken all necessary action to authorise such execution, delivery and performance, including authorisations required under the U.S. Federal Deposit Insurance Act, as amended, including amendments effected by the U.S. Federal Institutions Reform, Recovery and Enforcement Act of 1989, and under any agreement, writ, decree or order entered into with a party's supervisory authorities; and

(b) at all times during the term of this Agreement, it will continuously include and maintain as part of its official written books and records this Agreement, the netting agreements and evidence of all necessary authorisations.]⁽¹⁾

[2.5.][2.6.] This Agreement is supplemental to the netting agreements entered into between the parties prior to the date of this Agreement, and all further netting agreements and transactions entered into between the parties after the date of this Agreement shall be supplemental to this Agreement.

3. **Base currency**

The base currency for the purposes of this Agreement shall be the US dollar or, at the ECB's option, any other currency. Wherever it is necessary in accordance with the terms of this Agreement to convert amounts into the base currency, such amounts shall be converted at the daily reference rate published by the ECB for the currency to be converted into the base currency or, in the absence of such reference rate, at the rate of exchange at which the ECB can buy or sell, as appropriate, such amounts with or against the base currency on such day, all as determined by the ECB.

4. **Cross acceleration**

Should any default termination occur under any netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement), then the ECB shall have the right to declare, by written notice to the Counterparty, that a default termination has occurred under each other netting agreement in respect of which default termination has not occurred in accordance with the provisions thereof.

5. **Global netting**

5.1. Should a default termination occur, the ECB shall, as soon as is reasonably practicable, take an account of what is due from each party to the other under each netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement) in respect of which default termination has occurred and aggregate the sums due from each party to the other under such netting agreements (including under Appendix 2 of this Agreement), in every case in or converted into the base currency, and only the net balance of the account shall be payable by the party owing the larger aggregate sum.

5.2. Clause 5.1 shall continue to operate to the extent possible notwithstanding the unenforceability under applicable law of any provisions contained in any netting agreement (including under Appendix 2 of this Agreement).

6. **Notices and other communications**

All notices, instructions and other communications to be given under this Agreement shall be effective only upon receipt and shall be made in writing (including by electronic means).

7. **Severability**

Each provision contained herein (including, without limitation, Appendix 2 of this Agreement) shall be treated as separate from any other provision herein and shall be enforceable notwithstanding the unenforceability of any such other provision.

8. **Non-assignability**

The rights and obligations of the Counterparty under this Agreement may not be assigned, charged, pledged or otherwise transferred or dealt with by the Counterparty.

9. **Governing law and jurisdiction**

9.1. This Agreement shall be governed by and construed in accordance with the laws of the State of New York, United States of America.

9.2. For the benefit of the ECB, the Counterparty hereby irrevocably submits for all purposes of or in connection with this Agreement to the jurisdiction of the District Court (*Landgericht*) of Frankfurt am Main, Germany. Nothing in this clause 9 shall limit the right of the ECB to take proceedings before the courts of any other country of competent jurisdiction.

⁽¹⁾ Representation to be used where the counterparty is a U.S. depository institution.

European Central Bank**[Name of Counterparty] ⁽¹⁾**

By _____

By _____

Title _____

Title _____

[Address for the service of notices under this Agreement]

Date _____

Date _____

⁽¹⁾ In the case of US depository institution counterparties, to be executed by a bank officer at the level of Vice-President or higher.

*Appendix 1***to Master netting agreement****Netting agreements**

1. FBE Master Agreement for Financial Transactions (Edition 2004)
 2. ISDA Master Agreement (Multi-currency — Cross border 1992)
 3. TBMA/ISMA Global Master Repurchase Agreement (2000 version)
 4. The Bond Market Association Master Repurchase Agreement.
-

*Appendix 2***to Master netting agreement****Transactions not subject to any netting agreement**

1. The provisions of this Appendix apply to transactions entered into between the parties that are not effectively subject to any other netting agreement.
2. Should:
 - (a) a default termination occur under any netting agreement; or
 - (b) an event that is defined as an event of default or other analogous event under any netting agreement occur, which event would, assuming there were outstanding transactions under any such netting agreement, result in, or entitle the ECB to take steps which would result in, a default termination under such netting agreement,

(any such event under (a) or (b) above is referred to in this Appendix as an 'event of default'),

then all transactions to which this Appendix applies (but not less than all, unless any such transaction may not be so closed out under applicable law) under which obligations have or would otherwise have fallen due by or after the date of such event of default (the close-out date) shall be liquidated and closed out as described under paragraphs 3 and 4 of this Appendix, and the ECB shall, without prejudice to paragraphs 3 and 4 of this Appendix, not be obliged to make any further payments or deliveries under any such transactions.

3. Should liquidation and close-out under paragraph 2 of this Appendix occur, the ECB shall, as soon as is reasonably practicable, take an account of what is due from each party to the other, including, as necessary, determining in respect of each transaction the ECB's total gain or loss, as the case may be, resulting from the liquidation and close-out of such transaction as at the date of such liquidation and close-out, in every case in or converted into the base currency. The ECB shall then aggregate such gains and losses and only the balance of the account shall be payable by the Counterparty, if the aggregate losses exceed the aggregate gains, or by the ECB, if the aggregate gains exceed the aggregate losses.
 4. In determining in respect of each transaction the ECB's total gain or loss, the ECB shall, subject to applicable law, use a commercially reasonable method of calculation which (a) is based on, to the extent practicable and available, quotations from at least four leading dealers in the relevant market operating in the same financial centre, and (b) takes into account, where applicable, the liquidation and close-out of such transaction earlier than its scheduled value date or delivery date.
 5. The parties agree that the calculation of the net sum under paragraphs 3 and 4 of this Appendix is a reasonable pre-estimate of losses suffered.
-